

การกำกับภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ เรื่อง "วังวนวังเวียน"

A Directing of Thriller Film Titled "Rewind"

นางสาวเสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ เรื่อง "วังวนวังเวียน"

A Directing of Thriller Film Titled "Rewind"

นางสาวเสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี
MISS SAOWANID YOSSAKSRI

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่ ๑๗๐๒.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรีมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์แนวระทึกขวัญเรื่อง “วังวนวังเวียน”
THRILLER FILM DIRECTING “THE REWIND”

ชื่อ นางสาวเสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี

รหัสประจำตัว 58020389

สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2561

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง “วังวนวังเวียน” ได้รับแรงบัลดาลใจมาจากการอ่านบทความเกี่ยวกับการขับรถชนศพในเวลากลางคืน นำมาดัดแปลงจนเกิดเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้น ในเรื่องภาพยนตร์พูดถึงหญิงสาวขับรถชนคนแต่หนีแล้วความผิดนั้นก็ยังคงติดอยู่ในใจและยังคงตามหลอกหลอนเธอ ต้องการวิธีแก้ไขความรู้สึกผิดที่อยู่ในใจเธอ โดยข้าพเจ้าต้องการบอกเล่าความคิดเห็นที่มีต่อการทำผิดโดยใช้ภาพยนตร์เป็นตัวสื่อสารออกไปว่าการกระทำผิดที่เกิดขึ้นแล้วและผลของความผิดนั้นจะไม่ได้หายไปถ้าหากจิตใจจิตใจของผู้กระทำผิดยังไม่ยอมรับและเรียนรู้มันความผิดนั้น ความผิดก็จะยังคงวนเวียนอยู่ในจิตใจ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์.....	4
ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ.....	10
3 บทภาพยนตร์.....	13
ประเด็น.....	13
ประโยคขยาย.....	13
โครงเรื่อง.....	13
โครงเรื่องขยาย (Treatment)	13
บทภาพยนตร์.....	30
4 ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ.....	42
การคัดเลือกนักแสดง	42
สถานที่ถ่ายทำ.....	51

ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	60
การออกแบบเครื่องแต่งกาย	60
การวางแผนการถ่ายภาพ.....	64
แผนการถ่ายทำ.....	74
5 ขั้นตอนการถ่ายทำ	79
6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	85
การติดต่อและการลำดับเรื่อง.....	85
ขั้นตอนการทำสี	107
เสียงในภาพยนตร์	107
การออกแบบใบปิดภาพยนตร์.....	110
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	112
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	120
ประวัติผู้เขียน	123

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพยนตร์เรื่อง The Machinist (2004).....	10
2 ภาพยนตร์เรื่อง The Machinist (2004).....	11
3 ภาพยนตร์เรื่อง The Machinist (2004).....	11
4 ภาพ Reference บุคลิกตัวละครฟา.....	43
5 ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกบทบาทฟา.....	43
6 ภาพ Reference บุคลิกตัวละครวิน.....	46
7 ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกบทบาทวิน.....	46
8 ภาพ Reference บุคลิกตัวละครซอล.....	48
9 นักแสดงที่รับบทเป็นเด็กได้รับบาดเจ็บ.....	50
10 นักแสดงที่รับบทบาทบุรุษไปรษณีย์.....	50
11 นักแสดงที่รับบทเป็นนักเรียน.....	51
12 บ้านใจดีสตูดิโอ.....	52
13 บ้านหมาไก่ สตูดิโอ.....	53
14 บ้านบอมสตูดิโอ.....	54
15 บ้านสตาร์.....	55
16 บริษัท บัลคิดส์ จำกัด.....	56
17 โรงพยาบาลบางเสาธง.....	57
18 ถนนบริเวณบ้านพักบุคลากร คณะเกษตร สจล.....	58
19 ถนนในตลาดสุวรรณภูมิ.....	58
20 ถนนภายในสวนสาธารณะสวนพระนคร.....	59
21 ร้านกาแฟนอกชาน.....	59
22 อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	60
23 เครื่องแต่งกายฟา.....	61
24 เครื่องแต่งกายซอล.....	61
25 เครื่องแต่งกายวิน.....	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
26 เครื่องแต่งกายวิน.....	62
27 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 2	63
28 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 3	64
29 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 3	66
30 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 4	66
31 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 5	67
32 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 6	68
33 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 7	69
34 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 8	69
35 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 9	70
36 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 9	71
37 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 10	71
38 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 11	72
49 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 12	72
40 สตอร์รี่บอร์ดฉากที่ 12	73
41 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากบ้าน	79
42 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากบ้าน	80
43 การวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากร้านอาหาร	80
44 การวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากสวนสาธารณะ	81
45 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	81
46 การวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากเด็กนอนอยู่บนถนน	82
47 การวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากโรงพยาบาล	82
48 ภาพเบื้องหลังฉากโรงพยาบาล	83
49 การวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากรถตอนกลางคืน	83
50 การวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากรถตอนกลางคืน	84
51 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากรถตอนกลางคืน	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
52 ย้ายการตัดต่อ Adobe Premiere Pro ไปยัง Final Cut Pro	85
53 ตัดแบบหยาบฉากที่ 1	86
54 ตัดแบบหยาบฉากที่ 2	87
55 ตัดแบบหยาบฉากที่ 3	87
56 ตัดแบบหยาบฉากที่ 3	88
57 ตัดแบบหยาบฉากที่ 4	89
58 ตัดแบบหยาบฉากที่ 4	90
59 ตัดแบบหยาบฉากที่ 5	91
60 ตัดแบบหยาบฉากที่ 6	92
61 ตัดแบบหยาบฉากที่ 7	92
62 ตัดแบบหยาบฉากที่ 8	93
63 ตัดแบบหยาบฉากที่ 9	93
64 ตัดแบบหยาบฉากที่ 10	94
65 ตัดแบบหยาบฉากที่ 11	95
66 ตัดแบบหยาบฉากที่ 11	96
67 ตัดแบบหยาบฉากที่ 12	97
68 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 1	98
79 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 2	99
70 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 3	99
71 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 3	100
72 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 3	101
73 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 4	101
74 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 4	102
75 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 5	102
76 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 6	103
77 ตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 7	103

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
78 ตัดแบบสมบรูณ์ฉากที่ 9	104
79 ตัดแบบสมบรูณ์ฉากที่ 7	105
80 ตัดแบบสมบรูณ์ฉากที่ 10	105
81 ตัดแบบสมบรูณ์ฉากที่ 11	106
82 ตัดแบบสมบรูณ์ฉากที่ 12	106
83 ก่อนเกลี่ยสีและหลังเกลี่ยสี	107
84 เบื้องการทำเพลงประกอบ	108
85 การแยกไฟล์	109
86 การแก้ไขเสียงในภาพยนตร์	109
87 ภาพ Reference ใบปิดภาพยนตร์	110
88 ภาพใบปิดภาพยนตร์เรื่อง ว่างวันว่างเวียน	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการอ่านบทความในกระทู้พันทิปเกี่ยวกับการขับรถชนศพในเวลากลางคืนซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความน่ากลัวของการกระทำผิดของคนอื่นที่ตกมาถึงเราโดยที่เรากลายเป็นคนผิดแทนที่ผู้กระทำผิดนั้นและช่วงเวลาระหว่างเดือนพฤษภาคม 2561 เป็นต้นมา ข้าพเจ้าได้มีโอกาสขับรถในเวลากลางคืนบ่อยครั้ง หลายครั้งที่เกือบจะเกิดอุบัติเหตุจนทำให้นึกถึงเหตุการณ์ที่เคยอ่านกระทู้พันทิปที่ได้กล่าวไปข้างต้น จึงเป็นที่มาของการจัดทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ขึ้นและข้าพเจ้าจึงได้ลองศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับภาวะอารมณ์ที่เกิดขึ้นช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์และผลกระทบทางอารมณ์จิตใจหลังเกิดเหตุการณ์ขับรถชนและจากที่ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาในเบื้องต้นทำให้รู้ว่าภาวะหลังเกิดเหตุการณ์รุนแรงที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นมาก่อนส่งผลทำให้เกิดโรคเครียดเฉียบพลัน (Acute Stress Disorder : ASD) หรือโรคเครียดภายหลังเหตุการณ์รุนแรง (Post Traumatic Stress Disorder : PTSD) ซึ่งจะก่อให้เกิดภาวะความเครียด เสียใจ ร้องไห้ใจสั่น นอนไม่หลับ คิดถึงเหตุการณ์ซ้ำ ๆ เมื่อข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาจึงมีความสนใจที่จะนำเรื่องนี้อย่างเป็นส่วนตัวประกอบเข้ากับเหตุการณ์อุบัติเหตุรถชนในภาพยนตร์สั้น

ภาพยนตร์นำเสนอผ่านเรื่องราวหญิงขับรถชนคนแล้วหนีความผิด แต่ความรู้สึกผิดภายในจิตใจยังคงตามหลอกหลอน หนทางที่เธอจะหลุดพ้นความทุกข์จากการกระทำผิดที่หลอกหลอนเธอได้ก็คือการที่เธอยอมรับความผิด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ
2. เพื่ออยากให้ผู้ชมตระหนักถึงการกระทำผิดที่สามารถทำได้ตลอดเวลาเพียงจะยอมรับความผิดหรือเลือกที่จะหนีความผิดเหล่านั้น

ขอบเขตของโครง

ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่องมีความยาวประมาณ 15 นาที ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัลในรูปแบบ

Cinemascope 2:35:1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นแนวจิตวิทยาระทึกขวัญ นำเสนอเรื่องราวผ่านตัวละครหลักที่เป็นตัวเตอร်สอนพิเศษและชายของออนไลน์ เธอขับรถชนแล้วหนีแต่ความผิดภายในจิตใจของเธอยังคงหลอกหลอนจนเธอหลีกเลี่ยงการขับรถ วันหนึ่งที่สาวของเธอโทรมาจะฝากลูกชายให้เธอดูแล การที่หลานชายจะมาอยู่ด้วยทำให้เธอหวงคิดถึงเด็กที่เธอขับรถชนจนสร้างภาพหลอนขึ้น วันหนึ่งเธอไปช่วยเหลือเด็กที่ได้รับบาดเจ็บในระหว่างทางกลับบ้านโดยขับรถพาเด็กไปโรงพยาบาลเหตุนี้ได้นำพาเธอกลับไปหวงถึงคืนวันที่เกิดเหตุในอดีตที่พยายามลืมแต่ก็หนีไม่พ้นนอกจากจะยอมรับมัน

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

ขั้นตอนการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องภาวะจิต อารมณ์ในขณะเกิดอุบัติเหตุและหลังเกิดอุบัติเหตุขับรถชนคน
2. ศึกษาการเล่าเรื่องจากภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ เรื่อง The Machinist (2004)

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

1. รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้มาเขียนบทภาพยนตร์ และปรับปรุงบทภาพยนตร์
2. พัฒนางานเขียนบทภาพยนตร์ตามคำแนะนำและคำวิจารณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษาและเพื่อน

ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ

1. คัดเลือกนักแสดงที่มีความสามารถในการแสดงและมีบุคลิกตามบทภาพยนตร์ได้มากที่สุดมาทำการแสดงคัดเลือกในบทตัวละครที่เตรียมไว้
2. ค้นหาสถานที่ที่มีตรงตามหรือความใกล้เคียงกับบทภาพยนตร์ที่เขียนไว้ทั้งจากทางอินเทอร์เน็ตและการสอบถามจากบุคคลอื่น แล้วเข้าไปทำการดูสถานที่ถ่ายรูปและติดต่อเพื่อขอถ่ายทำต่อไป
3. จัดทำการ Workshop นักแสดงโดยให้นักแสดงทั้งหมดมาทำความรู้จักกันและฝึกซ้อมบทบาทตามที่ได้รับตามแต่ละตัวละคร
4. วางแผนการถ่ายทำ

ขั้นตอนการถ่ายทำ

1. พูดคุยทำความเข้าใจเรื่องภาพกับผู้กำกับภาพก่อนถ่ายทำ
2. ถ่ายทำตามวันเวลาที่กำหนดและแผนการถ่ายทำที่วางแผนไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังถ่ายทำ

1. ทำการตัดต่อแบบหยาบ(Rough cut) ด้วยตนเองและให้อาจารย์ที่ปรึกษา
วิจารณ์และให้คำแนะนำเพื่อนำไปปรับปรุง
2. แก้ไขการตัดต่อตามคำแนะนำที่ได้รับนำมาปรับปรุง
3. ปรับแต่งสีของภาพยนตร์ให้เป็นไปตาม Mood and Tone ที่วางไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ศึกษาการกำกับภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ
2. ผู้ชมได้ตระหนักถึงการกระทำผิดที่สามารถทำได้ตลอดเวลาเพียงจะยอมรับความผิดหรือ
เลือกที่จะหนีความผิดเหล่านั้น

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นได้มีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้กำหนดแนวทางในขั้นตอนก่อนการผลิตโดยข้าพเจ้าและสมาชิกได้มีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์แนวสืบสวนสอบสวน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องกรณียุทธการกระทำผิดของตนเองแต่ไม่สามารถหนีความผิดภายในจิตใจได้

ข้าพเจ้าจึงได้เริ่มศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ขับรถชนคนตายและภาวะภาพหลอนหลังจากเกิดเหตุการณ์ทั้งจากบทความวิชาการและจากการสัมภาษณ์จากตัวบุคคลที่เคยมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุเพื่อนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์
2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์

1.1 ผลการกระทำผิดทางกฎหมายของการขับรถชนแล้วหนีตามของพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2552 ตามมาตรา 78 ผู้ใดขับรถหรือขี่หรือควบคุมสัตว์ในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นความผิดของผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์หรือไม่ก็ตาม ต้องหยุดรถ หรือสัตว์ และให้ความช่วยเหลือตามสมควร และพร้อมทั้งแสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที กับต้องแจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของตนและหมายเลขทะเบียนรถแก่ผู้ได้รับความเสียหายด้วย

ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือผู้ขี่หรือควบคุมสัตว์หลบหนีไปหรือไม่แสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่เกิดเหตุ ให้สันนิษฐานว่าเป็นผู้กระทำความผิดและให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดรถคันที่ผู้ขับขี่หลบหนีหรือไม่แสดงตนว่าเป็นผู้ขับขี่ จนกว่าคดีถึงที่สุดหรือได้ตัวผู้ขับขี่ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่แสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกเดือนนับแต่วันเกิดเหตุ ให้ถือว่ารถนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือเกี่ยวกับการกระทำความผิด และให้ตกเป็นของรัฐ

มาตรา 43 ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ

- (1) ในขณะที่หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ
- (2) ในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (3) ในลักษณะกีดขวางการจราจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
- (5) ในลักษณะที่ผิดปกติวิสัยของการขับรถตามธรรมดา หรือไม่อาจแลเห็นทางด้านหน้าหรือด้านหลัง ด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้านได้พอแก่ความปลอดภัย
- (6) คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่เมื่อเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถหรือกลับรถ
- (7) บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร เว้นแต่รถลากเข็นสำหรับทารก คนป่วยหรือคนพิการ
- (8) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น
- (9) ในขณะที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยผู้ขับขี่ไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น

มาตรา 160 ต.ร. ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 43 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ [1]

1.2. ความกลัว (Fear) เป็นอารมณ์ที่เกิดจากการรับรู้ถึงภัยคุกคามของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสมอง การทำงานของอวัยวะ และพฤติกรรม เช่น การวิ่งหนี การหลบซ่อน การหลักเลียง หรืออาการจากเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ ความกลัวเป็นการตอบสนอง ต่อตัวกระตุ้นที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน หรือในอนาคต ซึ่งรับรู้ว่าเป็นความไม่ปลอดภัยต่อ สุขภาพหรือชีวิต ทรัพย์สิน หน้าที่การงาน หรือวัตถุใด ๆ การตอบสนองความกลัวเกิดขึ้นได้จาก การรับรู้ถึงภัยคุกคามที่นำไปสู่การเผชิญหน้าหรือการหลบหนีจากสิ่งเหล่านั้น ในมนุษย์และสัตว์ความกลัวเกิดขึ้นจากกระบวนการสร้างภาพขึ้นในจิตใจจากการ เรียนรู้ ดังนั้นความกลัวจึง

สามารถประเมินได้ว่ามีเหตุผลหรือเหมาะสมและไม่มีเหตุผลหรือไม่เหมาะสม ความกลัวที่ไม่มีเหตุผล เรียกว่า โรคกลัว (Phobia) [2]

1.3. ภาวะความเครียดหลังเจอเหตุการณ์สะเทือนใจและเหตุการณ์ไม่คาดฝันทำให้เกิดภาวะโรค PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder) คือสภาวะป่วยทางจิตใจเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจอย่างร้ายแรง ส่งผลให้เกิดความเครียดและปัญหาในการปรับตัวได้อย่างเรื้อรังในคนส่วนใหญ่ที่เผชิญ ภัยพิบัตินั้นมีใช่เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียดธรรมดา หรือการสูญเสียตามปกติที่พบในชีวิต แต่เป็นสถานการณ์ที่รุนแรงนอกเหนือจากเหตุของความเครียดปกติของชีวิต และมีลักษณะคุกคามต่อชีวิตของผู้นั้น หรือคนอื่นๆ จนทำให้เกิดความกลัว ความหวาดหวั่นอย่างรุนแรง และความรู้สึกช่วยเหลือแก้ไขไม่ได้ สาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะ PTSD ถูกแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงระหว่างบุคคล
2. เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุหรือวินาศภัยซึ่งเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตทั้งที่เกิดจากมนุษย์กระทำหรือเกิดจากธรรมชาติ

ความหวาดกลัวต่อการบาดเจ็บหรือการตายและการยึดติดอยู่กับความรู้สึกกลัว หวาดระแวงและสิ้นหวังเป็นจุดเริ่มต้นของการตอบสนองที่ทำให้เกิดภาวะ PTSD ผลกระทบจาก PTSD จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความโศกเศร้า เสียใจ มีปัญหาในการทำงานและการเข้าสังคม มีปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้สารเสพติด และปัญหาสัมพันธภาพกับคนอื่น นอกจากนี้ยังมีโอกาสเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคซึมเศร้า

PTSD เป็นอาการของผู้รอดจากเหตุการณ์สะเทือนขวัญที่ไม่สามารถปลดปล่อยความคิดจากเหตุการณ์นั้น ภาพความรุนแรงยงวนกลับมาในความคิดโดยไม่ได้ตั้งใจในรูปของมโนภาพความทรงจำที่ไม่พึงปรารถนา ฝันร้ายการหวนคิดถึงเหตุการณ์นั้น ๆ มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดอาการทางกาย เช่น เหงื่อออก หายใจสั้น และหวาดวิตก เมื่อคิดถึงเหตุการณ์นั้น อาการเหล่านี้เรียกว่า Intrusive หรือ Re-Experiencing สำหรับเหตุการณ์สะเทือนขวัญที่ผู้ป่วยเผชิญมักหวนกลับมา มีลักษณะดังนี้

1. การหวนกลับมาของเหตุการณ์ทางมโนภาพ ความคิด และการรับรู้
2. การฝันถึงเหตุการณ์นั้น
3. การกระทำ หรือความรู้สึกว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นอีก (ซึ่งรวมไปถึงภาพลวงตา ภาพหลอน flashback)
4. ความทุกข์ทรมานจิตใจอย่างรุนแรงเมื่อพบสิ่งที่ทำให้นึกถึงเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก
5. ปฏิกริยาทางกายซึ่งตอบสนองต่อสิ่งที่ทำให้นึกเหตุการณ์นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาการที่พบร่วมด้วย ได้แก่ ซึมเศร้าจากการสูญเสีย (Grief Reaction) เกิดจากการสูญเสียพ่อแม่พี่น้อง หรือบ้านเรือนทรัพย์สิน หมดหวัง ท้อแท้ รู้สึกไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ใดๆ ได้

พฤติกรรมถดถอย (Regression) เป็นเด็กลงไปกว่าวัย มักพบในเด็ก มีอาการถดถอยลงไปเป็นเด็กกว่าวัย เช่น ช่วยตัวเองไม่ได้ เรียกร้องเอาแต่ใจตัว หงุดหงิดดองแแง ไม่ช่วยตัวเอง กังวลต่อการพลัดพรากจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิด ติดพ่อแม่หรือผู้ใหญ่มากขึ้นไม่ยอมไปโรงเรียน ไม่ยอมอยู่ห่างพ่อแม่ ร้องไห้เวลาพ่อแม่ไปส่งที่โรงเรียน

ซึมเศร้าและฆ่าตัวตาย (Depression and Suicide) อาการซึมเศร้าอาจเกิดต่อเนื่องมาจากเหตุการณ์สัปดาห์แรกหรือเริ่มเกิดภายหลัง อาการซึมเศร้านักประกอบด้วยอาการหลายอย่างได้แก่ อารมณ์ไม่สดชื่นร่าเริงแจ่มใส เบื่อหน่ายท้อแท้ ขาดความสุข เบื่ออาหาร น้ำหนักลด นอนไม่หลับ หรือหลับได้ตอนหัวค่ำ แต่จะตื่นตอนต่อนดึกๆ แล้วหลับต่อได้ยาก สมาธิสั้นวอกแวกง่าย ความจำเสีย หมดแรงเหนื่อยหน่าย คิดว่าตนเองเป็นภาระให้ผู้อื่นลำบาก รู้สึกผิด ที่ตนเองรอดชีวิตมาได้ หรือไม่สามารถช่วยเหลือคนอื่นได้ บางคนอาจคิดว่าตนเองเป็นสาเหตุ เช่น เป็นคนชักชวนให้ไปเที่ยวที่นั่น หรือตัวเองช่วยเหลือคนอื่นเข้าไป คิดว่าตนเองไร้ค่า อาการซึมเศร้าอาจรุนแรงมากจนคิดว่าตนเองผิด เบื่อชีวิต คิดอยากตาย คิดฆ่าตัวตายได้

อาการซึมเศร้าข้างต้นนี้ ถ้ามีมาก และรุนแรงถึงเบื่อชีวิต คิดอยากตาย เรียกว่า โรคซึมเศร้า (Major Depressive Disorder)

อาการซึมเศร้าอาจมีไม่รุนแรงนัก เป็นอาการซึมเศร้าจากภาวะการปรับตัวผิดปกติที่มีอารมณ์เศร้า (Adjustment Disorder with Depressed Mood)

อาการกลัวหรือโรคกลัว (Phobias) เช่น กลัวทะเล กลัวคลื่น กลัวความมืด กลัวอยู่คนเดียว กลัวบ้านหรือสถานที่ที่เกิดเหตุ มักจะมีอาการหลบเลี่ยงหลีกเลี่ยงไม่เผชิญสิ่งที่กลัว (Phobic avoidance) ซึ่งถ้าปล่อยทิ้งไว้จะมีผลต่อจิตใจระยะยาว เช่น ขาดความมั่นใจตนเอง ไม่สามารถทำหน้าที่ได้เหมือนเดิมหรือเหมือนเด็กอื่น อาจกลายเป็นโรคกลัวเรื้อรังรักษายาก

อาการวิตกกังวล บางคนจะมีความวิตกกังวลมากขึ้น เครียดง่าย หงุดหงิดง่าย นอนไม่หลับ หลับๆตื่นๆ ตื่นแล้วหลับต่อยาก

อาการของสมาธิและความจำ สมาธิความจำลดลงจนอาจมีผลเสียต่อการเรียน ขาดความมั่นใจตนเองไม่กล้าแสดงออก อาการเหล่านี้อาจมีมากขึ้นจากเดิม จนรบกวนการเรียน หรือการดำเนินชีวิต เด็กที่ซึ่กั่วงลอยู่แล้วอาจมีมากขึ้นกว่าเดิม

พัฒนาการของบุคลิกภาพ จากการขาดความมั่นใจตนเอง หลบเลี่ยงปัญหา บางคน ถูกตามใจเอาใจมากเกินไป จนกลายเป็นคนเอาแต่ใจ เรียกร่อง โมโต ขาดวุฒิภาวะ บางคน ก้าวร้าวเกรและอาจต่อเนื่องจนกลายเป็นปัญหาบุคลิกภาพ

การใช้สุรา ยาเสพติด (Substance Use Disorders) มีการใช้เหล้าและยาเสพติดเพิ่มขึ้น เพื่อลดอาการทางจิตใจอารมณ์ ใช้บ่อยขึ้นจนเป็นโรคติดเหล้าหรือติดยาเสพติด [3]

1.4. ประสบการณ์ผิดธรรมดา หรือที่เรียก ประสาทหลอนไม่ร้าย เกิดขึ้นได้ในบุคคลที่มี สุขภาพกายและใจดี แม้ไม่มีปัจจัยภายนอกชั่วคราวอย่างอื่น ๆ เช่น ความล้า การใช้สารออกฤทธิ์ต่อ จิตประสาทหรือภาวะขาดความรู้สึจากประสาทสัมผัส ปัจจุบันประสบการณ์ประสาทหลอนไม่ได้ เกิดเฉพาะในคนไข้โรคจิตหรือบุคคลปกติที่มีภาวะผิดปกติเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นเองในคนปกติ ในอัตราส่วนที่สูงทั้ง ๆ ที่มีสุขภาพที่ดีและไม่ได้มีภาวะเครียดหรือความผิดปกติอย่างอื่น ๆ การศึกษา เรื่องประสาทหลอนที่ไม่มีผลร้ายเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1886 งานยุคแรก ๆ ของสมาคมการวิจัย จิตวิญญาณ (Society for Psychical Research) บอกเป็นอัตราร้อยละ 10 ของประชากรจะ ประสบกับประสาทหลอนอย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิต

แบ่งเป็นประเภทดังนี้

- 1.การปรากฏของบุคคลหรือสิ่งของ
- 2.ประสบการณ์ออกนอกร่าง
- 3.ความฝันและความฝันรู้ตัว
- 4.ประสาทหลอนที่ทำให้เกิดขึ้นในห้องทดลอง
- 5.เสียงหลอน
- 6.ความรู้สึกว่ามีคนมาอยู่ด้วย
- 7.ความรู้สึกถึงคนตาย

ขอขยายประสาทหลอนประเภทความรู้สึกมีคนอยู่ด้วย เป็นประสบการณ์ที่ขัดแย้งกันที่บุคคลมี ความรู้สึกที่ชัดเจนว่ามีคนอื่นอยู่ด้วยเป็นคนที่บางครั้งรู้จัก บางครั้งไม่รู้จัก แต่ไม่ได้มีความรู้สึก ใดๆจากประสาทสัมผัส นักจิตวิทยาและนักปรัชญาชาวอเมริกันยุคศตวรรษที่ 19 ชื่อว่า วิลเลียม เจมส์ พรรณนาประสบการณ์เช่นนี้ไว้ว่า

จากคำของคนที่มีประสบการณ์นี้ ว่าเป็นความรู้สึกในใจที่แน่นอนและมั่นใจ ประกอบพร้อมกับความเชื่อว่ามีบุคคลนั้นอยู่ในที่นั้นจริง ๆ เป็นความเชื่อที่มีกำลังเท่าที่จะมีได้เหมือนได้รับข้อมูลทางประสาทสัมผัสแม้ว่าจริง ๆ แล้วจะไม่มีข้อมูลจากประสาทสัมผัส ปรากฏการณ์นี้ดูเหมือนจะเกิดขึ้นจากความคิดล้วน ๆ แต่ที่มาประกอบพร้อมกันกับความรูสึกเรงเร้าที่ปกติจะมากับความรู้สึกทางประสาทสัมผัส[4]

1.5.1. สัมภาษณ์บุคคลที่เคยขับรถมอเตอร์ไซด์ชนแม่และเด็กบาดเจ็บเล็กน้อย

เหตุการณ์คือเวลานั้นเป็นงานประจำปีรถติดมากติดทั้ง 2 เลนส์เขาขับรถมอเตอร์ไซด์ไปอย่างปกติไม่ได้ขับเร็ว ไทน์ไตนั้นแม่และลูกก็ไพล่ออกมาข้ามถนนโดยไม่ได้มองรถ เขาพยายามเบรกหยุดรถแล้วแต่ไม่ทันจึงเกิดเหตุชนขึ้น เด็กถลอกที่เท้า เลือดกำดาวไหลเพราะกระຈกชนจุมกส่วนแม่ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไร ส่วนความรู้สึกของคนขับรถคือไม่ได้ตกใจมากเพราะเห็นอยู่แล้วว่าต้องชนแน่ ๆ และอยู่หน้าโรงพยาบาลด้วยถ้าเกิดอะไรขึ้นคงถึงมือหมอได้ทันเวลาแต่ก็ยังมีอาการตกใจ หิว แต่ไม่ได้มีอาการอื่นกลัว

(นายเสรีภาพ สอนโพธิ์. สัมภาษณ์. 9 กันยายน 2561.)

1.5.2. สัมภาษณ์บุคคลที่ขับรถยนต์ชนคนบาดเจ็บเล็กน้อย

เหตุการณ์คือ เวลานั้นขับรถภายในซอยแคบและเล่นโทรศัพท์เห็นมีคนอยู่ข้างหน้าและคิดว่าสามารถขับผ่านได้แน่ ๆ ปรากฏว่าขับผ่านแล้วหุกระຈกชนแขน แต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ คนถูกชนก็ตกเตือนว่าให้ขับรถก็ระวังคนหน่อย และเหตุการณ์ที่สองบริเวณสี่แยกที่เลนส์บังคับเลี้ยวซ้ายจึงเลี้ยวซ้ายตามทางมีมอเตอร์ไซด์ตรงเข้ามาพุ่งชนด้านข้างขวาของตัวรถด้วยความแรงของรถที่วิ่งเข้ามามอเตอร์ไซด์กระเด็นสไลด์ไปกับพื้นเกือบ 20 เมตร ความรู้สึกในตอนนั้นภาพในหัวคือคุก โรงพัก และมีมือเริ่มสั่นกลัวทั้งความผิดและกลัวเขาเจ็บ แต่ถามว่าถ้าเลือกให้หนีได้จะหนีหรือเปล่าแต่ตัวเขาเลือกที่จะช่วยทุก ๆ เหตุการณ์เพราะสงสารและก็ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ต้องรับผิดชอบ

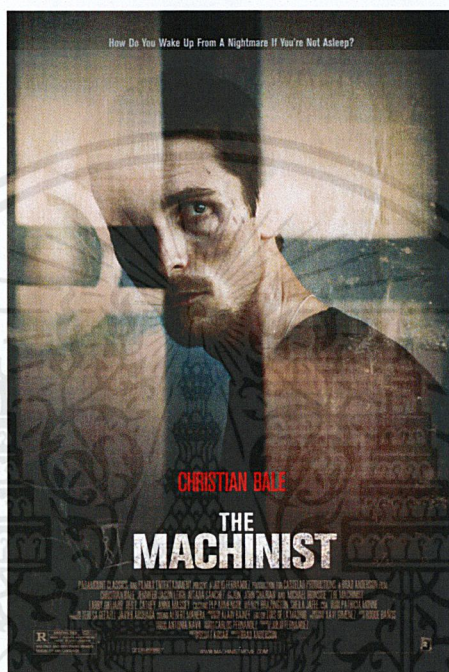
(นายณัฐภัทร ต้นศิริกุล. สัมภาษณ์. 9 กันยายน 2561.)

2.ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

2.1.ภาพยนตร์เรื่อง The Machinist (2004) กำกับโดยแบรด แอนเดอร์สัน

(Brad Anderson)

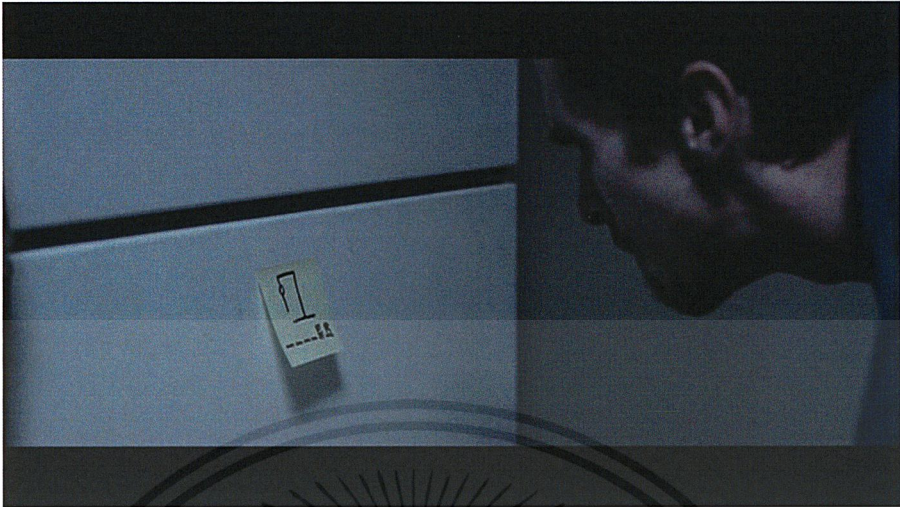
เป็นภาพยนตร์ที่ใช้ศึกษาในเรื่องของบทภาพยนตร์การเล่าเรื่องให้น่าสนใจได้อย่างไร

ภาพที่ 2.1. ภาพยนตร์เรื่อง The Machinist (2004)

เนื้อเรื่องเทอร์เวอร์ เรชนิก ช่างเครื่องในโรงงานคนหนึ่งที่ร่างกายทรุดโทรมเพราะถูกโรคนอนไม่หลับรุมเร้าไม่เพียงแต่สภาพสรีระภายนอกที่บอกกับคนดูว่าเรชนิกนั้นกำลังมีปัญหา แต่ลึกลงไปข้างในจิตใจ ชายหนุ่มเองก็กำลังพ่ายแพ้ต่อภัยคุกคามที่มองไม่เห็นเพราะความที่ข่มตานอนอย่างไรก็ไม่หลับ ทุกเย็นหลังเลิกงาน เรชนิกจึงลงทุนขับรถไปยังสนามบินซึ่งตั้งอยู่นอกเขตเมือง เพื่อไปกินกาแฟที่นั่น ตกดึกก็ไปหาโสเภณีคู่ขาและก็กลับมาอยู่คนเดียวในห้องพักของตัวเอง หมกมุ่นอยู่กับการขัดพื้นห้องน้ำ รอเช้าวันใหม่มาถึง เพื่อจะได้ออกไปทำงานอีกครั้ง กิจวัตรประจำวันอันน่าเบื่อหน่ายดำเนินไปอย่างซ้ำ ๆ รวากับเข็มนาฬิกาที่วนกลับมาเวียนตำแหน่งเดิม การปรากฏตัวขึ้นของไอแวน บुरुษปริศนาที่อ้างกับเรชนิกว่าเป็นช่างเชื่อมคนใหม่ในโรงงานตั้งแต่พบไอแวน เรชนิกก็เริ่มควบคุมชีวิตอันย่ำแย่แบบเสถียรของตัวเองไว้ไม่อยู่อีกต่อไป วันหนึ่งเขาพบกระดาดขแปะที่ตู้เย็น พร้อมกับเกม Hangman ที่เขียนคำว่า _ _ _ _ E R อย่างพิศวงเรชนิก เริ่มกังวลว่ามีใครแอบเข้าห้องเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2.ภาพยนตร์เรื่อง The Machinist (2004)

จนทำให้เกิดเรื่องที่เขาสะเพร่าจนเพื่อนร่วมงานเกิดอุบัติเหตุทำให้เขาถูกปลดออกจากงานและมีพฤติกรรมแปลกๆ จนเพื่อนร่วมงานสงสัยว่าติดยาเสพติดจนพากันหนีห่าง เขากลายเป็นคนเก็บเนื้อเก็บตัวคบหากับคนรู้จักเพียงไม่กี่คน ได้แก่ สตีวีโสภณีคูชา มาเรียสาวเสิร์ฟในร้านกาแฟและนิโคลัส ลูกชายของมาเรีย ความสัมพันธ์ของเรชนิกกับมาเรียไปได้อย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมาเรียชวนเขาไปเที่ยวพร้อมลูกชายตัวเล็กของเธอคือนิโคลัส ทั้งสามไปสวนสนุกกันก่อนที่มาเรียจะแยกออกไปปล่อยให้เรชนิกและนิโคลัสอยู่กันสองคน เด็กน้อยไม่รู้ประสาอยากเล่นรถไฟผีสิงจึงไปเล่นกันสองคนทุกอย่างในนั้นดูจะคุ้นตาเรชนิกน่าขนลุกจนรถมาถึงทางแยกสองทางกับป้ายบอกที่แผงนัย

ภาพที่ 2.3.ภาพยนตร์เรื่อง The Machinist (2004)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุกคนเริ่มเห็นความของเรชนิกมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเขาจะเริ่มบ้าเข้าเต็มขั้น เมื่อเขาไล่ตามรถของ ไอแวนและพบว่ารถคันนั้นเป็นรถคันเก่าของเขาเอง รูปคู่ตลกปลาของไอแวนก็กลายเป็นรูปตัวเรชนิก กับเพื่อนของเขา ไอแวนก็เปรียบเสมือนที่ช่วยในการเร่งให้ตัวเอกรีบหาคำตอบว่าในปัญหา การนอนไม่หลับของเขาและสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเขา ตอนจบเฉลยว่าเมื่อปีก่อนหน้านั้นเกิดอุบัติเหตุ ทางรถยนต์ขึ้นโดยเรชนิกขับรถด้วยความเร็วสูงชนเข้ากับเด็กชายคนหนึ่งเสียชีวิตแล้วขับรถหนีไปด้วยความรู้สึกผิดในส่วนลึกของจิตใจจึงทำให้เขาเกิดอาการนอนไม่หลับตลอดมาเป็นระยะเวลาานจนร่างกายทรุดโทรมและเกิดอาการประสาทหลอน เรชนิกเข้ามาพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในที่สุด เพื่อเป็นการยอมรับผิดและทำให้เขาสามารถนอนหลับได้เป็นครั้งแรกเวลาหลายปีที่ผ่านมา

บทสรุปของภาพยนตร์เรื่องนี้พูดถึงการไถ่ถอนความผิดบาปที่ไม่สามารถลบล้างด้วยการพยายามลี้มหรือวิ่งหนี ภาพยนตร์ทำให้คนดูเกิดความสะเทือนใจที่ต้องมารับรู้ชะตากรรมของเรชนิกแต่ในขณะเดียวกันก็ตระหนักได้ว่าการยอมรับความจริงเป็นวิถีทางเดียวที่จะทำให้ชีวิตของเรชนิกกลับมาเป็นแบบคนปกติได้อีกครั้ง กลวิธีการสื่อความหมายถูกเน้นย้ำทั้งเรื่องทั้งเรื่องของอุโมงค์ทางแยก (ระหว่าง Hell - ชุมนรก และ Salvation - การปลดปล่อย) หรือนิยายเรื่อง The Idiot ของดอสโตเยฟสกี ซึ่งวางอยู่ในห้องพักของเรชนิก (ตัวนิยายเรื่องนี้เองก็มีการเปรียบเทียบระหว่างตัวละครเอกกับพระคริสต์ผู้ไถ่บาป) ผู้กำกับสามารถควบคุมเรื่องได้ด้วยการใช้การควบคุมบรรยากาศและการเล่าเรื่องให้ดูอึมครึมอยู่ตลอดเวลา ฉากหลังที่จิตใจไม่ให้ชัดเจนว่ามีอยู่ส่วนไหนของโลก เมื่องที่ถูกเมฆครึ้มปกคลุมราวกับอยู่ในช่วงมรสุมและฉากส่วนใหญ่ก็มีลักษณะปิดทึบแม้แต่ฉากภายนอกก็เต็มไปด้วยอาคารเบียดตัวกันอย่างหนาตา ซึ่งทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความน่าสนใจมากขึ้นและทำให้ผู้ชมอยากติดตามตัวละครและอยากหาคำตอบไปพร้อม ๆ กับตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

1. ประเด็น (Theme)

ความผิดที่ไม่มีใครรู้มีตัวเราเท่านั้นที่รู้และหนีมันไม่ได้

2. ประโยคขยาย (Log line)

การมาเยือนของหลานชายทำให้หญิงสาวต้องเผชิญกับความลับในอดีตที่เธออยากจะลืม

3. โครงเรื่อง (Plot)

พาหญิงสาวที่เป็นทั้งตัวเตอรส์สอนพิเศษและแม่ค้าออนไลน์ผู้ที่ไม่สามารถขับรถได้แต่มีรถอยู่ภายในบ้าน วันหนึ่งหลานชายจะมาอยู่ด้วยเป็นเหตุทำให้เธอต้องกลับมาขับรถอีกครั้งทำให้เธอพบเจอกับเหตุการณ์ในอดีตที่ไม่เคยบอกใครและอยากจะลืมมันได้กลับมาหลอกหลอนเธออีกครั้งและพบว่าหลานที่มาอยู่ด้วยกับเธอตลอด 3 วันนั้นเป็นเพียงแค่ว่าความคิดเธอ แต่เหตุการณ์เหล่านั้นมันทำให้พาสามารถกลับมาขับรถได้อีกครั้ง

4. โครงเรื่องขยาย (Treatment)

โครงเรื่องร่างครั้งที่ 1

Scene 1 ภายในบ้าน/เช้า

เสียงนาฬิกาปลุกบ่งบอกถึงยามเช้าถูกกดปิดลง ขนมปังปิ้งร้อนๆ แต่งขึ้นจากเครื่องปิ้ง ฟานั่งทานอาหารเช้าง่ายๆ ขนมปังปิ้งและกาแฟหอมๆ พร้อมกับเสียงทีวีอัพเดทข่าวสารแต่สายตามองไปหาจอโทรศัพท์ที่ถืออยู่อีกข้าง แล้วเธอลุกออกเดินไปทำงาน

Scene 2 ภายในออฟฟิต/กลางวัน

ที่ทำงานโทรศัพท์ดังปลายสายคือน้องสาวที่จะนำหลานชายมาฝาก

Scene 3 ภายในบ้านชั้นล่าง/เย็น

กลับบ้านมือของเธอถือของพะลุขลุ่ยทั้งสองข้างเดินผ่านประตูรั้วบ้านเดินเข้ามาผ่านสนาม

เล็กๆและรถสีบลอนที่จอดอยู่ในโรงจอดรถหน้าบ้าน เมื่อเข้าบ้านมาพบกับเด็กชายที่นั่งอยู่บนโซฟา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กชายคนนั้นคือหลานที่น้องเธอเอามาฝากเลี้ยงเธอถามไถ่ หลานชายเรื่องการมาอยู่ด้วย วินพร้อมมีของฝากมาให้พำนันั้นคือกระดาษถูกตัดเป็นรูปเด็กผู้หญิงให้แก่ฟาและทั้งสองทานข้าวเย็นด้วยกัน

Scene 4 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

ฟากำลังส่งหลานนอนเธอหลับหัวหลานจู่ๆ ผมสั้นๆ ของหลานก็ยาวเธอตกใจรีบชักมือออกและมองไปที่หลานกลับไม่มีอะไรเกิดขึ้นทุกอย่างดูปกติเหมือนเดิม ฟาเดินไปที่ห้องน้ำเพื่อล้างหน้าจู่ๆ ก็ได้ยินเสียงอะไรบางอย่างอยู่ชั้นล่างเธอหาอาวุธที่อยู่ใกล้มือมากที่สุดตอนนั้นได้คือกรรไกรตัดผมเธอค่อยๆ เดินลงบันไดไปเจอทีวีถูกเปิดอยู่เธอเดินเข้าไปใกล้ๆ มากขึ้นเรื่อยๆ เสียงเรียกของหลานทำให้เธอตกใจหันไปหาต้นเสียงหลานชายอยู่ตรงบันไดถามว่าเธอกำลังทำอะไร เธอหันไปมองที่ทีวี ทีวีถูกปิดอยู่ทุกอย่างดูช่างปกติ เธอจึงเดินขึ้นไปนอนกับหลาน

Scene 5 ภายใน/ออฟฟิต/กลางวัน

ฟากำลังนั่งพิมพ์เอกสารอยู่มีเพื่อนที่ทำงานเดินมาถามถึงรูปที่ฝากเธอส่งชื่อฟาหีบกระเป๋าคืนมาหาของในเพื่อร่วมงานแต่ดันพบกับรูปอีกรูปที่ไม่ใช่ของเพื่อนที่ฝากชื่อเธอไม่ได้สนใจเธอใส่มันคืนกลับที่เดิม แล้วหีบซองรูปของเพื่อนที่ฝากชื่อให้และทำงานต่อไป

Scene 6 ภายใน/บ้าน/เย็น

กลับบ้านมาฟาไม่เห็นวินอยู่ในบ้านจึงเรียกหาแต่ก็ไม่ได้ยินเสียงตอบรับ แต่พบกับกิจกรรมที่วินทำทิ้งไว้กลางบ้านวินตัดกระดาษตัดรูปโน้นนี่ทิ้งไว้เต็มบ้าน และมีจิกเซอร์ที่ยังต่อไม่เสร็จอยู่บนโต๊ะ ฟาวางของแล้วเก็บของพวกเศษกระดาษต่างๆ ที่อยู่บนพื้นเหลือไว้เพียงจิกเซอร์ที่ยังต่อไม่เสร็จเธอขึ้นไปเพื่อจะอาบน้ำระหว่างที่เตรียมของอาบน้ำเธอพบรูปอีกหนึ่งใบวางอยู่บนเตียงแต่เธอไม่ได้สนใจอะไรหีบมันไปวางไว้บนโต๊ะแล้วเข้าไปอาบน้ำ ระหว่างอาบน้ำถูสบู่ตามร่างกายเธอสังเกตเห็นเงาที่ไหลกำลังจะลงท่อเป็นสีเลือดเธอหาที่มาตามร่างกายแต่กลับมองอีกทีก็แค่ฟองสบู่ที่เพิ่งถูกล้างออกและจู่ๆ ก็มีเสียงวิ่ง ตึก ตึก ... ผ่านลงไปข้างล่างเธอโผล่หน้าออกมาตะโกนเรียกวินเพราะคิดว่าหลานวิ่งลงไปเพราะก่อนหน้านี้เธอหาหล่นไม่เจอ เธอไปแต่งตัวรู้สึกว่ามีคนมองอยู่ข้างหลังปรากฏว่าเป็นหลานที่ยืนอยู่แล้วค่อยๆ เดินมาหาเธอเพื่อบอกว่าหิวข้าวแล้ว

Scene 7 ภายใน/ชั้นล่างบ้าน/กลางคืน

กิจกรรมที่ฟาและหลานทำหลังจากกินข้าวเย็นคือดูทีวีและช่วยกันต่อจิกเซอร์ที่อยู่บนโต๊ะจนเกือบเสร็จแต่มีหนึ่งตัวที่หายไป ทั้งสองช่วยกันหาแต่ก็หาไม่เจอ เลยขึ้นไปนอนวันนี้นีฟานอนไม่ค่อยหลับจึงนั่งทำงานอยู่บนโต๊ะที่อยู่ปลายเตียงที่วินหลับอยู่ เธอเริ่มสังเกตเห็นรูปที่เธอไม่ได้สนใจตอนก่อนอาบน้ำวางอยู่เลยขึ้นมา และนำอีกรูปที่อยู่ในกระเป๋าคืนมาวางอยู่ด้วยกัน ทั้งสองรูปพอมายู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยกันมีความเหมือนกันราวกับเป็นรูปๆ เดียวกันทันใดนั้นก็เสียงเบรกรถอย่างแรงดังขึ้นเธอลุกออกไปดูพบแค่หมาสองตัวที่เดินไปเดินมาหยอกล้อกันเธอเห็นนาฬิกาบอกเวลาตีสองครึ่งเธอจึงปิดไฟนอน

Scene 8 ภายใน/ชั้นล่างบ้าน/เช้า

พากำลังเตรียมอาหารเช้าโดยวันนี้เธอเลือกทำอาหารเช้าง่ายๆ แล้วตะโกนเรียกวินมาทานข้าวระหว่างที่กำลังทานอาหารวินสังเกตเห็นข้างนอกบ้านมีเด็กวิ่งเล่นกันอยู่เลยอยากจะออกไปเล่นด้วยจึงขอพา แต่พาให้เงื่อนไขว่าต้องทานให้เสร็จก่อนถึงออกไปเล่นได้ เมื่อทานเสร็จวินก็ออกไปเล่นข้างนอกแต่ก่อนออกวินได้เดินไปต่อจิ๊กเซอร์ตัวสุดท้ายที่หายไปตรงโต๊ะหน้าทีวีแล้วจึงวิ่งออกไปพาเมื่อเก็บงานยามเสร็จเธอก็เดินมานั่งดูทีวีเห็นจิ๊กเซอร์ต่อเสร็จแล้วข้างๆ มีรูปอีกใบที่คล้ายๆ กับอีกสองรูปที่เหลือจึงเดินถือรูปขึ้นไปเพื่อจะต่อกับอีกสองใบอยู่ ๆ โทรศัพท์ก็ดัง หัวหน้าโทรมาขอเอกสารเอกสารการจัดซื้อเมื่อของปีก่อน เธอเลยไปหาแผ่นซีดีที่เก็บข้อมูลไว้เปิดโน้ตบุ๊กกำลังจะใส่เข้าโน้ตบุ๊กแต่ปรากฏว่ามีแผ่นค้างอยู่ในเครื่องเธอกดออกเพื่อส่งงานให้หัวหน้าแล้วด้วยความสงสัยจึงเอาแผ่นเก่าใส่เข้าไปเพื่อดูว่าไฟล์ที่อยู่ในเครื่องคืออะไรเธอกดเพื่อดูไฟล์ไฟล์กำลังโหลด มีเสียงเด็กร้องเรียกไว้วายอยู่หน้าบ้านเธอจึงออกไปดู เธอลุกออกไปไฟลวีดีโอถูกเล่นเป็นภาพฟายน์อยู่น่ารอด แสดงอาการตกใจกลัว เธอออกไปดูพบว่า เป็นเด็กบอกรับไปดูตรงนั้นเหล่าเด็ก ๆ รีบวิ่งจูงมือนำไป

Scene 9 ภายนอก/ถนน/กลางวัน

เด็ก ๆ ยืนมุงพาค่อยๆ เดินฝ่าวงล้อมเข้าไปเธอค่อยๆ เห็นเด็กชายที่นอนก้มหน้าอยู่มีเลือดออกอยู่บนพื้น ภาพตรงหน้าทำให้พาสั่นกลัวตกใจทำอะไรไม่ถูกและมีภาพซ้อนเหตุการณ์บางอย่างขึ้นมาในหัวแวบๆ พากลับจนวนถอยหลังและได้สติจากการดึงแขนจากเด็กข้างๆ บอกว่าช่วยเพื่อนคนนั้นหน่อยน้า พาได้สติและรู้ว่านั่นคือหลานชายเธอเธอจึงรีบเข้าไปอุ้มและมองไปรอบ ๆ ว่ามีใครสามารถช่วยเธอได้ไหม กลับมีเพียงเธอคนเดียวที่จะช่วยหลานชายได้ เธออุ้มหลานไปที่บ้านวางหลานไว้ข้างๆ รถ ก่อนที่เธอจะวิ่งไปหยิบกุญแจรถที่ถูกเก็บไว้ชั้นบนสุดของชั้นวางของโดยมีพระพุทธรูปอยู่ข้างๆ แล้วกลับไปที่รถเพื่อนำหลานไปโรงพยาบาล

Scene 10 ภายใน/รถ/กลางวัน

เธอนั่งอยู่หลังพวกล้มเหลวเหวี่ยงตัว หายใจเร็ว มือสั่นจนไม่สามารถเสียบกุญแจรถได้ จนต้องใช้มือทั้งสองข้างช่วยจับเสียบกุญแจ เธอหลับตาหายใจเข้าลึกๆ แล้วตั้งสติก่อนที่สตาร์ทรถขับออกไป ขณะที่ขับรถทุกอย่างดูภาพเคลื่อนไหวตัวซ้อนๆ กันสปีดการเคลื่อนไหวดูไม่ปกติเสียงรอบ ๆ ที่พา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เริ่มได้ยินแทรกเข้ามาเป็นช่วง ๆ ดังคล้ายจิ้งหรีดเป็นช่วง ๆ ภาพท้องถนนที่เธอขับอยู่เริ่มค่อยๆมืดๆ สว่างๆ มือสองข้างเธอจับพวงมาลัยรถอย่างแน่น ใบหน้าของฟาเริ่มซีดสับสน

Scene 11 ภายใน/รถ/กลางคืน

ถนนตอนกลางคืนฟากำลังขับรถมุ่งหน้าเข้าสู่ถนนๆเล็กมีแสงไฟสลัวๆ ของหน้ารถนำทาง เสียงโทรศัพท์ดังเข้ามาฟากำลังเอื้อมมือไปหยิบโดยไม่ทันได้มองทางข้างหน้า ทันใดนั้นรถได้ชน เข้ากลับบางสิ่ง เธอกลัวๆกลัวๆที่จะลงไปดูและเห็นลูกบอลที่ค่อยๆกลิ้งเข้ามาชนเท้าเธอ เด็กชาย ที่กำลังนอนก้มหน้าและมีเลือดไหลออกมานองพื้น

Scene 12 ภายใน/โรงพยาบาล/กลางวัน

ฟาพาเต๊นท์มาส่งถึงโรงพยาบาลได้

Scene 13 ภายใน/รถ/กลางวัน

เป็นหลานจริง

เธอตื่นขึ้นมาหน้าห้องฉุกเฉินด้วยเสียงปลุกจากน้องสาว เธอตื่นขึ้นมาถามถึงหลานว่าเป็นยังไงบ้าง ปลอดภัยไหมหลานปลอดภัยดีแค่เป็นลัมเข้าแตกนิดหน่อย แต่น้องสาวเธอดีใจที่เธอขับรถได้อีกครั้ง เลยขอตอนกลับให้เธอขับ

บนรถเธอรู้สึกกังวลเล็กน้อยแล้วขับรถออกไปจากโรงพยาบาลไม่นานเธอเบรครถอย่างแรงหลานและ น้องตกใจ เสียงจากน้องสาวเรียกเธอ พร้อมทั้งเสียงบีบแตรดังจากคันหลังแต่เธออยู่ในภวังค์สิ่งที่ เธอเห็นข้างหน้าคือเด็กวิ่งไปวิ่งมาบนถนนราวกับสนามเด็กเล่นและมีเสียงหัวเราะดังก้องอยู่ใน

ความคิด

เป็นหลานจินตนาการ

เธอตื่นขึ้นมาหน้าห้องฉุกเฉินด้วยเสียงปลุกจากน้องสาว เธอตื่นขึ้นมาถามถึงหลานว่าเป็นยังไงบ้าง ปลอดภัยไหม หลานหรือที่นั่นปลอดภัยไม่มีอะไร วินเดินมาหาฟาพร้อมกับสวัสดี ฟาจับตัววินดูว่ามีแผลหรืออะไรไหมแล้วเด็กที่อยู่ในห้องนั้นเป็นใคร สักพักแม่ของเด็กก็เดินมาขอบคุณที่ช่วยลูกเธอไว้ ขอขอบคุณมากๆ น้องสาวฟาถามว่านี่พี่ขับรถมาจริงๆใช่ไหมเธอดีที่ฟาขับรถได้อีกครั้ง

บนรถเธอรู้สึกกังวลเล็กน้อยแล้วขับรถออกไปจากโรงพยาบาลไม่นานเธอเบรครถอย่างแรงทั้งหลานทั้ง น้องตกใจ เสียงจากน้องสาวเรียกเธอ พร้อมทั้งเสียงบีบแตรดังจากคันหลังแต่เธออยู่ในภวังค์สิ่งที่ เธอเห็นข้างหน้าคือเด็กวิ่งไปวิ่งมาบนถนนราวกับสนามเด็กเล่นและมีเสียงหัวเราะดังก้องอยู่ใน

ความคิด

โครงเรื่องร่างครั้งที่ 2

Sequence 1 ซอลโทรมาฝากหลาน

พากำลังนั่งสอนพิเศษ Gat ให้กับเด็กอยู่มีโทรศัพท์จากพี่สาวของฟาโทรมาบอกว่าจะขอฝากหลานไว้ให้เธอดูแลเมื่อจบสิ้นการสนทนาก็สอนต่อ จู่ ๆ เธอก็จ้องมองบางสิ่ง เด็กสอบถามในใจหัยที่ไม่เข้าใจแต่ฟา กลับไม่ตอบ เด็กถามอีกครั้งพร้อมโบกมือตรงหน้าฟาให้ฟาสนใจ เธอจึงได้สติกลับมา

Sequence 2 การปรากฏตัวของหลาน

มือทั้งสองข้างของฟาเดินถือของพะรุงพะรังเดินมาเรื่อย ๆ จนถึงหน้าบ้านเดินผ่านประตูรั้วผ่านสนามหญ้าเล็ก ๆ และผ่านรถยนต์ที่ถูกคลุมด้วยผ้า เมื่อเดินเข้าบ้านไปเธอพบทีวีที่ถูกเปิดอยู่บนโซฟา มีวินหลานชายนอนดูทีวี ด้วยความสงสัยฟาจึงถามไถ่ถึงพี่สาวของเธอและถามหลานว่าทานอะไรมาหรือยัง ฟาไปเก็บข้าวของที่ถือมาแล้วมานั่งทานอาหารเย็น

Sequence 3 เรื่องแปลก

พากำลังนั่งถ่ายรูปหมีที่เพิ่งซื้อมาวันนี้มาถ่ายรูปเพื่อที่จะนำไปลงขายในอินเทอร์เน็ต โดยมีวินดูทีวีอยู่ที่โซฟา ฟาถ่ายรูปจนเสร็จเก็บของพบว่าหลานนอนหลับอยู่เธอปิดทีวีเก็บของปิดไฟแล้วอุ้มหลานขึ้นไปนอนข้างบน ฟาอุ้มหลานลงนอนบนเตียงเสร็จก็ไปล้างหน้าแปรงฟันเดินออกมาพร้อมที่จะปิดไฟนอน แล้วรู้สึกได้ยินเสียงบางอย่างจากชั้นล่าง เธอตัดสินใจเดินไปหยิบกรรไกรบนโต๊ะทำงานที่อยู่ปลายเตียง เธอค่อย ๆ เดินลงบันไดไปช้า ๆ เห็นทีวีที่ถูกเปิดอยู่เธอค่อย ๆ เดินเข้าไปใกล้ใกล้มากขึ้นเรื่อย ๆ ทันใดนั้นเสียงเรียกของหลานจากด้านหลังทำให้เธอตกใจพร้อมบอกว่าฟาเข้าห้องน้ำหน่อย ปวดฉี่ฉ่อง ทุกอย่างดูปกติทีวีไม่ได้ถูกเปิดส่วนฟาก็พาหลานไปเข้าห้องน้ำ

Sequence 4 การมาของบุรุษไปรษณีย์

พากำลังนั่งจัดเตรียมหมีใส่ซองเพื่อเตรียมส่งให้ลูกค้า วินเดินเข้ามาชวนฟาให้ไปเล่นด้วย จนถึงแขนฟาไปเล่นของเล่นโดยวินนำหุ่นสองตัวหน้าตาเหมือนกันมาใส่มาฟาแล้ววินก็อธิบายการเล่นบทบาทให้ฟาฟัง ตัวหนึ่งแทนวินตัวหนึ่งแทนฟาทั้งสองตัวต้องรวมร่างเข้าด้วยกันถึงจะปราบเจ้าสัตว์ประหลาดได้ จู่ ๆ ก็มีเสียงเรียกจากไปรษณีย์ที่ยืนอยู่ตรงประตูพร้อมกับของที่อยู่ในมือ ไปรษณีย์บอกเห็นฟาอยู่ในบ้านแต่เรียกแล้วฟาไม่ได้ยินจึงเดินเข้ามาจะเอาพัสดุมาให้ ฟาจึงเดินไปรับของแล้วก็กล่าวขอบคุณไปรษณีย์

Sequence 5

พากำลังเตรียมอาหารเข้าพร้อมกับเรียกวินให้ลงมาทานข้าว ระหว่างรับประทานอาหาร วินเริ่มสังเกตเห็นข้างนอกมีเด็กกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นกันอย่างสนุกสนาน วินมองจนไม่เป็นอันทานข้าว จนพาบอกถ้าอยากไปเล่นก็ต้องทานข้าวให้หมดก่อน เมื่อได้ยินดังนั้นวินรีบทานอาหารอย่างว่องไวพาเดินไปเก็บจานส่วนวินทานเสร็จแล้วก็รีบวิ่งออกไปเล่น

Sequence 6 วินอยากออกไปเล่นข้างนอก

พากำลังนัดแนะเวลาที่สอนเรียนพิเศษกับเด็ก พร้อมกับกำลังอ่านเอกสารประกอบ เตรียมการสอนพรุ่งนี้อยู่ มีเสียงเคาะประตูบ้านดังถี่มากจนผิดปกติ พาก็เดินออกไปดูพบเด็กยืนอยู่ พร้อมโวยวายบอกให้เธอช่วยด้วยและดึงแขนเธอเพื่อพาไปดูบางอย่าง

Sequence 7 อุบัติเหตุ

เด็ก ๆ ยืนมองพาค่อยๆเดินฝ่าวงล้อมเข้าไป เท้าเธอเตะเข้ากับลูกฟุตบอลจนกลิ้งไปชนกับเด็กชายที่นอนก้มหน้าอยู่บนพื้น ภาพตรงหน้าทำให้พาสั่นกลัวตกใจทำอะไรไม่ถูกและมีภาพซ้อน เหตุการณ์บางอย่างขึ้นมาในหัวแวบๆ พากลับจนถอยหลังและได้สติจากการดึงแขนจากเด็กข้างๆ บอกว่าช่วยเพื่อนคนนั้นหน่อยนะ พาสังเกตเห็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของเด็กที่นอนอยู่ดูคล้ายกับ วินหลานเธอ พามองไปรอบ ๆ ว่ามีใครสามารถช่วยเธอได้ไหม กลับมีเพียงเธอคนเดียวที่จะช่วยได้ เธออุ้มหลานไปที่บ้านวางหลานไว้ข้างๆรถดึงผ้าคลุมรถออกวิ่งเข้าไปหยิบกุญแจรถที่ถูกเก็บไว้ในลิ้นชักชั้นล่างสุดของตู้เสื้อผ้าแล้วกลับมาที่รถ

Sequence 8 กลัวการขับรถ

เธอนั่งอยู่หลังพวมาลัยเหวี่ยงตัว หายใจเร็ว มือสั่นจนไม่สามารถเสียบกุญแจรถได้ จนต้องใช้มือทั้งสองข้างช่วยจับเสียบกุญแจ เธอหลับตาหายใจเข้าลึกๆแล้วตั้งสติก่อนที่สตาร์ทรถ ขับออกไป ขณะที่ขับรถทุกอย่างดูภาพเคลื่อนไหวตัวซ้อนๆกันสปีดการเคลื่อนไหวดูไม่ปกติเสียงรอบ ๆ ที่พาริมได้ยินแทรกเข้ามาเป็นช่วง ๆ ดังคล้ายจิ้งหรีดเสียงน้ำแฉะ ๆ เป็นช่วง ๆ ภาพท้องถนนที่เธอขับอยู่เริ่มค่อยๆมืดๆ สว่างๆ มือสองข้างเธอจับพวงมาลัยรถอย่างแน่นด้วยสีหน้ากังวล

Sequence 9 รถชน (flashback)

ถนนตอนกลางคืนพากำลังขับรถมุ่งหน้าเข้าสู่ถนนๆเล็กมีแสงไฟสลัวๆ ของหน้ารถนำทาง เสียงโทรศัพท์ดังเป็นสายจากพี่สาวของเธอ พากำลังที่จะเอื้อมมือไปหยิบโทรศัพท์ในกระเป๋าและเปลือยเท้าของในกระเป๋าแตกลงพื้นโดยไม่ทันได้มองทางข้างหน้า ทันใดนั้นรถได้ชนเข้ากับบางสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เธอล้ำๆก๊วที่จะลงไปดู ฟาค่อยๆเปิดประตูลงไปมีลูกบอลที่ค่อยๆกลิ้งเข้ามาชนเท้าเธอ เธอค่อย ๆ จะก้มหยิบลูกบอลที่เปียกเปื้อนไปด้วยน้ำและเลือด เธอตกใจรีบทิ้งบอลลงและวิ่งขึ้นรถตั้งสติแล้วรีบใส่เกียร์ขับรถออกไป

Sequence 10 หลานที่ไม่ใช่หลาน

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นสายจากพี่สาวของเธอบอกกล่าวถึงการจะมาเยี่ยมหาเธอเพื่อจะไปเที่ยวพร้อมกับหลานชาย ประตูหลังรถเธอถูกเปิดออกโดยบุรุษพยาบาลที่กำลังนำตัวเด็กไป ฟาฟังเสียงจากปลายสายโทรศัพท์แต่ไม่ได้ตอบรับอะไรสายตาของเธอกำลังมองไปที่เด็กชายที่บุรุษพยาบาลพาตัวไปเด็กคนนั้นไม่ใช่หลานชายเธอ

Sequence 11 จิตนาการได้จางหายไป

ฟากำลังนั่งดูทีวีมีเสียงกริ่งดังจากหน้าบ้านดังฟาเดินออกมาดู พบเป็นผู้ปกครองของเด็กชายที่เธอช่วยไว้มาเพื่อขอบคุณเธอ โดยของหลังฟามีวินยืนดูอยู่ตรงประตูในบ้าน ฟายิ้มรับยินดี แล้ววินก็หายไป พี่สาวของฟาก็มาถึงพร้อมกับวิน ทั้งสองคนกำลังมาชวนฟาไปเที่ยวด้วยกันเนื่องจากซอลพี่สาวไม่ต้องไปทำงานและฝากวินไว้กับเธอแล้วจึงใช้โอกาสนี้ไปเที่ยวโดยซอลให้ฟาขับรถออกเธอไป

Sequence 12 การขับอีกครั้ง

ทุกคนเข้ามานั่งในรถพร้อมกับรัดเข็มขัดเตรียมตัว ส่วนฟามีสีหน้าที่กังวลเล็กน้อยเธอสูดหายใจเข้าลึกๆ ก่อนที่จะเสียบกุญแจรถ สตราท์รถออกไปทุกอย่างดูเหมือนปกติดีไม่นานเธอเบรกรถอย่างแรงทั้งหลานทั้งพี่สาวตกใจ เสียงซอลพี่สาวเรียกเธอ พร้อมทั้งเสียงบีบแตรดังจากคันหลังแต่เธออยู่ในภวังค์สิ่งที่เธอเห็นหน้ารถคือเด็กวิ่งไปวิ่งมาบนถนนราวกับสนามเด็กเล่นและมีเสียงหัวเราะดังก้องวนอยู่ในหัว

5. บทภาพยนตร์

หลังจากพัฒนาบทภาพยนตร์ในรูปแบบของ Sequence แล้วสามารถทำให้ลดทอนเนื้อหาที่มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องน้อยออกไปได้อย่างง่ายดายและยังช่วยให้รู้สำแต่ละฉากที่ถูกเขียนขึ้นนั้นจะต้องพูดถึงอะไรดำเนินเรื่องแบบไหนเพื่อให้แต่ละฉากมีประสิทธิภาพในการราวเรื่องได้มากที่สุด เมื่อพัฒนาแก้ไขจนเข้าพเจ้าได้พอใจกับผลงานแล้วต่อมาก็ได้นำมาลองเขียนเป็นแบบภาพยนตร์ในรูปแบบ Screenplay เพื่อเพิ่มเติมลงลึกไปกับตัวละครได้มากขึ้นทั้งแนวความคิด การใช้ชีวิต การแต่งตัวและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครได้มากขึ้น แต่ด้วยข้าพเจ้ายังมีประสบการณ์น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในด้านเขียนบทภาพยนตร์เมื่อเขียนเสร็จแล้วก็จะนำไปให้ผู้อื่นได้อ่านและรับคำติชมแล้วนำมาปรับปรุงจนได้เป็นบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์

บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1

Scene 1 ภายใน/ร้านกาแฟ/กลางวัน

พากำลังนั่งสอนพิเศษ Gat ให้กับเด็กอยู่มีโทรศัพท์จากพี่สาวของฟาโทรมา

ฟา

“ฮาไหล
สอนพิเศษอยู่ มีอะไรเปล่า”

“อ่า ได้สบายมาก
แล้วอยู่ที่วันอะ”

“โอเคๆ แล้วเจอกัน”

เมื่อคุยจบพาก็กลับมาสอนต่อจู่ ๆ เธอก็จ้องมองบางสิ่ง เด็กสอบถามในใจที่ยังไม่เข้าใจ

เด็กนักเรียน

“อ อันแสดงว่าตรงนี้เป็นผลส่งให้ ถูกไหมคะ”

นักเรียนมองไปที่ฟาแต่พากลับไม่ตอบ เด็กถามอีกครั้ง

เด็กนักเรียน

“พี่ฟา พี่ฟาคะ”

พร้อมโบกมือตรงหน้าฟาให้ฟาสนใจ เธอจึงได้สติกลับมา

ฟา

“ว่าไง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กนักเรียน

“ตรงนี้จะเป็ผลส่งให้ ไซ้หมค้ะ

ฟาพัยกหน้าและสอนต่อ

Scene 2 ภายนอก/บ้าน/เย็น

มือทั้งสองข้างของฟาเดินถือของพะลุงพะล้งเดินมาเรื่อย ๆ จนถึงหน้าบ้านเดินผ่านประตูรั้วผ่านสนามหญ้าเล็ก ๆ และผ่านรถยนต์ที่ถูกคลุมด้วยผ้า เมื่อเดินเข้าบ้านไปเธอพบที่วีถูกเปิดอยู่บนโซฟา มีวินหลานชายนอนดูทีวี ด้วยความสงสัยฟาจึงถามไถ่

ฟา

“อ้าว มาตั้งแต่เมื่อไหร่ แล้วแม่กลับไปแล้วหรือ”

ฟามองหา

วิน

“แม่กลับไปแล้วครับ”

ฟา

“แล้วทานอะไรมายัง ทานข้าวเย็นไหม”

วิน

“กินๆ”

พร้อมพยักหน้าอย่างดีใจ ฟาไปเก็บข้าวของที่ถือมาแล้วมานั่งทานอาหารเย็นกับหลาน

Scene 3 ภายใน/บ้าน/กลางคืน

ฟากำลังนั่งถ่ายรูปหมวกที่เพิ่งซื้อมาวันนี้มาถ่ายรูปเพื่อที่จะนำไปลงขายในอินเทอร์เน็ต โดยมีวินดูทีวีอยู่ที่โซฟา ฟาถ่ายรูปจนเสร็จเก็บของพบว่าวินนอนหลับอยู่บนโซฟา เธอเดินไปปิดทีวี เก็บข้าวของแล้วไปอุ้มวินขึ้นไปนอนข้างบน ฟาอุ้มหลานลงนอนบนเตียงก็ไปล้างหน้าแปรงฟัน เดินออกมาพร้อมที่นอนเธอกำลังเอื้อมมือไปปิดไฟ แล้วรู้สึกได้ยินเสียงบางอย่างจากชั้นล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยความสงสัยเธอตัดสินใจเดินไปหยิบกรรไกรบนโต๊ะทำงานที่อยู่ปลายเตียงแล้วค่อย ๆ เดินลงบันไดไปช้า ๆ อย่างระมัดระวัง พาเห็นทีวีถูกเปิดมองซ้ายมองขวาค่อย ๆ เดินเข้าไปใกล้ ใกล้มากขึ้นเรื่อย ๆ มือค่อย ๆ กำกรรไกรแน่น ทันใดนั้นเสียงของตกจากด้านหลังทำให้เธอตกใจหันไปมองที่มาของเสียง เมื่อพาหันหลังให้กับทีวีทุกอย่างดูปกติทีวีไม่ได้ถูกเปิด และภาพที่พาเห็นคือเด็กผู้ชายยืนอยู่บนบันไดชั้นบนสุด เมื่อมองดูดี ๆ นั่นคือวินหลานของเธอ

วิน

“น้ำ ผมปวดฉี่เอง”

วินยื่นบิตไปบิดมา

วิน

“พาไปหน่อย กลัว”

พาถอนหายใจเบาๆ โส่ใจที่ไม่ใช่โจรหรือสิ่งลึกลับใด ๆ เป็นเพียงแค่หลานปวดฉี่ พาจึงเดินขึ้นไปพาหลานเข้าห้องน้ำด้านบน

Scene 4 ภายใน/บ้านชั้นล่าง/กลางวัน

พากำลังนั่งจัดเตรียมหมวกใส่ช่องเพื่อเตรียมส่งให้ลูกค้า วินเดินเข้ามาชวนพาให้ไปเล่นด้วย

วิน

“น้ำพา ทำไรอยู่ ไปเล่นกัน”

วินดึงแขนพา

พา

“น้ำทำงานอยู่ วินเล่นคนเดียวไปก่อนปะ”

วิน

“ไม่เอาอะน้ำพามาเล่นด้วยกันเร็ว มาเร็ว”

วินเริ่มแสดงอาการจ้อแแง พาเริ่มเห็นท่าไม่ดีเลยยอมๆที่จะไปเล่นกับวิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟา

“เล่นได้แปบเดียววะ ไหน ๆ เล่นอะไร”

วินรีบพยักหน้ายิ้มดีใจแล้วรีบดึงแขนฟาไปนั่งเล่นที่พื้น โดยวินนำหุ่นสองตัวหน้าตาเหมือนกันมาใส่มือฟาแล้ววินก็อธิบายการเล่นบทบาทให้ฟาฟัง

วิน

“ตัวนี้ชื่อโพอาร์ม มีสี่มือแรงเยอะ ส่วนอันนี้ชื่อไวล์มัทท์ กลิ้ง ๆ เป็นตัวกลม ๆ ได้พอเจอสัตว์ประหลาด อ้ากๆๆ”

วินก็ถือสัตว์ประหลาดเข้ามาทำท่าเดินๆ

วิน

“แล้วสองตัวนี้ก็สู้ ๆ กับสัตว์ประหลาด”

วินก็นำสัตว์ประหลาดไปชน ๆ สู้กับหุ่นสองตัวที่อยู่ในมือฟา

วิน

“แต่สัตว์ประหลาดก็จะชนะตลอด เพราะมันเก่งมาก ๆ จะชนะได้โพอาร์มกับไวล์มัทท์ ต้องร่วมร่างกันถึงจะชนะ”

ฟา

“อ้อ แล้วต้องทำแบบไหนอะ”

ทันใดนั้นก็มียเสียงเรียกจากไปรษณีย์ที่ยืนอยู่ตรงประตูพร้อมกับของที่อยู่ในมือ

ไปรษณีย์

“คุณฟาครับ คุณฟา”

ฟาหันมาชะโงกหน้ามาดูว่าใครแล้วลุกขึ้นเดินมาหาไปรษณีย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปรษณีย์

“พอตีสั้นเรียกอยู่หน้าบ้าน
แต่ไม่มีใครได้ยินแล้วเห็นไฟกับพัดลมเปิดอยู่เลยเดินเข้ามา”

ฟาพยักหน้ารับ

ไปรษณีย์

“อันนี้ของที่ถูกตีกลับ
อ้อ แล้วนี่อยู่บ้านคนเดียวหรือครับ”

ไปรษณีย์พูดพร้อมมองไปรอบๆ บ้านเพราะเมื่อครู่เหมือนได้ยินฟาคุยกับใครแต่กลับไม่เห็นใครเลย
ฟาได้แต่ยินตอบกลับไป

ฟา

“ขอบคุณนะคะ อ้อ พี่เดี่ยวฝากสองอันนี้ไปส่งหน่อย
ลูกค้ารีบ เดี่ยวพุงนี้ซ่าๆเข้าไปเคลียร์บิลจ๊ะ”

ฟาเดินไปหยิบซองของที่ถูกแพ็คเตรียมไว้ยื่นให้กับพี่ไปรษณีย์

ฟา

“ขอบคุณมากนะคะ”

พร้อมยิ้มหวานๆ ให้เป็นคำขอบคุณ

Scene 5 ภายใน/บ้านชั้นล่าง/กลางวัน

ฟากำลังเตรียมอาหารเข้าพร้อมกับเรียกวินให้ลงมาทานข้าว

ฟา

“วินครับ ลงมากินข้าวเร็ว”

วินเดินมานั่งรอที่โต๊ะทานอาหาร ส่วนฟาก็นำอาหารมาวางที่โต๊ะ ทั้งสองนั่งทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างรับประทานอาหารวินเริ่มสังเกตเห็นข้างนอกมีเด็กกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นกันอย่างสนุกสนาน วินมองจนไม่เป็นอันทานข้าว

ฟา

“กินข้าวให้หมดก่อน แล้วค่อยออกไปเล่น”

เมื่อได้ยินดังนั้นวินรีบทานอาหารอย่างว่องไว ฟาเดินไปเก็บจานส่วนวินก็รีบทานจนหมด

วิน

“หมดแล้วนะครับ”

แล้วก็รีบวิ่งออกไป

Scene 6 ภายในบ้าน/กลางวัน

ฟากำลังนัดแนะเวลาสอนเรียนพิเศษกับเด็กนักเรียนของเธอ พร้อมกับกำลังจัดเตรียมอ่านเอกสารประกอบการสอน จู่ ๆ มีเสียงเคาะประตูบ้านดังถี่มากจนผิดปกติ ฟาจึงเดินออกไปดูพบเด็ก 2 คนยืนอยู่ที่หน้าประตู

เด็ก

“ช่วยด้วย ช่วยด้วยน้ำ”

เด็ก ๆ จับแขนเถอะดึงเพื่อจะพาไปที่ไหนสักที่

เด็ก

“เร็ว น้ำ เร็ว”

ฟา

“มีอะไร ไหนบอกก่อน”

เด็ก

“เร็ว น้ำ เตียวมันตาย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟาดตกใจกับคำพูดของเด็กว่าใครจะตายอะไรตาย จึงรีบเดินไป

Scene 7 ภายนอก/ถนน/กลางวัน

เด็ก ๆ ยืนมองฟาดค่อยๆเดินฝ่าวงล้อมเข้าไป เห็นเธอเตะเข้ากับลูกฟุตบอลจนกลิ้งไปชนกับเด็กชายที่นอนก้มหน้าอยู่บนพื้น ภาพตรงหน้าทำให้ฟาดสั่นกลัวตกใจทำอะไรไม่ถูกและมีภาพซ้อนเหตุการณ์บางอย่างขึ้นมาในหัวแวบๆ ฟาดล้าวจนถอยหลังและได้สติจากการดึงแขนจากเด็กข้างๆ

เด็ก

“น้ำฟาไปหาหมอเร็ว น้ำ”

ฟาดสังเกตเห็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของเด็กที่นอนอยู่คล้ายกับวินหลานเธอ ฟาดมองไปรอบ ๆ ว่ามีใครสามารถช่วยเธอได้ไหม

ฟา

“รีบเรียกรถพยาบาลเร็ว หาคนมาช่วยที”

สิ้นเสียงเธอมองไปรอบ ๆ มีแต่เด็ก ๆ มีเพียงเธอคนเดียวที่จะช่วยได้ เธอตัดสินใจอ้อมไปที่บ้านวางเด็กไว้ข้างๆรถดึงผ้าคลุมรถออกวิ่งเข้าไปหยิบกุญแจรถที่ถูกเก็บไว้ในลิ้นชักชั้นล่างสุดของตู้เสื้อผ้าแล้วกลับมาเห็นเด็กสองคนช่วยประครองเด็กที่ได้รับบาดเจ็บเข้าไปในรถ

Scene 8 ภายใน/รถ/กลางวัน

เธอนั่งอยู่หลังพวงมาลัยเหวี่ยงตัว หายใจเร็ว มือสั่นจนไม่สามารถเสียบกุญแจรถได้จนต้องใช้มือทั้งสองข้างช่วยจับเสียบกุญแจ เธอหลับตาหายใจเข้าลึกๆแล้วตั้งสติก่อนที่สตาร์ททรุดขับออกไป ขณะที่ขับรถทุกอย่างดูภาพเคลื่อนไหวตัวซ้อนๆกันสปีดการเคลื่อนไหวดูไม่ปกติเสียงรอบ ๆ ที่ฟาเริ่มได้ยินแทรกเข้ามาเป็นช่วง ๆ ดังคล้ายจิ้งหรีดเสียงน้ำแฉะ ๆ เป็นช่วง ๆ ภาพท้องถนนที่เธอขับอยู่เริ่มค่อยๆมืดๆ สว่างๆ มือสองข้างเธอจับพวงมาลัยรถอย่างแน่นด้วยสีหน้ากังวล

Scene 9 ภายใน/รถ/กลางคืน (Flashback)

ถนนตอนกลางคืนฟาดกำลังขับรถมุ่งหน้าเข้าสู่ถนนๆเล็กมีแสงไฟสลัวๆ ของหนัารถนำทางเสียงโทรศัพท์ดังเป็นสายจากพี่สาวของเธอ ฟาดกำลังที่จะเอื้อมมือไปหยิบโทรศัพท์ในกระเป๋าและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลของในกระเปาะแตกลงพื้นโดยไม่ทันได้มองทางข้างหน้า ทันใดนั้นรถได้ชนเข้ากลับบางสิ่ง เธอกลัวๆกลัวๆที่จะลงไปดู ฟาค่อยๆเปิดประตูลงไปมีลูกบอลที่ค่อยๆกลิ้งเข้ามาชนเท้าเธอ เธอค่อยๆ จะก้มหยิบลูกบอลที่เปียกเปื้อนไปด้วยน้ำและเลือด เธอตกใจรีบทิ้งบอลลงและวิ่งขึ้นรถตั้งสติแล้วรีบ ไล่เกียร์ขับรถออกไป

Scene 10 ภายใน/รถ/หน้าโรงพยาบาล

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นสายเป็นสายจากพี่สาวของเธอ ฟาร์บโทรศัพท์แต่ไม่ได้ตอบอะไร เป็นเพียงแค่ฝ่ายฟัง

ซอล

“ฟา เดียวพี่เข้าไปหานะ
 อ่า แล้วเรื่องที่จะฝากวินอะ ไม่ได้ฝากละ
 พอถึงงานโดนยกเลิกแล้วเดี๋ยวเราไปเที่ยวด้วยกันแทน...”

ประตูลังรถเธอถูกเปิดออกโดยบุรุษพยาบาลที่กำลังนำตัวเด็กไป สายตาของฟากำลังมองไปที่ เด็กชายที่บุรุษพยาบาลพาตัวไปและเด็กคนนั้นไม่ใช่หลานชายเธอ

Scene 11 ภายนอก/หน้าบ้าน/กลางวัน

ฟากำลังนั่งดูทีวีมีเสียงกริ่งดังจากหน้าบ้านดังฟาเดินออกมาดู พบเป็นเด็กชายที่เธอช่วย มาพร้อมกับผู้ปกครองเพื่อขอบคุณเธอ

ผู้ปกครองเด็ก

“ขอบคุณนะคะ ที่ช่วยพาไปส่งโรงพยาบาล
 เอาเร็วขอบคุณพี่เขาหน่อย”

เด็กชายคนนั้นยกมือไหวพพร้อมกล่าวขอบคุณ

เด็ก

“ขอบคุณนะครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ปกครอง

“ถ้ามีอะไรให้พี่ช่วยเหลือก็บอกกันได้นะ บ้านพี่อยู่อีกสองซอยถัดไป ร้านขายของ
นั้นแหละ

นี่พี่เอามาฝาก ถือเป็นของขวัญขอบคุณที่ช่วยลูกชายพี่นะ”

พร้อมกับยื่นถุงให้กับฟา ฟายิ้มรับและกล่าวขอบคุณ

ฟา

“ขอบคุณนะคะ แต่จริง ๆ ไม่ต้องซื้อของมาฝากก็ได้ค่ะ”

ผู้ปกครองเด็ก

“เงินพี่ไปเถอะนะ เอาลาพี่เขาเร็ว”

เด็ก

“สวัสดีครับ”

ทั้งสองคนเดินจากไปโดยด้านหลังของฟามีวินยืนดูอยู่ตรงประตูในบ้าน เมื่อฟายิ้มรับกับคำขอบคุณ
แล้ววินก็หายไป ไม่นานพี่สาวของฟาก็มาถึงพร้อมกับวิน ทั้งสองคนเดินลงจากรถเดินตรงมาหาฟา
ที่ยืนอยู่

วิน

“สวัสดีครับน้ำฟา”

ซอล

“แต่งตัวเสร็จยังไปเลยไหม”

ฟา

“เดี๋ยวขอเอากระเป๋าในบ้านแปบหนึ่ง”

ซอลพยักหน้ารับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซอล

“เอารถเธอไปนะ รถพีแอร์มันเสียอะ นี่ขับมาเห็งจะท่วมตัวอยู่ละ”

เมื่อได้ฟังดังนั้น ฟามีสีหน้ากังวลเล็กน้อย

Scene 12 ภายใน/รถ/กลางวัน

ทุกคนเข้ามานั่งในรถพร้อมกับรัดเข็มขัดเตรียมตัว ส่วนฟามีสีหน้าที่กังวลเล็กน้อยเธอสุด
หายใจเข้าลึกๆ ก่อนที่จะเสียบกุญแจรถ สตราท์รถออกไปทุกอย่างดูเหมือนปกติดีไม่นานเธอเบรกรถ
อย่างแรงทั้งหลานทั้งพี่สาวตกใจ ซอลคิดว่าฟาชนะอะไร

ซอล

“ชนะอะไรอะ”

แต่เมื่อมองไปหน้ารถก็ไม่มี ซอลหาไปมองฟา

ซอล

“วินเป็นอะไรไหม”

“ฟา ฟา”

เสียงบีบแตรดังจากคันหลังแต่ฟายังอยู่ในภวังค์สิ่งที่เธอเห็นหน้ารถคือเด็กวิ่งไปวิ่งมาบนถนนราวกับ
สนามเด็กเล่นและมีเสียงหัวเราะดังก้องวนอยู่ในหัวของเธออย่างนั้น

บทภาพยนตร์ร่างที่ 2 มีการแก้ไขปรับเปลี่ยนบทพูดให้ดูเป็นธรรมชาติขึ้น มีการปรับให้เรื่อง
กระชับมากขึ้นโดยมีการแก้ไขไม่มากและถูกพัฒนาปรับเปลี่ยนอีกครั้งก่อนจะกลายมาเป็นบท
ภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง วิววนวังเวียน

Scene 1 ภายใน/ร้านกาแฟ/กลางวัน

พากำลังนั่งสอนพิเศษ Gat ให้กับเด็กอยู่มีโทรศัพท์จากพี่สาวของฟาโทรมา

ฟา

“ฮาไหล”

“สอนพิเศษอยู่”

“ได้ๆ”

“อา”

“อาหะ ได้”

“แล้วอยู่ที่วันอะ”

“โอเค... อ้อ บาย”

เมื่อคุยโทรศัพท์จบพาก็กลับมาสอน เธอสอนต่อได้สักพัก จู่ ๆ เธอก็เหม่อมองบางสิ่งตรงหน้า จนเด็กนักเรียนสอบถามในโจทย์ที่ไม่เข้าใจ

เด็กนักเรียน

“พี่ฟา มันแสดงว่าตรงนี้จะส่งผลให้ ทำให้เกิด ถูกไหมคะ”

นักเรียนมองไปที่ฟาแต่พากลับไม่ตอบ เด็กถามอีกครั้ง

เด็กนักเรียน

“พี่ฟา พี่ฟาคะ”

พร้อมกับค่อยๆ ยื่นมือไปแตะแขนฟาให้ฟาสนใจ เธอจึงได้สติกลับมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟา

“หือ.. ว่าไง”

เด็กนักเรียน

“ตรงนี้จะป็นผลส่งให้ ไซ้ไหมคะ

ฟายกหน้าและสอนต่อ

Scene 2 การมาเยือนของวิน

ภายนอก/บ้าน/เย็น

แสงของพระอาทิตย์เริ่มอ่อนลง ฟากำลังเดินมุ่งหน้าสู่บ้านโดยมือทั้งสองข้างถือถุงพลาสติกขนาดใหญ่ที่ถูกบรรจุของอยู่เต็มถุงประมาณสามถุงใหญ่ทำให้ท่าทางการเดินของเธอดูทุลักทุเลตลอดทางจนมาถึงหน้าเธอเดินผ่านประตูรั้ว ผ่านสนามหญ้าเล็ก ๆ ที่ไม่ได้ถูกดูแลอย่างที่ควรและผ่านรถยนต์ที่ถูกคลุมด้วยผ้ากันฝุ่นสีเทา เมื่อเดินเข้ามาภายในบ้าน เธอพบว่าทีวีถูกเปิดทิ้งไว้และเธอก็กำลังจะเดินเข้าไปปิดทีวีแต่พบว่าบนโซฟาที่ตั้งหันหน้าเข้ากับทีวีนั้นมีวินหลานชายของเธอที่นั่งกึ่งนอนดูทีวีอยู่ เธอจึงเกิดความสงสัยว่าทำไมวินถึงอยู่ที่นี้แล้วพี่สาวของเธอจะอยู่ไหนเธอก็เลยถาม

ฟา

“อ้าว มานานยัง”

ฟามองไปที่วินที่กำลังนั่งดูทีวีอยู่

ฟา

“แล้วแม่ละ”

วินหันมามองฟาแต่ไม่ได้ตอบอะไรแล้วหันกลับไปดูทีวีต่อ

ฟา

“แล้วนี่กินอะไรมายัง น้ำมีขนมอยู่ในตู้เย็นกินไหม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินสายหน้าแล้วยังคงดูทีวีต่อไปฟาลุบหัววินด้วยความเอ็นดูก่อนที่จะเดินไปเก็บของที่ถือมา

Scene 3 ความผิดปกติที่อยู่ในบ้าน

ภายใน/บ้าน/กลางคืน

เสียงของทีวียังคงถูกเปิดอยู่เป็นเพื่อนฟาที่กำลังนั่งถ่ายรูปรูปหมวกที่เพิ่งซื้อมาวันนี้มาถ่ายรูป เพื่อที่จะนำไปลงขายในอินเทอร์เน็ต โดยวินยังคงดูทีวีอยู่ที่โซฟา ฟาถ่ายรูปจนเสร็จเก็บของเดินมาดู วินพบว่าวินกำลังนอนหลับอยู่ เธอเดินไปปิดทีวีเก็บข้าวของแล้วไปอุ้มวินขึ้นไปนอนข้างบน ฟาอุ้ม หลานลงนอนบนเตียงแล้วไปล้างหน้าแปรงฟันเสร็จ ก็เดินออกมาพร้อมที่นอนเธอกำลังเอื้อมมือ จะปิดไฟ แล้วรู้สึกได้ยินเสียงดังจากชั้นล่างเรววกกับมีคนอยู่ชั้นล่างด้วยความที่กลัวว่าเป็นโจรเธอก็จะตัดสินใจหาอาวุธที่หาได้ในตอนนั้นคือกรรไกรที่อยู่บนโต๊ะทำงานในห้อง ฟาหยิบกรรไกรและค่อยๆ เดินลงบันไดไปอย่างช้า ๆ เธอเดินมาเกือบสุดบันไดชั้นสุดท้ายเห็นทีวีถูกเปิดอยู่แล้วเธอพยายามมอง ว่ามีใครอยู่ในบ้านหรือเปล่า มือขวาที่ถือกรรไกรค่อยๆ ก้ำมั้นแน่นมากขึ้นและค่อยๆ เดินจากบันได ชั้นสุดท้ายไปที่สวิตช์ไฟ ทันใดนั้นมีเสียงเหมือนของตกดังมาจากด้านหลังทำให้เธอตกใจรีบหันไปมอง ยังที่มาของเสียง เมื่อฟาหันหลังให้กับทีวีทุกอย่างดูปกติและทีวีไม่ได้ถูกเปิดและภาพที่ฟาเห็นคือ เด็กผู้ชายยืนอยู่บนบันไดชั้นบนสุดแต่ถูกแสงจากห้องนอนสอดมาที่เด็กชายทำให้มองเห็นไม่ค่อยชัดว่า เป็นใคร เมื่อมองดูดี ๆ เด็กชายที่ยืนอยู่นั้นคือวิน

ฟา

“วิน”

ฟาถอนหายใจเบาๆ โลงใจที่ไม่ใช่โจร

ฟา

“นอนไม่หลับหรอ.. ”

ฟาพูดพร้อมเดินไปหาวิน

วิน

“ปวดฉี่”

วินยื่นบิตไปบิดมา ฟาจึงเดินขึ้นไปพาหลานเข้าห้องน้ำด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4 สายตาคนนอก

ภายใน/บ้านชั้นล่าง/กลางวัน

พากำลังนั่งจัดเตรียมหมวกใส่ซองเพื่อเตรียมส่งให้ลูกค้า วินเดินเข้ามาหาพายืนมองๆ ก่อนจะดึงแขนพาเพื่อที่จะให้ไปเล่นด้วย วินมองพาพร้อมดึงแขนด้วยสีหน้าอยากจะทำอะไรสักอย่าง พาหันไปมองวิน

พา

“มีอะไรครับ น้ำขมทำงานแปบหนึ่งนะวิน”

วินยังคงดึงแขนพาอยู่อย่างนั้น

พา

“อะๆ มีอะไร ไหนจะพาไปไหน”

พูดจบพาก็ลุกเดินตามวินที่จูงมือพาไป วินพาพานั่งลงตรงที่วินวางของเล่นทิ้งไว้ วินยื่นหุ่นของเล่นให้พาสองตัวพร้อมกับจับมือพาว่าหุ่นสองตัวนี้ต้องทำท่าเดินเล่นกันสองคน พาก็ทำตามที่วินทำให้ดูแล้ววินก็เอารถของเล่นอีกคันขับเข้ามาขับวนไปวนมาแถวหุ่นที่พากำลังเดินและวินก็จับรถของเล่นชนเข้ากับหุ่นที่อยู่ในมือพา พาปล่อยหุ่นทำเป็นเหมือนว่าตายแต่วินก็ยังเอารถเข้าชนซ้ำ ๆ และค่อยๆ ยิ้มหัวเราะชอบใจ พามีสีหน้าตกใจกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า ทุกอย่างรอบตัวพาเงิบสนทมิเพียงเสียงของรถที่ชนและเสียงหัวเราะของวินดังก้องอยู่ในหัวของเธอ ทันใดนั้นก็มียเสียงเคาะประตูเรียกจากไปรษณีย์ที่ยืนอยู่ตรงประตูพร้อมกับของที่อยู่ในมือ

ไปรษณีย์

“คุณพาคครับ คุณพา”

พาหันมาชะโงกหน้ามาดูว่าใครแล้วลุกขึ้นเดินมาหาไปรษณีย์พร้อมกับยิ้มทักทาย

ไปรษณีย์

“เมื่อกี้ยื่นเรียกอยู่หน้าบ้าน แต่ไม่มีใครออกมา”

“แต่เห็นไฟกับพัดลมเปิดอยู่เลยเดินเอาของเข้ามาให้ครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟามองไปที่ของที่บุรุษไปรษณีย์ถืออยู่และพยักหน้ารับคำที่บุรุษไปรษณีย์พูด

ไปรษณีย์

“อันนี้ของที่ถูกต้องกลับ อ้อ แล้วนี่อยู่บ้านคนเดียวหรือครับ”

ไปรษณีย์พูดพร้อมมองไปรอบๆ บ้านเพราะเมื่อครู่เหมือนได้ยินฟาคูยกกับใครแต่กลับไม่เห็นใครเลย ฟาได้แต่ยิ้มตอบกลับไป ก่อนยื่นมือไปรับของ

ฟา

“ขอบคุณนะคะ อ้อ พี่เดี่ยวฝากสองอันนี้ไปส่งหน่อย”

ฟาเดินไปหยิบซองของที่ถูกแพ็คเตรียมไว้ยื่นให้กับพี่ไปรษณีย์

ฟา

“ลูกค้าเขารับ เดี่ยวบายๆเข้าไปเคลียร์บิลจ๊ะ”

ฟาเดินไปหยิบซองของที่ถูกแพ็คเตรียมไว้ยื่นให้กับพี่ไปรษณีย์

ฟา

“ขอบคุณมากนะคะ”

พร้อมยิ้มหวานๆ ให้เป็นคำขอบคุณ ไปรษณีย์รับซองพร้อมกับหน้าเงินที่ได้รับจากฟาและเดินออกไปฟาจึงปิดประตูบ้านด้วยสีหน้ากังวลเล็กน้อยจากคำถามของไปรษณีย์

Scene 5 วินขอออกไปเล่น

ภายใน/บ้านชั้นล่าง/เย็น

ฟากำลังเตรียมอาหารอยู่ที่โต๊ะทานอาหารพร้อมกับเรียกวินให้ลงมาทานข้าว

ฟา

“วิน วินครับ ลงมากินข้าวเร็ว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินเดินมานั่งรอที่โต๊ะทานอาหาร ส่วนฟาก็นำอาหารมาวางที่โต๊ะและเดินไปจัดของใส่ถุงเพื่อที่จะเตรียมนำไปส่งไปรษณีย์ วินระหว่างรับประทานอาหารสังเกตเห็นข้างนอกมีเด็กกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นกันอย่างสนุกสนาน วินมองจนไม่เป็นอันทานข้าวและฟาก็สังเกตเห็น

ฟา

“กินข้าวให้หมดก่อน แล้วค่อยออกไปเล่น”

เมื่อได้ยินดังนั้นวินรีบทานอาหารอย่างว่องไวจนหมดและรีบวิ่งออกไปเล่น ส่วนฟาจัดของเสร็จก็เดินมาเก็บจานแล้วเดินไปหยิบที่เตรียมไว้เมื่อครูและเดินไปหยิบกุญแจบ้านกุญแจรถที่แขวนอยู่ตรงผนัง ก่อนปิดประตูบ้านออกไป ฟาเดินไปยังรถที่จอดอยู่เธอเสียบกุญแจไขรถกำลังที่เปิดประตูออกมา แต่จู่ๆก็ชะงักและปิดประตูรถแล้วเดินถือถุงใบใหญ่ออกไปเพื่อส่งของแทน

Scene 6 การขอความช่วยเหลือของเหล่าเด็ก ๆ

ภายนอก/ถนน/เย็น

ฟากำลังเดินกลับบ้านหลังจากไปไปรษณีย์มาโดยมีท่าที่เหนื่อยจากการเดินและอากาศร้อนสังเกตเห็นได้จากเหงื่อบนใบหน้าของเธอ เธอสังเกตเห็นเด็กกลุ่มหนึ่งกำลังยืนมุงอะไรอยู่ และมีเด็กคนหนึ่งหันมาเห็นเธอแล้วรีบวิ่งเข้ามาหา

เด็ก

“ช่วยด้วย ช่วยด้วยน้ำ”

เด็ก ๆ ซึ่ไปยังที่กลุ่มเด็กมุงกันอยู่พร้อมกับจับแขนเธอะดึงเพื่อจะพาไป ฟาตกใจและงงกับพฤติกรรมของเด็กแต่ก็ยอมที่จะตามไปโดยไม่ขัดขืน

เด็ก

“เร็วน้ำ เร็ว”

ฟางงและสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น

ฟา

“หือ มีอะไร บอกก่อนดิว่ามีอะไรให้ช่วยอะไร”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กไม่ยอมตอบและแต่เปลี่ยนจากเดินเป็นวิ่งจนพาต้องวิ่งตาม

เด็ก ๆ ต่างยืนมองดูอยู่ ฟาค่อยๆเดินฝ่าวงล้อมเข้าไป เท้าเธอเตะเข้ากับลูกฟุตบอลบอลค่อย ๆ กลิ้งไปบนพื้นผ่านเลือดและ ๆ แล้วชนเข้ากับเด็กชายที่นอนก้มหน้าอยู่บนพื้น ภาพตรงหน้าทำให้ฟาสั่นกลัวตกใจทำอะไรไม่ถูกและมีภาพซ้อนเหตุการณ์บางอย่างขึ้นมาในหัวแวบๆ ฟาตื่นกลัวและตกใจจนผลอก้าวขาถอยหลัง แต่เริ่มได้สติจากการดึงแขนจากเด็กที่ยืนอยู่ข้างๆ

เด็ก

“นำพาไปหาหมอเร็ว น้า”

ฟาสังเกตเห็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของเด็กที่นอนอยู่ดูคล้ายกับวินหลานเธอ ฟามองไปรอบ ๆ ว่ามีใครสามารถช่วยเธอได้ไหม มีแต่เด็ก ๆ มีเพียงเธอคนเดียวที่จะช่วยได้ เธอตัดสินใจอุ้มเด็กไปที่บ้าน

Scene 7 อุ้มเด็กขึ้นรถ

ภายนอก/บ้าน/เย็น

ฟาอุ้มเด็กคนนั้นมาที่บ้านและวางเด็กลงไว้ข้างๆรถแล้ววิ่งเข้าไปหากุญแจรถที่ลั่นซັกแต่เพิ่งนึกได้ว่าเธอหยิบมันออกจากบ้านไปด้วยเธอล้วงไปที่กระเป๋าที่สะพายอยู่เมื่อเจอกุญแจก็วิ่งกลับมาเห็นเด็กสองคนช่วยประครองเด็กที่ได้รับบาดเจ็บเข้าไปในรถ

Scene 8 การขับรถอีกครั้ง

ภายใน/รถ/เย็น

เธอนั่งอยู่หลังพวงมาลัยเหงื่อท่วมตัว หายใจเร็ว มือสั่นจนไม่สามารถเสียบกุญแจรถได้ จนต้องใช้มือทั้งสองข้างช่วยจับเสียบกุญแจ เธอหลับตาหายใจเข้าลึกๆแล้วตั้งสติก่อนที่สตาร์ทรถขับออกไป ขณะที่ขับรถทุกอย่างดูภาพเคลื่อนไหวตัวซ้อนๆกันสปีดการเคลื่อนไหวดูไม่ปกติเสียงรอบ ๆ ที่ฟาเริ่มได้ยินแทรกเข้ามาเป็นช่วง ๆ ดังคล้ายจิ้งหรีดเสียงน้ำแฉะ ๆ เป็นช่วง ๆ ภาพท้องถนนที่เธอขับอยู่เริ่มค่อยๆมืดๆ สว่างๆ มือสองข้างเธอจับพวงมาลัยรถอย่างแน่นด้วยสีหน้ากังวล

Scene 9 รถชนเด็ก (Flashback)

ภายใน/รถ/กลางคืน

ถนนตอนกลางคืนฟากำลังขับรถมุ่งหน้าเข้าสู่ถนนๆเล็กมีแสงไฟสลัวๆ ของหน้ารถนำทางเสียงโทรศัพท์ดังเป็นสายจากพี่สาวของเธอ ฟากำลังที่จะเอื้อมมือไปหยิบโทรศัพท์ในกระเป๋าและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลของในกระเปาะแตกลงพื้นโดยไม่ทันได้มองทางข้างหน้า ทันใดเสียง ปึก! ดังมาจากหน้ารถ ฟาไม่แน่ใจว่าเสียงนั้นคืออะไรเธอชนเข้ากับอะไรกันแน่ เธอตกใจกลัวๆที่จะเดินลงไปดู ฟาค่อยๆเปิดประตูลงไปกำลังจะเดินไปที่หน้ารถ มีลูกบอลที่ค่อยๆกลิ้งเข้ามาชนเท้าเธอ เธอค่อยๆ จะก้มหยิบลูกบอลที่เปียกแฉะไปด้วยน้ำหรือเลือดหรือบางสิ่งที่ยังมองไม่ชัดแต่สัมผัสที่ฟาแตะมัน ช่างน่าขนลุกจนเธอตกใจรีบทิ้งบอลลงและวิ่งขึ้นรถตั้งสติแล้วรีบใส่เกียร์ขับรถออกไป

Scene 10 หลานที่ไม่ใช่หลาน

ภายใน/รถ/หน้าโรงพยาบาล

เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นสายเป็นสายจากพี่สาวของเธอ ฟารับโทรศัพท์แต่ไม่ได้ตอบอะไรเป็นเพียงแค่ฝ่ายฟัง

(เสียงจากโทรศัพท์)

ซอล

“ฟา เรื่องที่จะฝากวินอะ ไม่ได้ฝากละนะ”

ประตูลังรถเธอถูกเปิดออกโดยบุรุษพยาบาลที่กำลังนำตัวเด็กไปสายตาของฟากำลังมองไปที่เด็กชายที่บุรุษพยาบาลพาตัวไปและเด็กคนนั้นไม่ใช่หลานชายเธอ

(เสียงจากโทรศัพท์)

ซอล

“งานมันโดนยกเลิกแล้วเดี๋ยวเราไปเที่ยวด้วยกันแทนนะ...”

Scene 11 คำกล่าวขอบคุณ

ภายนอก/หน้าบ้าน/กลางวัน

ฟากำลังนั่งดูทีวีมีเสียงกริ่งดังจากหน้าบ้านดังฟาเดินออกมาดู พบเด็กยืนอยู่หน้าบ้าน เด็กคนนั้นหัวถูกพันด้วยผ้าพันแผลเขาคือเด็กที่เธอช่วยไว้ เด็กคนนั้นยกมือไหว้เธอ

เด็กที่บาดเจ็บ

“ขอบคุณนะครับที่ช่วยพาผมไปส่งโรงพยาบาล”

พร้อมยื่นของถุงให้ฟา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เด็กที่บาดเจ็บ

“แม่ผมฝากมาให้ครับ”

ฟารับถุงและพยักหน้ายิ้มรับคำขอบคุณของเด็กอย่างรู้สึกดี

ฟา

“แล้วนี้หายดียัง”

เด็กคนนั้นพยักหน้าก่อนจะวิ่งออกไป ฟากำลังยิ้มมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือเด็กคนนั้นสำเร็จโดย
ด้านหลังของฟามีวินยืนดูอยู่ตรงประตูภายในบ้าน เมื่อฟายิ้มรับกับคำขอบคุณ แล้ววินก็หายไป
ฟาปิดประตูแล้วหันหลังกำลังเดินเข้าบ้านไป เธอได้ยินเสียงตะโกนเรียกจากหน้ารั้วบ้าน

ซอล

“ฟา ฟา”

ฟาหันไปตามเสียงที่ตะโกนเรียกและเดินไป

ฟา

“มาเร็วจัง”

ซอล

“รถไม่ติดอะ”

ฟากำลังเปิดประตูรั้วให้พี่สาวเธอเข้า แล้ววินก็วิ่งเข้ามากอดเธอ

ซอล

“สวัสดีน้ำฟายัง”

วิน

“สวัสดีครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟา

“โตไวจัง ไม่เจอแป็บเดียวเอง”

วินทำท่ากำลังจะวิ่งเข้าไปในบ้าน

ฟา

“จะไปไหน”

วิน

“ปวดฉี่”

ฟายิ้มและสายหัวเบาๆกับคำตอบของวิน

ซอล

“แล้วนี่เก็บของเสร็จยัง”

ฟา

“เสร็จละ ก็ของไม่เยอะเธอพี่ง”

ซอล

“จะ ึ่งไปเลยนะ”

ซอลเดินนำหน้าตรงไปที่รถ

ซอล

“เออ วันนี้เอารถเธอไปนะ รถฉันแอร์เสีย”

ฟา

“อ้าว แล้วใครขับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซอล

“รถเธอ เธอก็ขับสิ”

ฟาชะงักเหม่อลอยกำลังคิดกังวลว่าเธอต้องเป็นคนขับทั้งที่เธอไม่อยากขับและรู้สึกประหม่าที่จะต้องขับรถ

ส่วนซอลที่เดินไปถึงรถแล้วและตะโกนบอกฟาให้เปิดรถให้

ซอล

“ฟา ฟา เปิดรถหน่อย”

ฟาที่กำลังเหม่อลอยก็ได้สติด้วยเสียงตะโกนเรียกจากฟา

ฟา

“ไม่ได้สิ้อก”

Scene 12 อีกครั้งของการขับรถ

ภายใน/รถ/กลางวัน

ทุกคนเข้ามานั่งในรถพร้อมกับปรับเข็มขัดเตรียมตัว ส่วนฟามีสีหน้าที่กังวลเล็กน้อย เธอสูดหายใจเข้าลึกๆ ก่อนที่จะเสียบกุญแจรถ สตาร์ทรถออกไปทุกอย่างดูเหมือนปกติดีไม่นานเธอเบรกรถอย่างแรงทั้งหลานทั้งพี่สาวตกใจ ซอลคิดว่าฟาชนอะไร

ซอล

“ชนอะไรอะ”

“วินเป็นอะไรไหมลูก”

แต่เมื่อมองไปหน้ารถก็ไม่มี ซอลหาไปมองฟา

ซอล

“ฟา ฟา”

พายังอยู่ในภวังค์สิ่งที่เธอเห็นหน้ารถคือเตี๊ววิ่งไปวิ่งมาบนถนนราวกับสนามเด็กเล่นแต่เมื่อมองอีกครั้งกลับเป็นถนนที่ว่างเปล่า แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อก็คืออะไรเธอพยายามดึงสติกลับมาอกกลับตัวเองว่าทุกอย่างปกติ

----- จบ -----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

เมื่อมีบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์เรียบร้อยแล้วก็เข้าสู่ขั้นตอนต่อไปคือขั้นตอนของการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ ภาพยนตร์เรื่องนี้มีระยะเวลาในการเตรียมการถ่ายทำเป็นเวลา 3 เดือน โดยวางแผนจะถ่ายทำในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม โดยในเดือนมกราคมจะเป็นขั้นตอนการวางแผนวันเวลาถ่ายทำและการหาสถานที่ถ่ายทำเป็นหลัก โดยสถานที่ถ่ายทำหลักคือบ้านซึ่งต้องทำการจัดฉากใหม่ทั้งหมดดังนั้นต้องทำการเตรียมของและติดต่อวันเวลาสถานที่ให้เรียบร้อย ส่วนสถานที่ถ่ายทำอื่นๆที่เป็นส่วนของราชการก็ได้ทำการติดต่อขอถ่ายทำซึ่งใช้ระยะเวลาและการรอคำตอบกลับค่อนข้างช้าแต่ก็ผ่านไปได้ด้วยดี ในส่วนของทีมงานเริ่มติดต่อตั้งแต่เดือนธันวาคมซึ่งในเดือนมกราคมก็ได้ทำการพูดคุยในส่วนของรายละเอียดและทำความเข้าใจในบทภาพยนตร์ ได้เริ่มทำการถ่ายทำตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ - 19 มีนาคม 2562 โดยส่วนมากจะยึดตามวันเวลาที่นักแสดงและสถานที่ถ่ายทำสะดวก

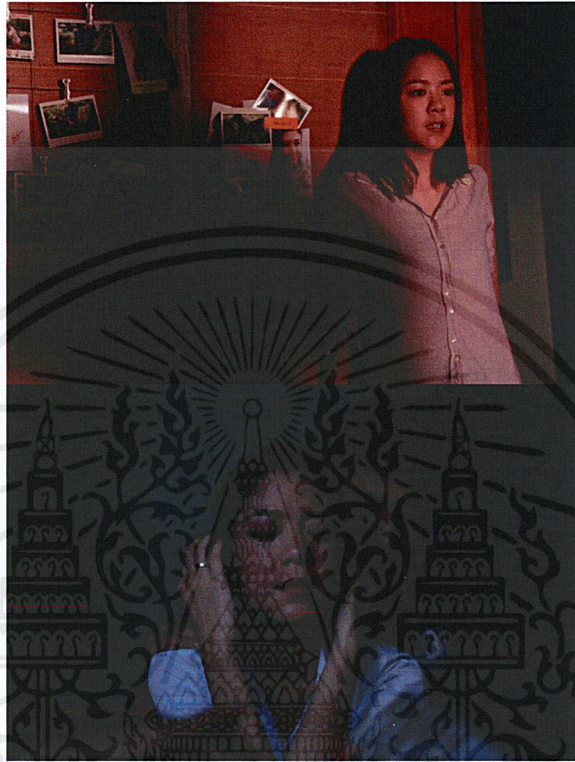
การคัดเลือกนักแสดง

ในการคัดเลือกนักแสดงในบทบาทเรื่องนี้ซึ่งมีความหลากหลายในช่วงวัยและบทบาทซึ่งบทบาทที่ต้องรับบทเป็นเด็กในเรื่องข้าพเจ้ามีความกังวลด้วยวัยที่มีความน้อย ชน ไม่เชื่อฟัง ทำให้ข้าพเจ้ากังวลว่าเด็กจะทำให้การถ่ายทำล่าช้าได้ ข้าพเจ้าจึงทำการเลือกนักแสดงจากบทบาทการแสดงและความสะดวกในการทำงาน

บทฟ้า

ตัวละครหลักฟ้าอายุ 25 ปี ทำอาชีพแม่ค้าขายของออนไลน์และติวเตอร์สอนพิเศษ ซึ่งอาศัยอยู่บ้านคนเดียวโดยมีพี่สาวชื่อซอลและมีหลานชายชื่อวิน เธอเป็นคนที่สามารถดูแลตัวเองได้ภายนอกเธอดูแข็งแรงและสามารถเป็นที่พึ่งพาได้ แต่ภายในลึก ๆ ของเธอนั้นช่างดูเปราะบางในเรื่องตัวละครเคยขับรถชนคนจนทำให้ไม่สามารถขับรถได้อีกดังนั้นนักแสดงต้องเข้าใจความรู้สึกความกลัวความฝังใจของปมนี้ของตัวละคร

ดังนั้นการคัดเลือกนักแสดงของตัวละครนี้จึงต้องคัดเลือกจากบุคลิกภายนอก ลักษณะนิสัยที่มีความใกล้เคียงกับตัวละครและความคิดที่ใกล้เคียงตัวละครพา

ภาพที่ 4.4 ภาพ Reference บุคลิกตัวละครพา

ภาพที่ 4.5 ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกบทบาทพา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครพาดูนี้ถือว่าค่อนข้างหนักใจในการคัดเลือกเป็นอย่างมากเพราะเมื่อทำการคัดเลือกและลองทำการแสดงสั้นๆมาแล้วมีนักแสดงที่ผ่านการคัดเลือก 2 คน คือหมายเลข 2 และหมายเลข 3 ซึ่งตัดสินใจค่อนข้างยากเพราะทั้งสองคนเล่นดี บุคลิกก็ตรงตามบททั้งสองคน สุดท้ายข้าพเจ้าได้ทำการตัดสินใจโดยเลือกที่อายุและหน้าตาของนักแสดงที่มีความใกล้เคียงกับบทมากที่สุดคือหมายเลข 3 เนื่องจากมีผลทางความคิดต่อตัวละครนั้นว่าตัวละครนั้นช่วงวัยนั้นตัวละครจะคิด แสดงออกอย่างไร

เมื่อผ่านการคัดเลือกและการเวิร์คชอปการแสดงและการไล่ระดับอารมณ์ นักแสดงมีความตั้งใจมีความผ่อนคลายมากขึ้นและปลดปล่อยความเป็นตัวเองมากขึ้นกว่าเดิม อีกทั้งนักแสดงยังคงเคยมีประสบการณ์ทางการขับรถจนไม่สามารถขับรถได้อีกซึ่งคล้ายกับตัวละคร ส่วนในเรื่องของการแสดงนั้นแสดงออกได้ดีเพราะเป็นนักแสดงอยู่แล้วแต่ก็มีการปรับเพื่อให้เข้ากับบทมากขึ้นซึ่งก็ทำได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง
(Casting Sheet)

รับบทฟา

ชื่อ - นามสกุล : นางสาวกรจिया อภิพบัติกร

ชื่อเล่น : ฅนยา

อายุ 24 ปี

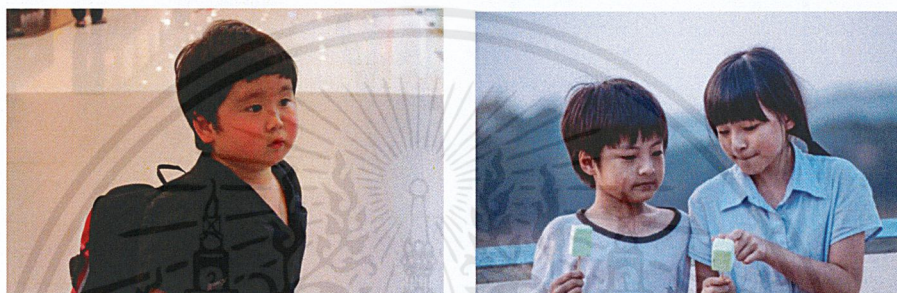
เบอร์ติดต่อ : 099-284-2346

ส่วนสูง	164	น้ำหนัก	44
อก	32	เอว	24
สะโพก	34	สีผม	น้ำตาลอ่อน
รองเท้าเบอร์	37		

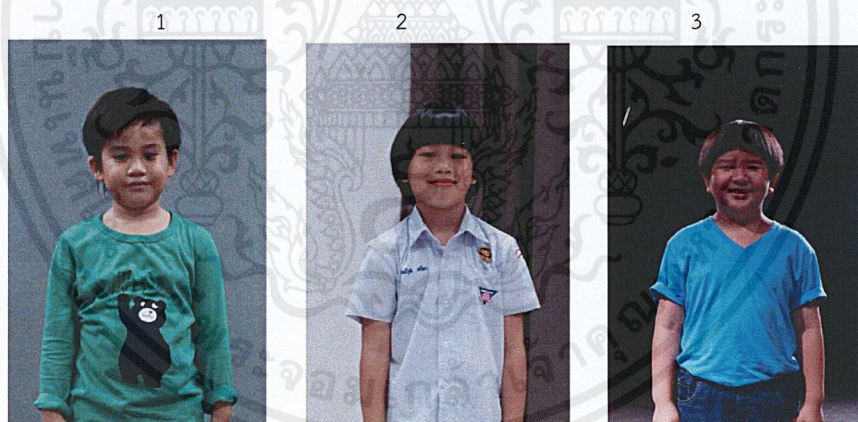
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทวิน

ในตัวละครของวินเป็นเด็กชายอายุ 8 ปีซึ่งเป็นลูกสาวของซอล โดยในเรื่องต้องเล่นเป็นสองบทบาทซึ่งเป็นวินในจินตนาการของฟาที่จะมีความนึ่งเสียบกว่าเด็กทั่วไปและเป็นวินที่เป็นหลานชายตัวจริงของฟาที่มีความร่าเริงแจ่มใส ดังนั้นนักแสดงจึงต้องสามารถเล่นบทบาทนี้ได้ทั้ง 2 บทบาทและเมื่อนักแสดงเป็นเด็กสิ่งที่สำคัญในการคัดเลือกบทบาทนี้คือสามารถเล่นบทบาทนี้ได้ในทั้ง 2 บทบาท มีความเข้าใจในการทำงานของกองถ่ายและไม่คือ ไม้แอง

ภาพที่ 4.6 ภาพ Reference บุคลิกตัวละครวิน

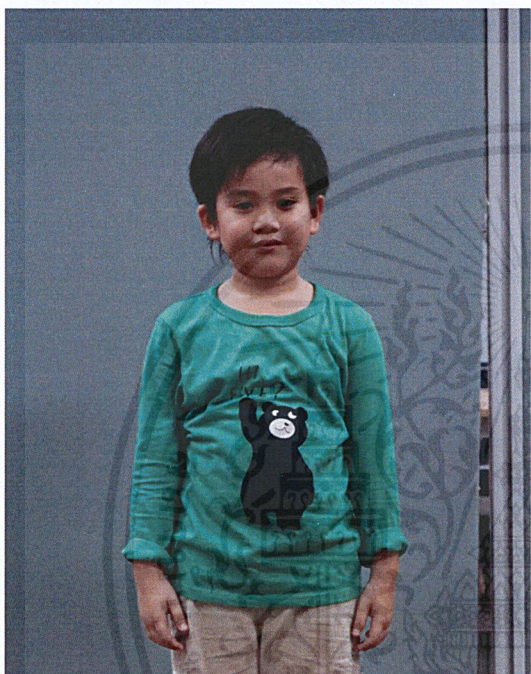
ภาพที่ 4.7 ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกบทบาทวิน

หมายเลข 1 เล่นตามบทบาทได้แต่มีความชนและขาดสมาธิไปบ้าง หมายเลข 2 ไม่สามารถเล่นตามบทบาทได้เลย หมายเลข 3 สามารถเล่นตามบทบาทได้แต่มีบุคลิกที่ดูสดใส ใจดี เป็นมิตรซึ่งไม่ตรงตามบทบาทและรูปร่างที่ใหญ่จึงอาจจะเกินปัญหาในการถ่ายทำฉากอุ้มขึ้นไปบนห้องนอนได้

นักแสดงที่ได้ทำการคัดเลือกมาเล่นในบทนี้คือหมายเลข 1 หลังจากที่ได้พูดคุยกับคุณแม่และน้องแล้วนั้นซึ่งน้องและคุณแม่มีความเข้าใจในการทำงานของกองถ่ายเพราะน้องเคยผ่านงานแสดงมาก่อนหน้านี้แต่ยังแสดงดูไม่เป็นธรรมชาติจึงทำให้หลังการคัดเลือกมาแล้วต้องทำการเวิร์คช็อปการแสดงเพิ่มเติมเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง
(Casting Sheet)

รับบทวิน

ชื่อ - นามสกุล : ด.ช.เจษฎาพร ชาวสวนเจริญ

ชื่อเล่น : โต้โต้

อายุ 7 ปี

เบอร์ติดต่อ : 089-517-4425

ที่อยู่ 727/79 ถ.อิสรภาพ แขวงบ้านช่างหล่อ

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ส่วนสูง	120	น้ำหนัก	27
อก	130 cm	เอว	130 cm
สะโพก	-	สีผม	ดำ
รองเท้าเบอร์	33		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทชอล

ตัวละครชอลเป็นแม่ในวัย 32 ปี มีลูกชายวัย 8 ขวบ ภายนอกเป็นคนบุคลิกดีพูดจาน่าฟัง และดูเป็นผู้หญิงสดใสหวานๆ ซึ่งจะต่างกับตัวละครน้องสาว การเลือกนักแสดงจึงดูที่บุคลิกภายนอกที่ดูมีอายุและสามารถเล่นบทบาทได้สมจริง

ภาพที่ 4.8 ภาพ Reference บุคลิกตัวละครชอล

โดยตัวละครชอลต้องมีลักษณะนิสัยบุคลิกที่แตกต่างจากตัวละครพา ซึ่งจะมีความเป็นผู้หญิงหวานๆ เรียบร้อยกว่าตัวละครพาและเมื่อนำตัวละคร 2 คนมาเปรียบเทียบกันแล้วต้องมีความรู้สึกทั้งสองคนนี้เป็นพี่น้องกันห่างกันด้วยอายุและลักษณะนิสัยโดยตัวพี่ก็อยากจะดูแลน้องสาวแต่ตัวน้องสาวก็สามารถดูแลตัวเองได้

เมื่อได้ทำการคัดเลือกนักแสดงมาแล้วในช่วงแรกนักแสดงติดการเล่นใหญ่แบบโฆษณา ซึ่งหลังจากได้ทำการเวิร์คชอปการแสดงไป นักแสดงก็สามารถปรับวิธีการเล่นได้ดีขึ้นและเล่นเป็นธรรมชาติมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารข้อมูลนักแสดง
(Casting Sheet)

รับบทชอล

ชื่อ - นามสกุล : นางสาวจอมขวัญ วรรตะขบ

ชื่อเล่น : ขวัญ

อายุ 33 ปี

เบอร์ติดต่อ : 094-348-6644

ส่วนสูง	168	น้ำหนัก	53
อก	33	เอว	26
สะโพก	36	สีผม	น้ำตาลอ่อน
รองเท้าเบอร์	40		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดงสมทบ

บทเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ

บทนี้ต้องเป็นเด็กชายที่มีความคล้ายกับตัวละครวินทั้งเรื่องความสูง ทรงผมและอายุ โดยที่ข้าพเจ้าได้ทำการคัดเลือกมาจากนักแสดงที่สนใจมาคัดเลือกเล่นบทวินแต่เล่นได้ไม่นานเองโตเต้ที่ได้รับบทวินไป โดยคุณแม่ของน้องยินดีอยากจะให้น้องได้เล่นภาพยนตร์เพื่อหาประสบการณ์ ทำให้ข้าพเจ้าได้เลือกมารับบทเด็กที่ได้รับบาดเจ็บ

ภาพที่ 4.9 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นเด็กได้รับบาดเจ็บ

ส่วนนักแสดงสมทบอื่นๆ ข้าพเจ้าได้เลือกจากบุคคลที่สะดวกมาเล่นและสามารถเล่นบทนั้นได้เพราะผ่านงานแสดงมาแล้ว เพื่อลดค่าใช้จ่ายและความสะดวกในการนัดถ่ายทำ

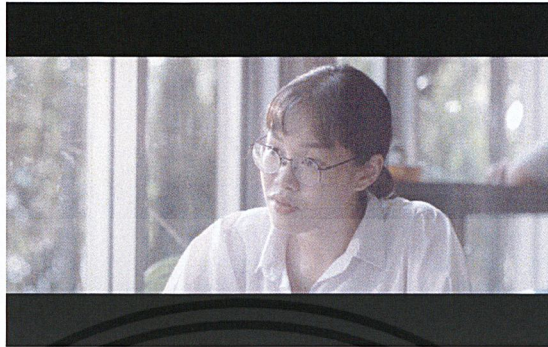
บุรุษไปรษณีย์

ภาพที่ 4.10 ภาพนักแสดงที่รับบทบาทบุรุษไปรษณีย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียน

ภาพที่ 4.11 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นนักเรียน

สถานที่ถ่ายทำ

สถานที่ถ่ายทำหลักของภาพยนตร์เรื่องนี้คือ บ้านและถนนต่างๆ โดยที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับบ้านเป็นพิเศษเพราะเป็นสถานที่ที่บอกลักษณะนิสัยของตัวละคร ความเป็นอยู่และความสวยงามทางด้านภาพ ในการค้นหาสถานที่จึงเริ่มสำรวจจากสตูดิโอเช่าถ่ายทำและบ้านของคนรู้จักเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำ ส่วนถนนต่างๆ ในเรื่องนั้นข้าพเจ้าพยายามหาถนนที่เป็นพื้นที่ที่รถไม่ค่อยสัญจรไปมาเนื่องจากต้องถ่ายทำเป็นเวลานานและนักแสดงขับรถไม่ได้จึงต้องเน้นความปลอดภัย จึงทำการสำรวจในพื้นที่ที่เป็นถนนปิดผู้คนไม่สัญจรและอยู่ในพื้นที่เขตลาดกระบังเพื่อสะดวกต่อการเดินทางและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

1.บ้าน

ในการสำรวจหาบ้านในตอนแรกเริ่มหาบ้านที่มีการปลูกสร้างในช่วงยุค 2535 – 2540 เพราะช่วงนั้นบ้านที่ถูกสร้างจะมีลักษณะจำเพาะในการสร้างและแพร่หลายในกรุงเทพฯ โดยตัวบ้านที่ตัวละครพาไปอยู่เป็นบ้านที่พ่อแม่เคยอยู่กันมาก่อนตกมาเป็นบ้านของพา ทำให้บ้านหลังนี้จะสะท้อนความรักความทรงจำในของครอบครัวที่เคยใช้ช่วงเวลาที่ผ่านมาหลายปีจนตอนนี้จางหายไป

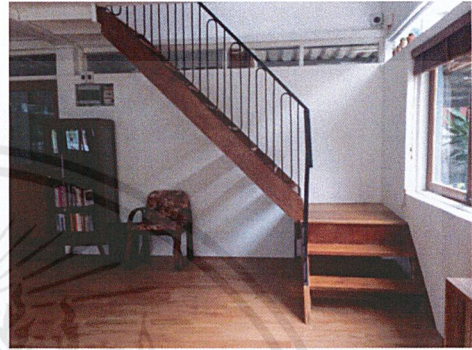
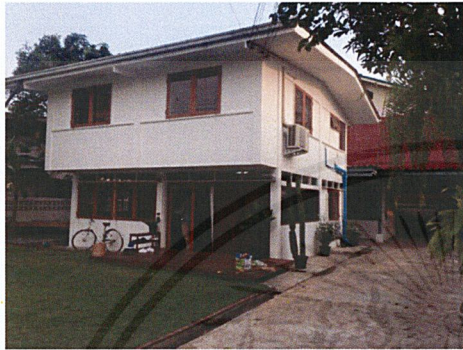
ข้าพเจ้าได้ไปสำรวจบ้านมาทั้งหมด 5 หลัง ดังนี้

บ้านใจดี สตูดิโอ

เป็นบ้านที่มีความสวยงามดูเป็นสไตล์ญี่ปุ่นๆ ด้วยตัวบ้านที่มีความขาวสะอาดตัดกับสีน้ำตาลของเนื้อไม้ซึ่งโทนสีและตัวทรงบ้านนั้นตรงตามความต้องการ แต่ปัญหาหลักก็คือบ้านนี้ดูยัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เก่าเพียงพอที่จะเป็นบ้านของตัวละครหลักได้และภายในบ้านดูไม่รู้สึกรถึงการมีชีวิตชีวาของความเป็นอยู่ในบ้าน

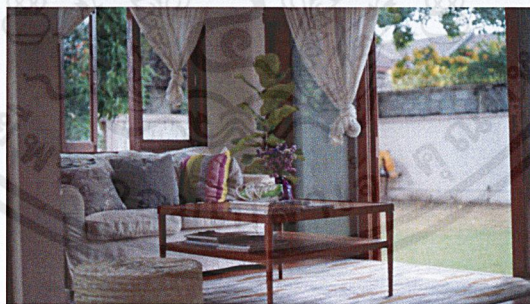
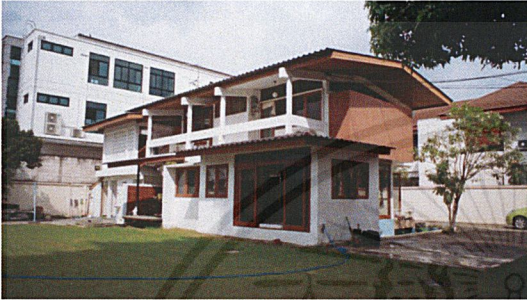

ภาพที่ 4.12 ภาพบ้านใจดีสตูดิโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านหมาไก่อ สตูดิโอ

บ้านหมาไก่อเป็นบ้านยุค 80's ซึ่งตรงในบทที่ยากได้แต่ด้วยความที่เป็นสตูดิโอจึงดูไม่มีชีวิตชีวาในการใช้ชีวิตของคนในบ้านและมีสนามหญ้าบริเวณบ้านที่กว้างเกินไป ซึ่งอาจจะมีปัญหาในการถ่ายทำต่อไปจึงไม่เลือกบ้านหลังนี้

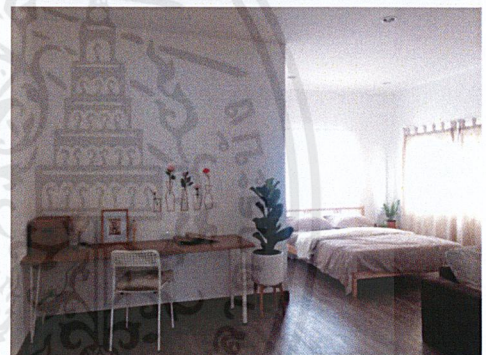

ภาพที่ 4.13 ภาพบ้านหมาไก่อ สตูดิโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านบอมสตูดิโอ

บ้านบอมมีความทันสมัยเกินไปซึ่งไม่ตรงกับบทภาพยนตร์

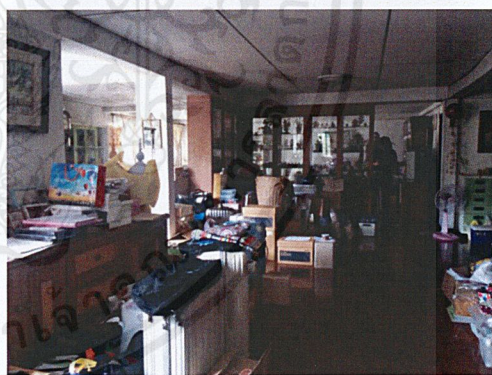
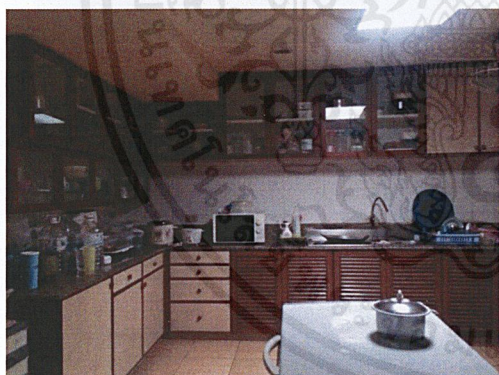

ภาพที่ 4.14 ภาพบ้านบอมสตูดิโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านสตาร์

บ้านหลังนี้ดูเป็นบ้านที่ดูมีชีวิตดูมีคนอยู่มากที่สุดแต่ด้วยบ้านที่ดูหลังใหญ่เกินไปจึงทำให้ถูกตัดทิ้งไปเพราะในบทภาพยนตร์เป็นบ้านหลังเล็กสำหรับอยู่ 3-4 คน

ภาพที่ 4.15 ภาพบ้านสตาร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริษัท บัลคิดส์ จำกัด

ภาพที่ 4.16 ภาพบริษัท บัลคิดส์ จำกัด

บ้านที่ข้าพเจ้าเลือกในการใช้ถ่ายทำคือ บริษัท บัลคิดส์ จำกัด เนื่องจากบ้านมีลักษณะทรงยุค 80's ตรงตามที่ต้องการและเป็นบริษัทของรุ่นพี่ที่รู้จักจึงยินดีให้ใช้ในการถ่ายทำโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเช่าถ่ายทำแต่อย่างใดยิ่งทำให้บ้านหลังนี้ตรงกับสิ่งที่ต้องการมากยิ่งขึ้น แต่บ้านหลังนี้เนื่องจากเป็นบริษัททำให้ภายในทุกอย่างต้องทำการจัดฉากขึ้นมาใหม่เพื่อให้เป็นบ้านที่เหมือนมีคนอาศัยอยู่จริง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. โรงพยาบาล

ภาพที่ 4.17 ภาพโรงพยาบาลบางเสาธง

โรงพยาบาลในเรื่องจะเป็นโรงพยาบาลที่พาดูเด็กที่ได้รับบาดเจ็บที่เจอระหว่างทางกลับบ้านขับรถมาส่งที่โรงพยาบาล โดยโรงพยาบาลในเรื่องจะเป็นโรงพยาบาลที่เล็ก ๆ และเป็นโรงพยาบาลรัฐ ที่อยู่ไม่ไกลจากบ้านของตัวละครพาดู โดยโรงพยาบาลแห่งนี้จะแสดงถึงการเข้าถึงเรื่องสาธารณสุขที่ดูเหมือนจะมีการเข้าถึงได้ในทุก ๆ อำเภอชุมชน แต่การบริการหรือเครื่องมือทางการแพทย์ยังไม่เพียงพอต่อโรงพยาบาลที่พยายามจะขยายโอกาสการเข้าถึงทางการแพทย์ของประชาชน ข้าพเจ้าจึงได้ทำการเลือกโรงพยาบาลลาดกระบังเป็นแห่งแรก แต่ด้วยเจ้าหน้าที่ไม่ยินดีให้ใช้ในการถ่ายทำจึงต้องเปลี่ยนเป็นโรงพยาบาลบางเสาธงซึ่งเป็นโรงพยาบาลรัฐขนาดเล็กซึ่งตรงตามที่ต้องการ

3. ถนน

ฉากถนนในเรื่องจะมีถนนทั้งหมด 3 สถานที่โดย

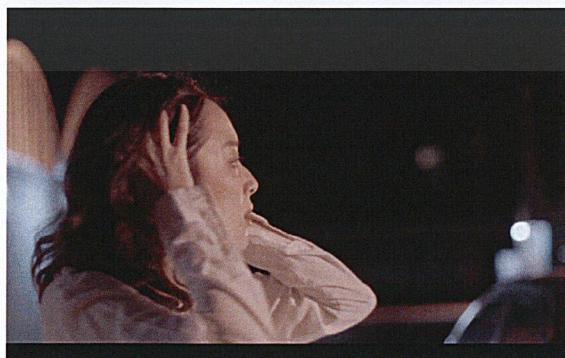
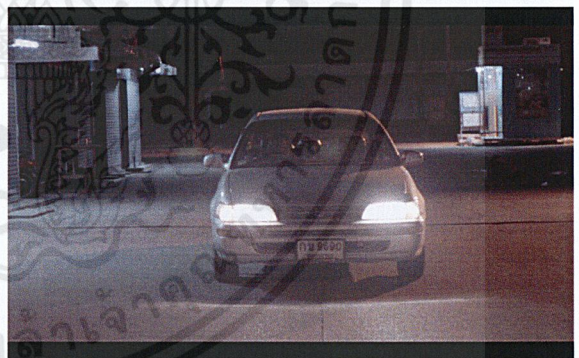
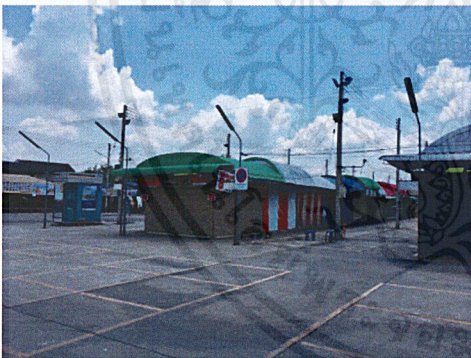
ถนนที่ 1 จะเป็นถนนระหว่างทางกลับบ้านของตัวละครที่จะเจอเด็กที่ได้รับบาดเจ็บซึ่งในบทภาพยนตร์จะเป็นถนนที่ห่างจากบ้านผู้คนและไม่ค่อยมีผู้คนสัญจรผ่านโดยข้าพเจ้าได้เลือกถนนที่ 1 เป็นถนนภายในคณะเกษตร สจล. เลือกที่นี้เพราะเป็นถนนตันไม่ค่อยมีผู้คนสัญจรผ่าน จึงสะดวกต่อการถ่ายทำและตรงตามบทที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 ภาพถนนบริเวณบ้านพักบุคลากร คณะเกษตร สจล.

ถนนที่ 2 จะเป็นถนนตลาดในเวลากลางวัน ซึ่งจะไม่มีผู้คนสัญจรเพราะตลาดปิด โดยถนนนี้ตัวละครพาจะขับรถชนซึ่งเป็นเหตุการณ์ในอดีตของเรื่อง ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกถนนด้านหลังของตลาดสุวรรณภูมิเพราะเป็นตลาดจริง ๆ ไม่ต้องทำการจัดฉากและเมื่อตลาดปิดถนนนี้ก็จะไม่มีผู้คนสัญจรซึ่งตรงกับที่ต้องการและเจ้าของยินดีให้ใช้ถ่ายทำโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ภาพที่ 4.19 ภาพถนนในตลาดสุวรรณภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถนนที่ 3 เป็นถนนที่ครอบครัวพากำลังจะขับรถไปเที่ยวกัน โดยบทถนนนี้จะต้องมีความสดใสเพราะฟ้าได้ผ่านพ้นความรู้สึกผิดที่ติดอยู่ในใจของเธอมาแล้ว โดยข้าพเจ้าได้เลือกถนนของสวนสาธารณะ สวนพระนคร เพราะนักแสดงที่ต้องขับรถนั้นไม่สามารถขับรถออกถนนจริงๆ ได้ จึงจำเป็นต้องขับบนถนนที่ปิดหรือไม่มีรถวิ่งและในบทจะต้องมีเด็กวิ่งตัดหน้ารถจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ถนนนั้นต้องเป็นถนนที่ไม่ได้ใช้สัญจรจริงๆ จึงเป็นเหตุให้เลือกถนนของสวนพระนคร

ภาพที่ 4.20 ภาพถนนภายในสวนสาธารณะสวนพระนคร

4. ร้านกาแฟ

ร้านกาแฟในเรื่องจะเป็นร้านที่พามาสอนตีหนังสื่อให้เด็กนักเรียนจึงได้ทำการเลือกร้านกาแฟนอกชาน เพราะด้วยสถานที่ที่ไม่ใช่ร้านกาแฟที่หรูหรา มีความเรียบง่าย ง่ายๆ ยิ่งทำให้รู้สึกอบอุ่นแต่ก็มีความเก๋แฝงอยู่ทำให้โดยรวมของร้านกาแฟนอกชานไม่หลุดหรือโดดเด่นเกินไปกว่าสถานที่อื่น ๆ ในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.21 ภาพร้านกาแฟนอกชาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ประกอบฉาก

เนื่องจากบ้านที่ข้าพเจ้าเลือกในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นบริษัทไม่ใช่บ้านจริง ๆ ทำให้ต้องจัดฉากใหม่ทั้งหมดโดยการหาเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ที่มีความเก่าไม้ ๆ เข้าไปและอุปกรณ์ประกอบฉากเล็ก ๆ ที่จะทำให้บ้านดูเป็นบ้านที่มีคนอยู่มานานสมจริงมากยิ่งขึ้น เช่น กรอบรูป ตุ๊กตา หนังสือของเล่น อื่น ๆ ที่ตัวละครพาใช้ชีวิตอยู่

ภาพที่ 4.22 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก

การออกแบบเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายของตัวละครแต่ละตัวจะถูกเลือกตามบุคลิก วัย ลักษณะนิสัย ฐานะของตัวละครและสีเสื้อผ้าเป็นไปไปตามอารมณ์ของฉากนั้น ๆ เพื่อเป็นการคุมโทนของหนัง โดยส่วนของการจัดหาเสื้อผ้าข้าพเจ้าได้มอบหมายหน้าที่ให้ฝ่ายดูแลเสื้อผ้าจัดหาโดยอาศัยการยืมชุดจากคนรอบข้างและของนักแสดง ส่วนชุดที่หาไม่ได้จากการยืมก็ต้องทำการหาซื้อโดยหาซื้อโดยส่วนใหญ่หาจากร้านเสื้อผ้ามือสองหรือแหล่งอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

เครื่องแต่งกายของฟา

ฟาเป็นผู้หญิงที่มีลักษณะดูแลตัวเองได้และส่วนใหญ่จะอยู่บ้าน เสื้อผ้าเครื่องแต่งการจึงเน้นไปทางชุดที่มีความคล่องตัว ใส่สบาย ไม่หรูหรา ส่วนสีของเสื้อผ้าจะเป็นสีที่มีความหม่นของสีเสื้อผ้าที่มีสีเข้ม แทนความรู้สึกของตัวละครที่มีบางสิ่งอยู่ภายในใจยิ่งทำให้ตัวละครดูมีความเคลียด ความเข้มขรมของตัวละครผ่านสีของเสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 ภาพเครื่องแต่งกายฟา

เครื่องแต่งกายซอล

ซอลจะมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างไปจากฟา โดยซอลจะมีความเป็นผู้หญิงหวานๆ มีความมั่นใจและเป็นคุณแม่ ทำให้ชุดของฟาจะเน้นไปทางกระโปรงที่แสดงความเป็นผู้หญิงหวานๆ และสีของชุดจะเป็นสีที่มีความสว่างสดใสกว่าตัวละครฟา

ภาพที่ 4.24 ภาพเครื่องแต่งกายซอล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องแต่งกายวิน

วินจะมีเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสองโทน โดยวินที่อยู่ในความคิดของฟาจะใส่ชุดเพียงชุดเดียว โดยที่มีสีสดที่เข้มเพื่อแสดงถึงความเคลียดความหม่นหมองที่อยู่ในความคิดของฟา ส่วนวินที่เป็นหลานตัวจริง เสื้อผ้าจะมีสีสนที่สดใสสมวัยซึ่งจะต่างจากวินในความคิด แต่เสื้อผ้าทั้งหมดจะต้องเป็นชุดที่ความเหมาะสมตามวัยของตัวละครซึ่งเป็นเด็ก

ชุดหลานในความคิด

ภาพที่ 4.25 ภาพเครื่องแต่งกายวิน

ชุดหลานตัวจริง

ภาพที่ 4.26 ภาพเครื่องแต่งกายวิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนการถ่ายภาพ

ข้าพเจ้ากับผู้กำกับภาพได้ทำการอ่านบทและทำการพูดคุยกันและเพื่อการทำความเข้าใจและเห็นภาพที่ตรงกันทั้งสองฝ่าย ข้าพเจ้าจึงได้ทำการหาทีมงานวาดสตอรี่บอร์ดขึ้นเพื่อลดปัญหาการไม่เข้าใจภาพที่ไม่ตรงกัน โดยข้าพเจ้าและผู้กำกับภาพคำนึงถึงสิ่งที่ต้องการสื่อสารและอารมณ์ของภาพเป็นสำคัญ เพื่อให้ได้ภาพที่ออกมามีการเล่าเรื่องผ่านการจัดองค์ประกอบภาพในฉากนั้น เมื่อทำการพูดคุยสรุปเสร็จเรียบร้อยแล้วก็อธิบายให้ทีมงานวาดสตอรี่บอร์ดทำการสเก็ตช์ร่างๆเพื่อให้เห็นว่าเป็นภาพที่ตรงตามทั้งสองคนต้องการหรือไม่ และจึงทำการวาดสตอรี่บอร์ดเพื่อการถ่ายทำจริงต่อไป

ฉากที่ 1 ฟากำลังสอนหนังสือเด็กอยู่ที่ร้านกาแฟและพี่สาวโทรมาบอกเรื่องจะฝากหลานชาย

ฉากที่ 2 ฟาเดินกลับบ้านและพบว่าหลานชายนั่งอยู่ในบ้าน

Page No. 1 Scene 2 Production _____ Story Artist _____

Ls ฉากเปิด/ฟาเดินเข้าบ้าน

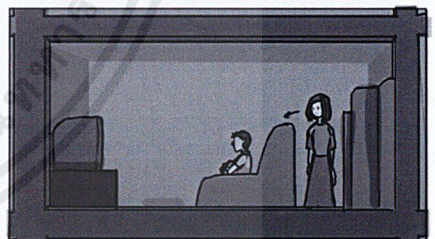
ฟากำลังจะเปิดประตู

insert เห็นเงาของประตูเลื่อนที่กำลังค่อยๆเปิดออกมา

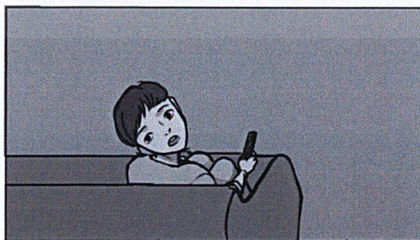
รับหน้าฟาที่เดินเข้ามา ลักพักก็หยุดเดินด้วยสีหน้าสงสัยแล้วหันไปมองขวา

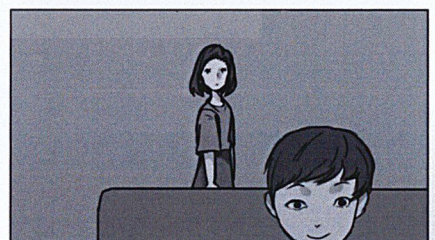
ถ่ายผ่านช่องของตู้วางของ เห็นวันกำลังนั่งดูทีวีและฟาที่ยืนมองวัน

รับหน้าฟากามวินว่ามาตั้งแต่เมื่อไหร่

รับหน้าวันหันไปตอบฟา

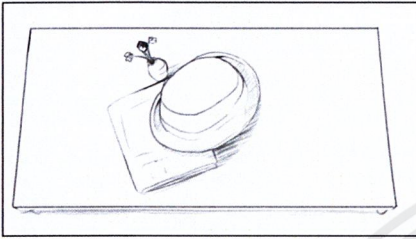

รับหน้าฟาดูทีวีต่อ

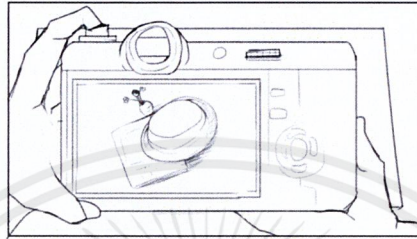
ภาพที่ 4.27 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

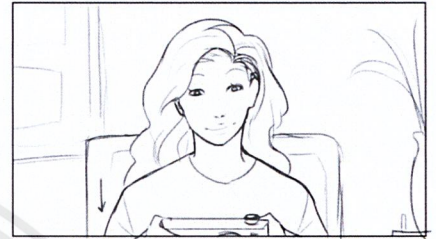
ฉากที่ 3 ฟานั่งทำงานจนตึกและหันไปเห็นวินนั่งหลับอยู่จึ่งเก็บของและพาวินขึ้นไปนอน หลังจากนั้นเธออาบน้ำกำลังจะปิดไฟเข้านอนแต่จู่ ๆ ได้ยินเสียงเหมือนมีคนอยู่ด้านล่างเธอจึงตัดสินใจลงไปดูแต่กลับไม่เจออะไรเจอเพียงวินยืนอยู่ที่บันได

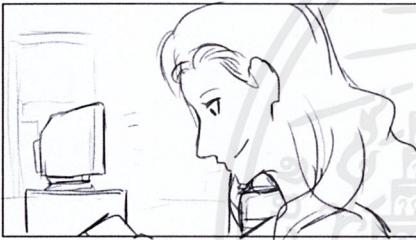
มีหมวกวางอยู่บนโต๊ะพร้อมของตกแต่งจิวเวลรี่รอบๆหมวก

มือที่ถือกล้องเข้ามาในเฟรมก่อนจะถ่ายภาพตั้ง แะ!

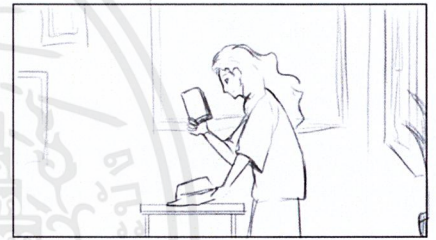
ฟาถ่ายรูปสักพักก็เอารูปที่ถ่ายไว้มาเปิดดู ด้วยสีหน้าพึงพอใจ

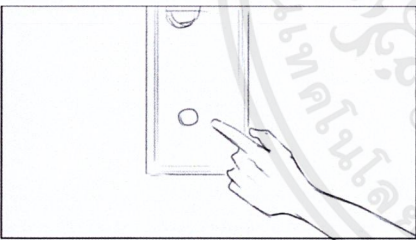
ฟาดูรูปด้วยความพึงพอใจ

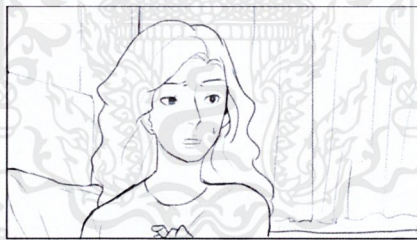
ก่อนจะก้มหัวลงไป เห็นวินกำลังดูทีวีอยู่บนโซฟาข้างๆ

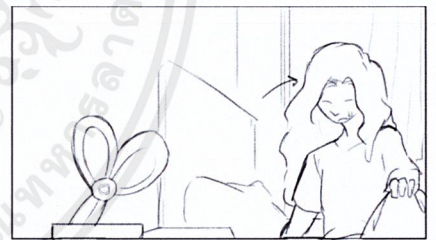
ฟาเก็บของหลังจากถ่ายรูปเสร็จ

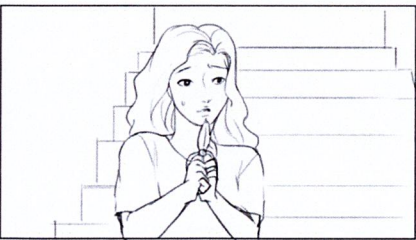
ฟาค่อยๆเอื้อมมือไปเพื่อจะปิดไฟนอน แต่ก็ต้องหยุดชะงักเมื่อได้ยินเสียงอะไรบางอย่างข้างล่าง

CUหน้าฟา ที่ชะงักเมื่อได้ยินเสียงบางอย่าง ที่เต็มไปด้วยความตกใจและกลัว

ฟาค่อยๆลุกขึ้นมา พร้อมกับเดินเข้ามาทางกล้องหยิบกรรไกรและเดินออกจากห้องไป

Tracking ฟาลงมาจากบันไดช้าๆ โดยในมือมีกรรไกรที่คนถือมาพร้อมสีหน้าหวาดกลัว

ภาพเปลี่ยนมุมกล้องค่อยๆเลื่อนจากshotที่แล้วมาด้านหลังฟา จนเห็นว่าทีวีกำลังเปิดอยู่

ฟาหันซ้ายหันขวากำมือแน่น เมื่อเห็นว่าไม่มีใคร จึงค่อยๆลดมือลงเมื่อเห็นทีวีตรงหน้า และเดินไปหาทีวี

ภาพที่ 4.28 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

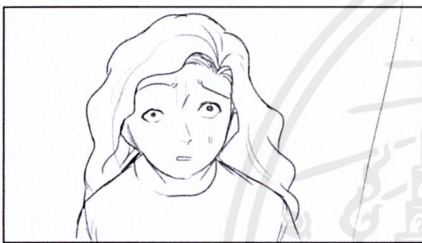
ฟาปิดทีวี
ก่อนจะไต่บันไดเสียงหนึ่งกึ่งมาจากบันไดจนฟารีบหันกลับมาอย่าง
ฉับพลัน

ฟาตกใจมากก่อนจะค่อยๆเดินไปทางบันไดซ้ำ

เมื่อถึงบันได ก็เห็นเงาคนจากชั้น2
ด้วยแสงจากห้องที่ย้อมมาจากด้านหลังจึงทำให้ไม่เห็นว่าเป็นใคร

ฟาสีหน้าซีดเผือกขึ้น แต่สักพักสีหน้าก็เปลี่ยนไปเมื่อไต่บันไดเสียงว่า
“ปวดลิ”

เมื่อสังเกตุดีๆคนด้านบนก็คือวินที่กำลังยืนปิดไปมา
เพราะปวดลิ

ฟาถอนหายใจเอือกใหญ่ ก่อนจะค่อยๆขึ้นบันไดไปหาวิน
ด้วยการเดินเข้ากล้องแล้วตัดไป

ภาพที่ 4.29 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 3

ฉากที่ 4 ฟากำลังจัดของเพื่อเตรียมส่งลูกค้า วินที่นั่งดูโทรทัศน์เดินมาชนฟาไปเล่นด้วย วินเล่นของเล่นกับฟาแล้วนารถมาชนหุ่นยนต์ที่ฟาถืออยู่และหัวเราะชอบใจฟาตกใจกับสิ่งที่วินทำจนพาให้นึกถึงบางสิ่ง จู่ ๆ ก็มีเสียงไปรษณีย์เรียกอยู่หน้าบ้านและทำท่าง ๆ ว่าฟาคุยอยู่กับใคร

ฟากำลังนั่งจัดเตรียมหมวกใสGของเพื่อเตรียมส่งโลกคำ

วินเดินมาหาฟา ยืนมองฟาสักพักก็ถึงขานฟาไปให้เล่นด้วย

ฟาทถามวินว่ามีอะไร สักพักก็โดนดึงแขนไปเล่นด้วย

วินฟามา นั่งเล่น ก่อนที่วินจะยื่นหุ่นของเล่น2 ตัว
วินถือรถของเล่นชิ้นหนึ่ง ก่อนจะค่อยๆเล่นกับฟาสักพัก

insert รถไม่มีวินที่พุ่งชนใส่หุ่นของเล่น
ฟาลปล่อยหุ่นทำเป็นเหมือนว่าตาย แต่วินก็ชนซ้ำๆ

รับหน้าฟาสีหน้าตกใจ ที่เห็นวินชนหุ่นไม่หยุด

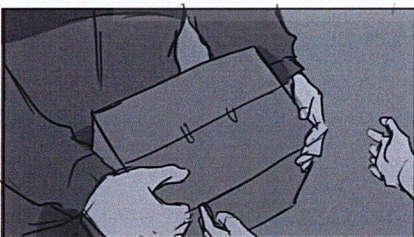
อบูๆก็มีเสียงกตกริ่งหน้าประตู ฟาเลยลุกขึ้นแล้วเดินไป

ข้ามไหล่ฟานุรุชไปรษณีย์ยืนคุยกับฟาหน้าประตู

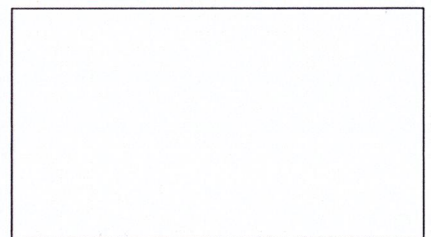
ข้ามไหล่คนุรุชไปรษณีย์/ฟาฝากของไปส่ง

insert เดินรับของ

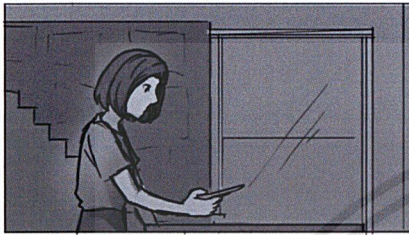
นุรุชไปรษณีย์เดินออกจากหน้าบ้านฟา
ส่วนฟาเดินกลับเข้าบ้านผ่านห้องไป

ภาพที่ 4.30 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 5 ฟาเรียกวินลงมาทานข้าวก่อนที่วินจะขอออกไปเล่นและฟาก็ออกจากบ้าน
เพื่อนำของไปส่ง

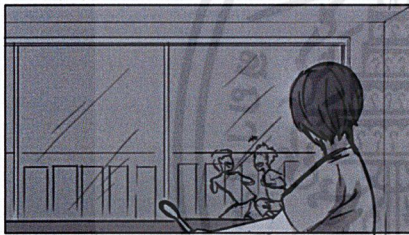
ฟากำลังเตรียมข้าวและเรียกวินลงมา

วินเดินลงมาจากบันไดสวนทางกับฟาที่ก
ำลังเดินไปจะจัดของที่ชั้นวางของ

วินเริ่มกินข้าวสักพักก็ได้ยินเสียงเด็กจากด้านนอก

ด้านนอกเห็นเด็กกำลังเล่นกันอยู่

ฟาคิดของบอกวินว่ากินข้าวเสร็จเมื่อไหร่ก็จะออกไปเล่นได้

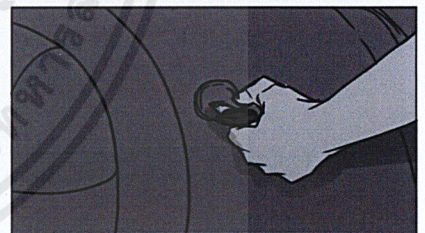
วินเมื่อได้ยินก็รีบกินข้าวอย่างว่องไว เพื่อจะไปเล่น

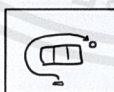
ฟาเก็บจานที่วินกินเสร็จ

ฟาขับรถไปหยิบถุงใบใหญ่

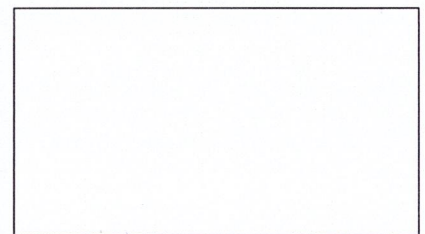
insert เสียบกุญแจจะสตาร์ทรถ

ฟาจะจกสักพักก็ดึงกุญแจรถออก

และเดินออกจากบ้านไป

ภาพที่ 4.31 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 6 ระหว่างทางเดินกลับบ้านฟาพบเด็กชายนอนอยู่กลางถนนเธอจึงตัดสินใจเข้าไปช่วยเพื่อพาเด็กไปโรงพยาบาล

ภาพที่ 4.32 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 7 ฟาวีงกลับบ้านเพื่อหากุญแจรถและจะขับรถไปโรงพยาบาล

handheld
รับหน้าฟาวีที่รีบวิ่งเอาเด็กที่บาดเจ็บมาวางบนโซฟา

insert ฟาดันของในกระเป๋าก่อนจะวิ่งออกมาเพื่อหากุญแจรถ

รับหน้าฟาสีหน้าเร่งรีบ
พามาไปล็อกพิกก็จับกระเป๋ากางเกงตัวเองแล้วเจอกุญแจรถ

ฟาวีเริ่มขับรถก่อนจะสตาร์ทรถ

insert จับพวงมาลัย

insert ใส่เกียร์

ภาพที่ 4.33 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 7

ฉากที่ 8 ฟาวีรู้สึกหวาดกลัวการขับรถจนพาให้นึกถึงเรื่องราวในอดีตที่เคยเกิดขึ้น

ฟาวีขับรถเหี่ยวท่วมตัว รีบพาเด็กไปส่งโรงพยาบาล

ถนนด้านนอกที่มี มีแสงไฟจากทางเป็นระยะๆ

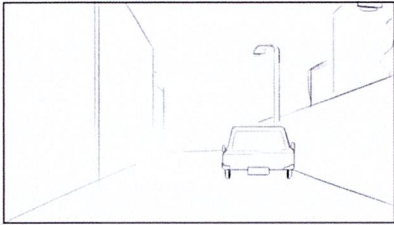

รับหน้าฟาวี สีหน้ากังวล กำพวงมาลัยแน่น

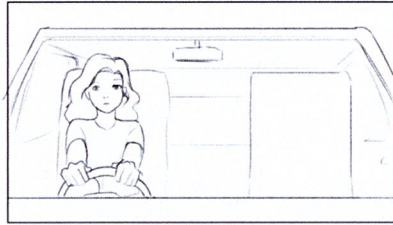
ภาพที่ 4.34 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

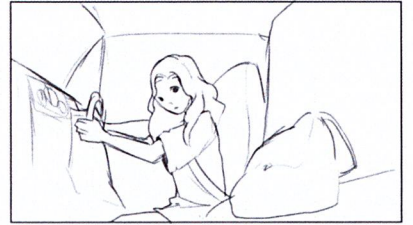
ฉากที่ 9 ภาพในอดีตที่ฟาเคยขับรถขนอยู่

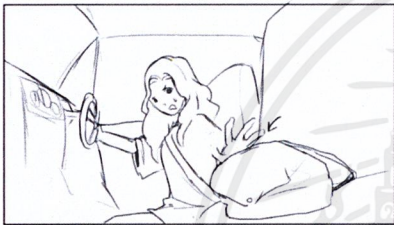
L.S. ฉากรถขับเข้ามาในถนนเล็กๆ

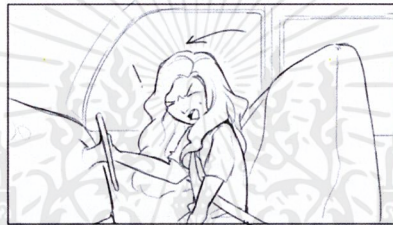
M.S. ฟาขับรถข้างในรถคันนั้น

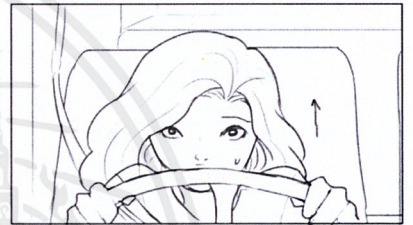
มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นจากในกระเป๋าของฟา เธอมองกระเป๋าใบนั้น ก่อนจะค่อยๆ เอื้อมมือไปหยิบ

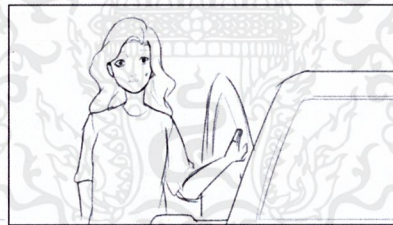
แต่ฟาหยิบพลาดจนเผลอทำของในกระเป๋าตกลงใต้เบาะไปหมด

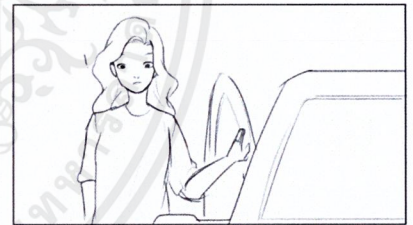
เธอเอื้อมมือจะไปเก็บของในกระเป๋าขึ้น ลักพิกก็ได้ยินเสียง ปิก! จนหัวของเธอเกือบไปชนเข้ากับพวงมาลัย

เธอเงยหน้าขึ้นมาด้วยความกล้าๆ กลัวๆ

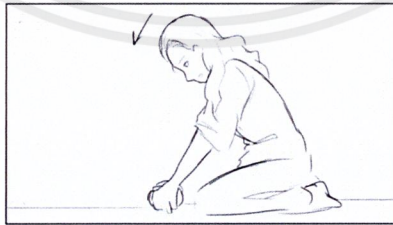
ฟาลงมาจากรถด้วยความกล้าๆ กลัวๆ ก่อนจะค่อยๆ ก้าวไปดูหน้ารถ

แต่ลักพิกก็รู้สึกได้ถึงอะไรบางอย่างที่เท่าก่อนจะก้มลงไป

สิ่งที่ฟาเห็นนั่นคือลูกบอลที่อยู่ตรงเท้าของเธอ

ฟาค่อยๆ ก้มลงไปเก็บลูกบอลตรงพื้น

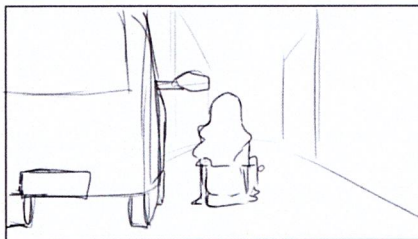
Insert ลูกบอลที่มีน้ำอะโรบางอย่างเป็ยกและจุนดูหน้าขลุ

ภาพที่ 4.35 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 9

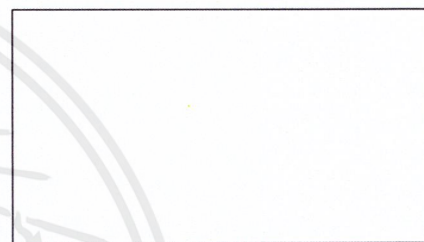
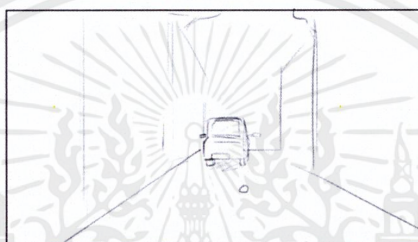
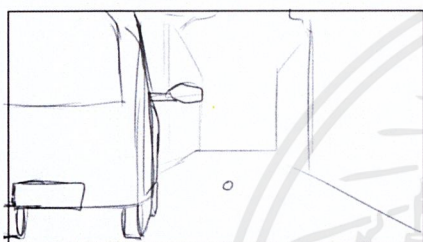
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยความตกใจ
เธोजึงรีบขว้างลูกบอลออกไปให้ไกลจากมือเธอ

ฟ้ารีบลุกขึ้นมาวิ่งขึ้นรถไปทันใดก่อนจะใส่เกียร์
ขั้บรถออกไป

ภาพที่ 4.36 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 9

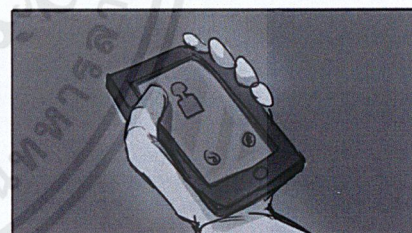
ฉากที่ 10 ฟ้าพาเด็กไปส่งโรงพยาบาลได้จนสำเร็จ

รับหน้าฟ้า กำลังขับรถด้วยสีหน้าเคร่งเครียด

ถ่ายผ่านกระจกหน้า
เห็นสายตาฟ้ามองไปยังโรงพยาบาลกำลังพาเด็กไปรักษา

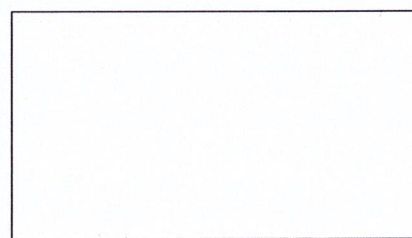
insert โทรศัพท์ที่ฟ้าพาโทรมา

ฟ้ารับสายแล้วพูดคุย / หน้าชัดหลังเบลอ

ฟ้าหันไปมองเด็กที่กำลังถูกนำตัวเข้าโรงพยาบาล /
หน้าเบลอหลังชัด

ภาพที่ 4.37 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 11 เด็กที่ฟาช่วยไว้มาขอบคุณฟาที่บ้านในขณะที่เดียวกันซอลและวินก็มาบ้านฟาเพื่อไปเที่ยวด้วยกัน

ภาพที่ 4.38 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 11

ฉากที่ 12 ฟา ซอลและวินกำลังนั่งรถเพื่อไปทะเลและครั้งนี้เป็นการขับรถอีกครั้งหลังจากที่เธอพยายามไม่ขับรถมานาน แต่สุดท้ายเธอก็ยังไม่สามารถปลดปล่อยความรู้สึกผิดที่อยู่ในใจออกได้

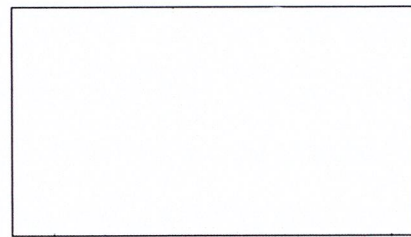
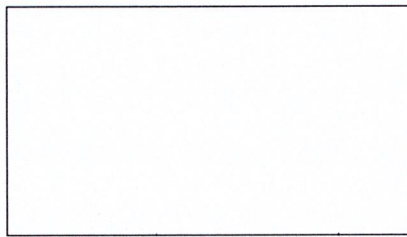

ภาพที่ 4.39 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับหน้าฟ้า

ภาพที่ 4.40 ภาพสตอรี่บอร์ดฉากที่ 12

แผนการถ่ายทำ

ได้ยึดวันถ่ายทำตามวันนักแสดงว่างเป็นหลัก รองลงมาเป็นสถานที่ถ่ายทำและทีมงานตามลำดับจึงได้วันถ่ายทำออกมาดังนี้

1. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2562
2. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2562
3. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2562
4. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2562
5. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ.2562

การวางตารางการถ่ายทำซ้ำพเจ้าได้วางจากวันที่นักแสดงสามารถมาเล่นให้ได้ทั้งวันหลังจากนั้นจัดว่าฉากไหนฉากไหนสามารถนำมาถ่ายวันเดียวกันได้บ้าง เช่น ใช้สถานที่ถ่ายทำเดียวกัน ใช้นักแสดงคนเดียวกันและเวลาในเรื่องตรงกับเวลาที่ถ่ายทำ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดว่าวันไหนสามารถถ่ายฉากอะไรในวันเดียวกันได้บ้าง หลังจากนั้นคำนวณเวลาการถ่ายทำแต่ละฉากเพื่อให้วันนั้นสามารถถ่ายได้ฉากตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจัดลำดับการถ่ายแต่ละฉากด้วยเวลาในเรื่องกับเวลาในการถ่ายจริงให้มีความใกล้เคียงกันมากที่สุดเพื่อให้แสงในภาพยนตร์มีความต่อเนื่อง แต่ถ้าฉากไหนไม่สามารถจัดลงวันได้หรือวันนั้นไม่สามารถคำนวณเวลาถ่ายทำได้ในเวลาที่เหมาะสมก็จะเพิ่มวันถ่ายทำขึ้นมาโดยข้อนี้ต้องคำนวณถึงงบประมาณในการถ่ายทำว่าสามารถทำได้หรือไม่ ทั้งหมดนี้คือการจัดวางตารางการถ่ายทำของซ้ำพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : วังวนวังเวียน		Date : 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562	
ผู้กำกับ : เสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี			
Scene 2,4		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 8.00 น. - 18.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
• ฟา (นาถา) • วิน (โตโต้)	ถุงใส่ของ, กระเป๋าเอกสาร , รีโมทโทรทัศน์		
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย	
	- ฟาปล่อยผม	ฟา ชุดที่ 1,2 วิน ชุดที่1	
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง Sony NEX FS-700, ขาตั้งกล้อง, ชุดRig , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์บูม, ไฟ ARRI		
	special Equipment (Electrical, Grip, Crane)		
	-		
	เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	-	บ้านเลขที่ 199 แยก 5 ซอย พระรามเก้า 51 พระรามเก้า	
	ตัวประกอบ : บุรุษไปรษณีย์		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : วังวนวังเวียน		Date : 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562	
ผู้กำกับ : เสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี			
Scene 5,11,7		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 8.00 น. – 19.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
• ฟา (นาญา) • วิน (โตโต้) • ซอล (ขวัญ)	ถุงพัสดุ, ข้าว , แก้วน้ำ, ถุงของฝาก		
	แต่งหน้า/ทำผม		เครื่องแต่งกาย
	- ฟาปล่อยผม	ฟา ชุดที่ 3,4	
	- ซอลปล่อยผม	วิน ชุดที่ 1,2 ซอล ชุดที่ 1	
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง Sony NEX FS-700, ขาตั้งกล้อง, ชุดRig , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์บูม, ไฟ ARRI		
	special Equipment (Electrical, Grip, Crane)		
	-		
	เสียง/ดนตรี		สถานที่
	-		บ้านเลขที่ 199 แยก 5 ซอย พระรามเก้า 51 พระรามเก้า
ตัวประกอบ : เด็กที่ได้รับบาดเจ็บ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : วังวนวังเวียน		Date : 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562	
ผู้กำกับ : เสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี			
Scene 3		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 18.00 น. - 00.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
• ฟา (นาญา) • วิน (โตเต้)	กล้องถ่ายรูป, หมวก, กรรไกร		
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย	
	- ฟ้ามัดผม	ฟา ชุดที่ 2	วิน ชุดที่ 1
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง Sony NEX FS-700, ขาตั้งกล้อง, ชุดRig, ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์บูม, ไฟ ARRI		
	special Equipment (Electrical, Grip, Crane)		
	-		
	เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	-	บ้านเลขที่ 199 แยก 5 ซอย พระรามเก้า 51 พระรามเก้า	
	ตัวประกอบ : -		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : วังวนวังเวียน		Date : 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562	
ผู้กำกับ : เสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี			
Scene 1,12,6,8		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 8.00 น. - 19.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
• ฟา (นาญา) • วิน (โต๊เต้) • ซอล (ขวัญ)	ลูกบอล,ถุงใส่ของ		
	แต่งหน้า/ทำผม		เครื่องแต่งกาย
	- ฟ้ามัดผม (1,6,8)	ฟา ชุดที่ 1,5,6	
	- ฟาปล่อยผม (12)	วิน ชุดที่ 2 ซอล ชุดที่ 1	
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง Sony NEX FS-700, ขาตั้งกล้อง, ชุดRig รถ ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์บูม, ไฟ ARRI		
	special Equipment (Electrical, Grip, Crane)		
	-		
	เสียง/ดนตรี		สถานที่
	-		- ร้านกาแฟนอกชาน - สวนสาธารณะสวนพระนคร - ถนนคณะเกษตร สจล.
ตัวประกอบ : เด็ก 6 คน , เด็กที่ได้รับบาดเจ็บ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : วังวนวังเวียน		Date : 19 มีนาคม พ.ศ. 2562	
ผู้กำกับ : เสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี			
Scene 10,9		ภายนอก/ภายใน	
เวลา 18.00 น. - 03.00 น.		กลางวัน/กลางคืน	
นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
• ฟา (นาญา)	ลูกบอล		
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย	
	- ฟ้ามัดผม	ฟา ชุดที่ 4,5	
	อุปกรณ์ถ่ายทำ		
	กล้อง Sony NEX FS-700, ขาตั้งกล้อง, ชุดRig รถไฟ LED ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์บูม, ไฟ ARRI		
	special Equipment (Electrical, Grip, Crane)		
	-		
	เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	-	- โรงพยาบาลบางเสาธง - ตลาดสุวรรณภูมิ	
	ตัวประกอบ : เด็กที่ได้รับบาดเจ็บ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์(Production)

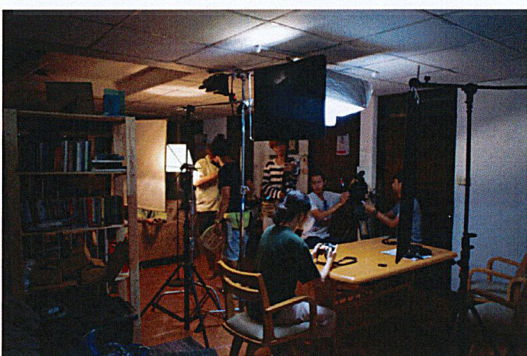
ภาพยนตร์เรื่อง ว่างวงเวียน เริ่มต้นถ่ายทำในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2562 โดยเริ่มถ่ายฉากแรกเป็นฉากภายในบ้านโดยใช้ระยะเวลาถ่ายทั้งหมด 3 วัน หลังจากนั้นก็เริ่มถ่ายทำอีกครั้งช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์ และช่วงกลางเดือนมีนาคม 2562 ที่ห้องช่างในการถ่ายทำนานเนื่องจากวันว่างของนักแสดงหลักไม่สะดวกจึงทำให้วันถ่ายทำชนกับงานแสดงหลักของนักแสดงและมีปัญหาด้านสถานที่การถ่ายทำที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงหาใหม่เพราะสถานที่ถ่ายทำเดิมไม่อนุญาตและแจ้งมาในระยะเวลาที่ทันหันทำให้ต้องยกเลิกวันถ่ายไป

การถ่ายทำวันที่ 7 – 9 กุมภาพันธ์ 2562

เป็นการถ่ายทำครั้งแรกของภาพยนตร์เรื่องนี้ เริ่มต้นด้วยการถ่ายทำในฉากที่เป็นบ้านก่อน เนื่องจากเป็นสถานที่ถ่ายทำที่มีฉากมากที่สุดในบทภาพยนตร์เรื่องนี้และเป็นสถานที่ถ่ายทำที่ได้ทำการอนุญาตให้ถ่ายทำเป็นสถานที่แรก

การถ่ายทำฉากบ้าน

ฉากบ้านนี้การถ่ายทำค่อนข้างเป็นไปได้ด้วยดี อาจจะมีความล่าช้าบ้างเพราะเป็นวันแรกๆของการถ่ายทำ แต่ก็มีปัญหาในด้านการถ่ายทำอยู่บ้างอย่างเช่นเรื่องมุมกล้อง เนื่องจากบ้านหลังนี้ได้ทำการจัดฉากให้เป็นบ้านที่มีผู้คนอยู่อาศัยทำให้บางมุมที่ต้องการถ่ายดูไม่สมจริงว่าเป็นบ้าน ทำให้ต้องทำการเปลี่ยนมุมกล้องแล้วทำให้มุมกล้องหลายๆมุมหลายๆฉาก ที่ทำให้เห็นแต่มุมซ้ำ ๆ เพื่อทำการหลบการจัดฉากที่ดูไม่เหมือนบ้าน

ภาพที่ 5.41 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

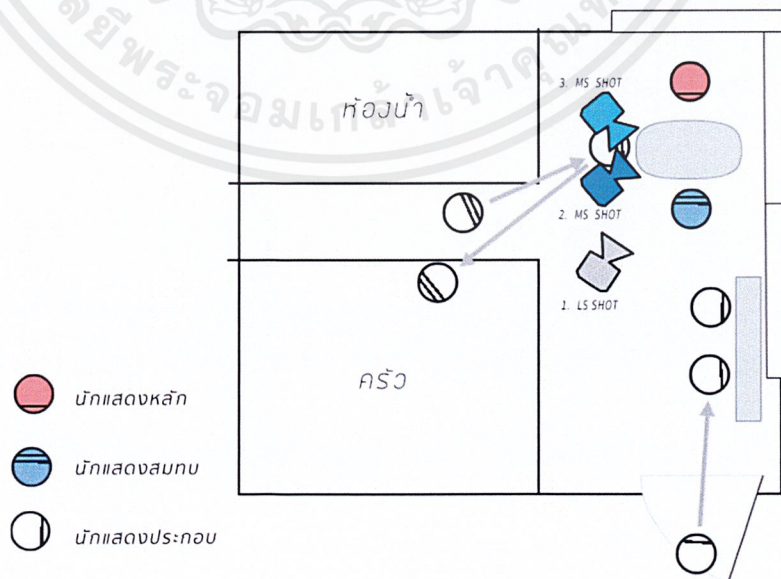

ภาพที่ 5.42 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากบ้าน

การถ่ายทำวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2562

การถ่ายทำฉากร้านกาแฟ

ฉากร้านกาแฟเป็นฉากเปิดเรื่องที่จะเล่าเรื่องราวของผู้หญิงที่ชื่อฟา ร้านกาแฟที่ได้ทำการเลือกมาคือร้านนอกชานซึ่งก่อนวันถ่ายทำเพียง 1 วันทางร้านโทรมาแจ้งว่าเครื่องชงกาแฟซึ่งเครื่องชงกาแฟมีมุมที่ต้องการถ่ายในตอนแรกที่ทำกรคิดไว้ ทำให้ต้องหาอย่างอื่นถ่ายแทนนั้นคือการชงชาดอกไม้ เมื่อได้เวลาถ่ายทำฉากตัวละครหลักที่กำลังนั่งสอนพิเศษอยู่แต่แสงแดดยามเช้าที่ข้าพเจ้าและตากล้องตั้งใจไว้กลับมีเมฆมาบดบังทำให้การถ่ายทำฉากนี้เป็นไปอย่างล่าช้าเพราะต้องรอช่วงจังหวะพระอาทิตย์ไม่โดนเมฆบัง

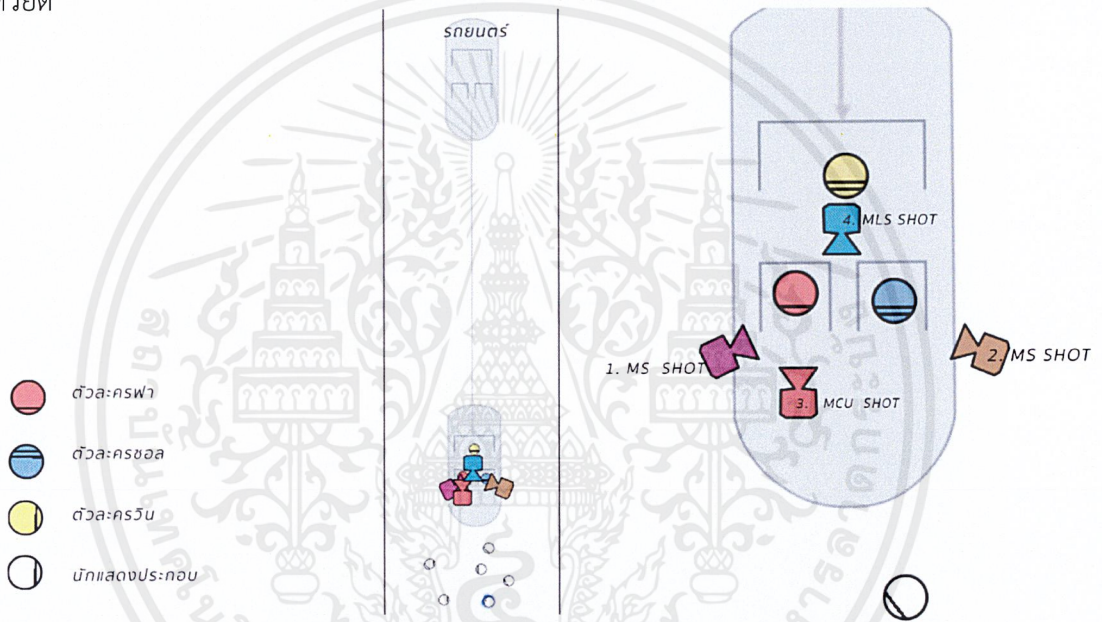

ภาพที่ 5.43 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากร้านกาแฟ

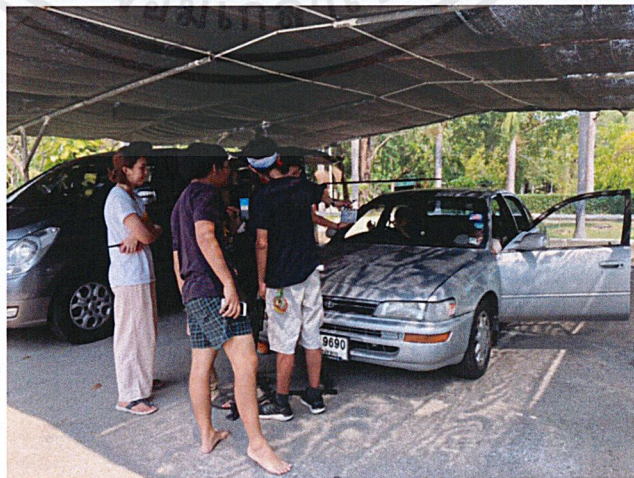
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากสวนสาธารณะ

ฉากนี้ต้องทำการริกรถทำให้เวลาการถ่ายทำค่อนข้างล่าช้าในการเปลี่ยนมุมกล้องและปัญหาที่ทำให้ล่าช้าอีกอย่างคือการถ่ายรถเมื่อถ่ายเสร็จก็ต้องทำการรีเซ็ตใหม่จึงทำให้เสียเวลาการถ่ายทำไปบ้าง ฉากนี้นักแสดงต้องขับรถแล้วคุยกันบนรถมุมที่ข้าพเจ้าต้องการคือการตั้งกล้องบนกระโปรงหน้ารถแล้วถ่ายเข้าไปให้เห็นนักแสดงสามคนที่นั่งคุยกันภายในรถแต่ข้าพเจ้าต้องเปลี่ยนมุมกล้องนี้เพราะเนื่องจากเวลาที่ทำการถ่ายฉากนี้คือเวลาเที่ยงวันทำให้แดดที่ลงมากระทบกระจกหน้าต่างนั้นสะท้อนต้นไม้ข้างบนทำให้ไม่เป็นหน้านักแสดงข้าพเจ้าจึงต้องทำการเปลี่ยนมุมกล้องเพื่อให้การถ่ายทำเป็นไปด้วยดี

ภาพที่ 5.44 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากสวนสาธารณะ

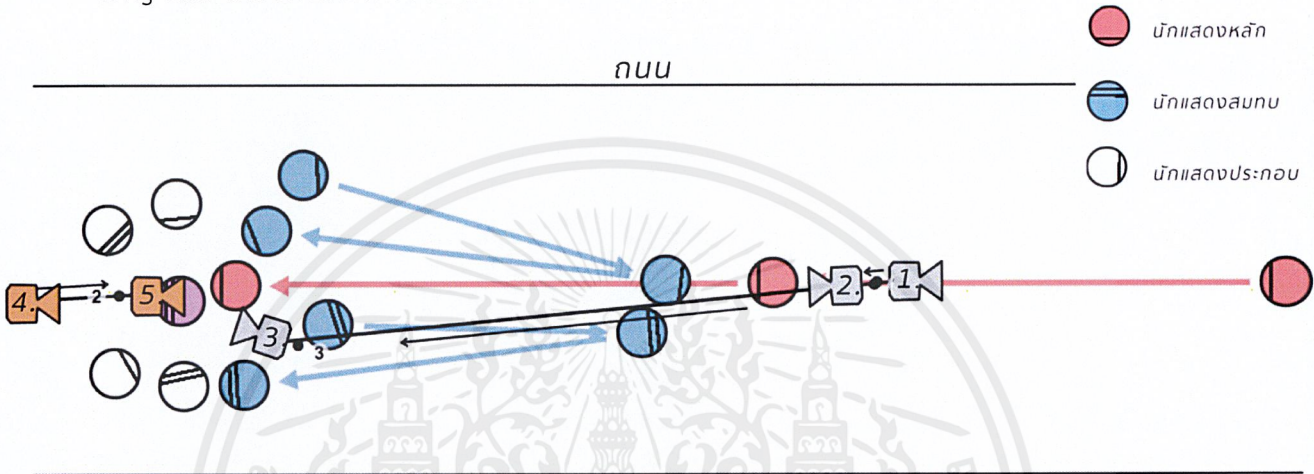

ภาพที่ 5.45 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากเด็กนอนอยู่บนถนน

ฉากนี้เวลาถ่ายทำนั้นคือเวลา 14.00 น. ซึ่งแดดร้อนมากและบริเวณนั้นไม่มีร่มเลยทำให้ต้องรอเวลาถ่ายทำเป็นเวลาเกือบ 16.00 น. ซึ่งผิดพลาดไปกับเวลาที่ตั้งไว้ในตอนแรกอย่างมากทำให้ข้าพเจ้าต้องรีบทำการถ่ายทำเพื่อให้ทันก่อนที่พระอาทิตย์จะตกดินจึงทำให้เป็นการถ่ายทำเป็น long take เกือบทั้งฉากเพื่อในทันเวลา

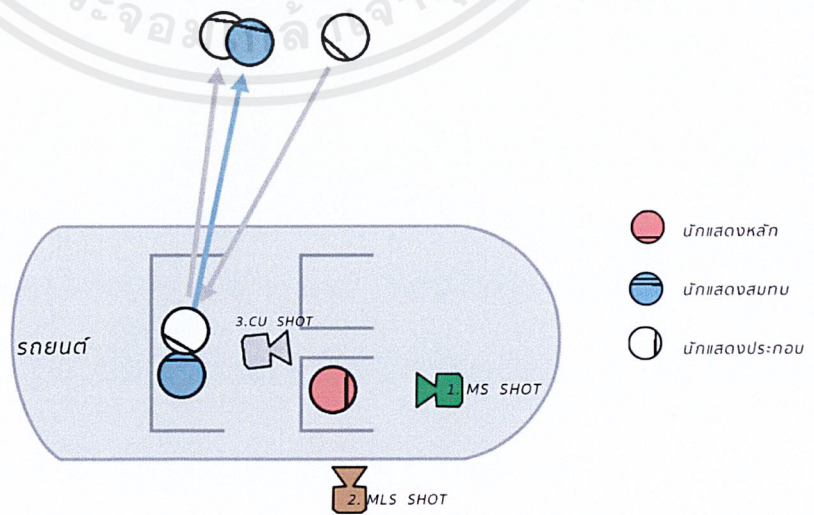

ภาพที่ 5.46 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากเด็กนอนอยู่บนถนน

วันที่ 19 มีนาคม 2562

ฉากโรงพยาบาล

ฉากนี้จัดไฟค่อนข้างง่ายกว่าฉากอื่น ๆ ด้วยเป็นสถานที่จริงแล้วบรรยากาศที่ต้องการให้ออกมาเป็นใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุดจึงไม่ได้จัดไฟมาก ใช้เพียงไฟ LED เท่านั้น

ภาพที่ 5.47 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากโรงพยาบาล

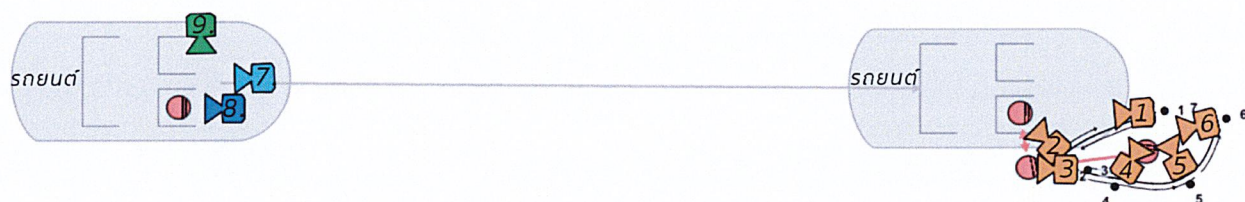
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.48 ภาพเบื้องหลังฉากโรงพยาบาล

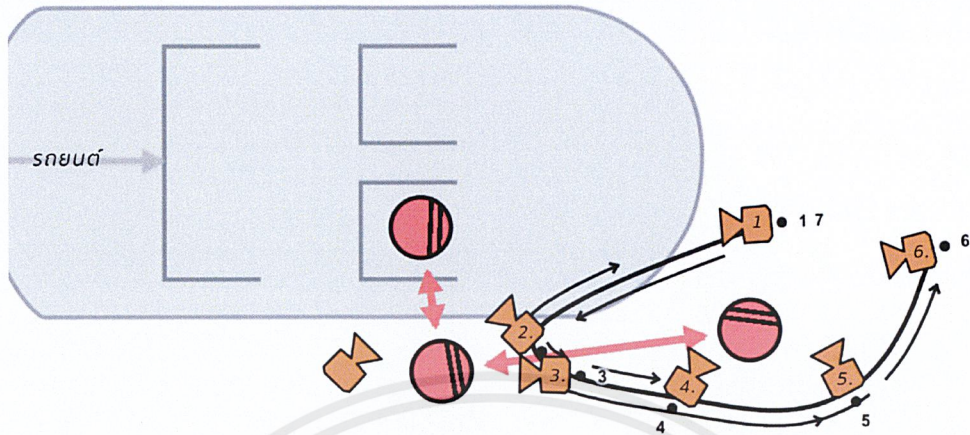
ฉากรถตอนกลางคืน

ฉากนี้เป็นฉากย้อนถึงอดีตที่ฟาชัยรชชนเด็กแต่ตัวเองไม่ได้ลงไปช่วย โดยฉากนี้ความยากคือนักแสดงที่ต้องขับรถในระยะทางที่ไกลกว่าทุกครั้งที่เคยถ่ายมาและเป็นลองเทค(long take) เยอะจึงมีความล่าช้าในการถ่ายแต่ละช็อต โดยในช่วงแรกนักแสดงยังมีการแสดงที่ยังไม่เข้าถึงเนื้อเรื่องมาก ทำให้ต้องถ่ายทำหลายรอบและเรื่องคิวของลูกบอลที่ต้องกลิ้งไปโดนเก้าอี้นักแสดงยังไม่ถูกจังหวะของกล้องที่ต้องรับหน้านักแสดงและมีการเดินตามเคลื่อนกล้องที่ยังไม่ลงจังหวะตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ทำให้เสียเวลาในการถ่ายค่อนข้างเยอะฉากนี้ตากล้องต้องให้แรงในการถ่ายค่อนข้างมากทำให้ระหว่างถ่ายก็ต้องถนอนแรงตากล้องไปในตัวเช่นกัน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกวฉากนี้ถ่ายทำอยากที่สุดในภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งที่เคยทดลองถ่ายมาแล้ว

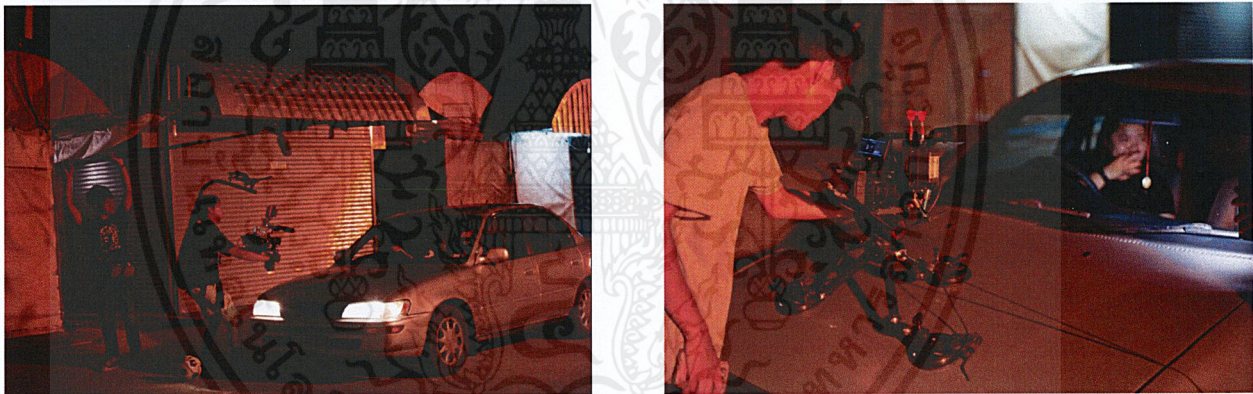

ภาพที่ 5.49 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากรถตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.50 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดงฉากรถตอนกลางคืน

ภาพที่ 5.51 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากรถตอนกลางคืน

โดยขั้นตอนการทำงานในการทำของข้าพเจ้าคือหลังลงวันถ่ายทำนัดทีมงานนักแสดงเรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงสถานที่ถ่ายทำข้าพเจ้าและตากล้องจะทำการพูดคุยกันว่าวันนี้จะถ่ายฉากอะไร นักแสดงจะเล่นยังไงเดินเคลื่อนไหวไปตรงไหนบ้างและฉากนี้ต้องการเน้นอารมณ์ของตัวละครเป็นแบบไหน หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เข้าไปคุยกับนักแสดงว่าบทที่กำลังจะถ่ายทำตัวละครจะรู้สึกอย่างไรและมีการเปลี่ยนแปลงการแสดง คำพูดเพื่อให้เข้ากับนักแสดงหลังจากนั้นก็ลองให้นักแสดงลองเล่นให้เหมือนจริงพร้อมกับกล้องก็ลองถ่ายทำให้เหมือนจริงเพื่อเป็นการใช้การแสดงของนักแสดงและเช็คมุมกล้องไฟไปพร้อม ๆ กัน ถ้ามีอะไรแก้ไขก็จะทำการแก้ไขและซ้อมอีกครั้งจึงจะทำการถ่ายทำจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

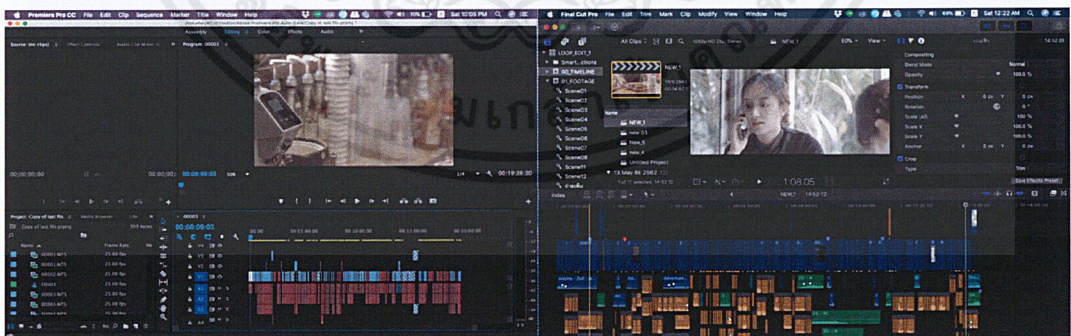
บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่ต้องพิถีพิถันอย่างมาก จำเป็นต้องประสานงานกับหลายๆ ฝ่าย ทั้งฝ่ายตัดต่อ ฝ่ายทำเพลง ฝ่ายแก้ไขเสียงและฝ่ายแก้ไขสีของภาพยนตร์ ทำให้ต้องลงวันเวลาที่ชัดเจนเพื่อให้งานเป็นไปตามแบบแผนที่วางไว้

การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

เริ่มแรกโดยข้าพเจ้าได้ให้ผู้ตัดต่อตัดแบบหยาบก่อนเพื่อดูว่าต้องถ่ายทำแก้ไขอะไรเพิ่มเติมหรือไม่ โดยเมื่อตัดออกมาแล้วพบว่าการเล่าเรื่องยังมีความคลุมเครืออยู่จึงต้องทำการถ่ายเพิ่มเติมและทำการตัดต่อแบบละเอียดตามลำดับโดย ในการตัดแบบหยาบได้ใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro ตัดต่อแต่การตัดแบบละเอียดข้าพเจ้าไปเปลี่ยนผู้ตัดต่อซึ่งก็ได้ทำการเปลี่ยนโปรแกรมตัดต่อเช่นกัน เนื่องจากคอมพิวเตอร์ที่ข้าพเจ้าใช้และคนตัดต่อใช้นั้นไม่เสถียรเมื่อใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro จึงทำการเปลี่ยนมาใช้โปรแกรม Final Cut Pro ซึ่งมีความเสถียรมากกว่าจึงสะดวกต่อการทำงานทั้งข้าพเจ้าและคนตัดต่อมากกว่า

ภาพที่ 5.52 ภาพย้ายการตัดต่อ Adobe Premiere Pro ไปยัง Final Cut Pro

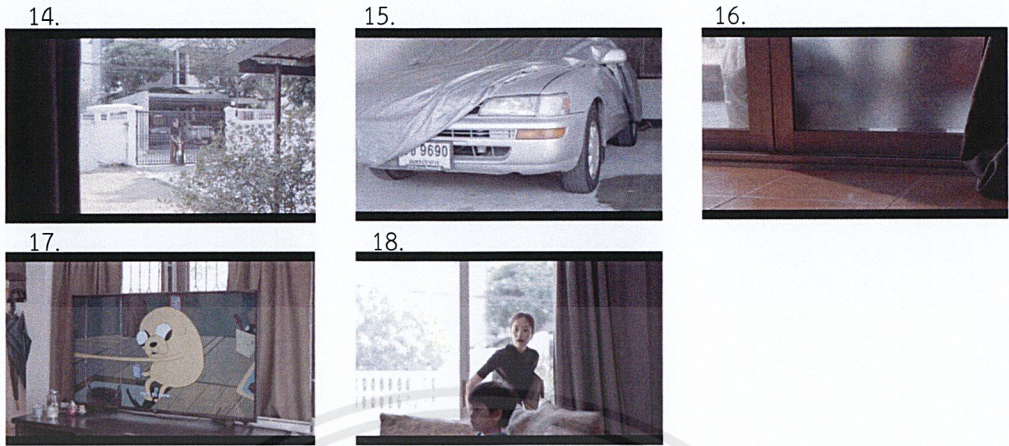
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการตัดต่อแบบหยาบยังมีการเล่าเรื่องยืดยาวไม่กระชับ ดูไม่รู้เรื่องและยังขาดภาพเชื่อมแต่ละฉากเข้าด้วยกันทำให้ต้องมีการแก้ไขถ่ายเพิ่ม โดยมีการถ่ายภาพแทรกเพื่อนำไปเชื่อมฉาก โดยถ่ายเพิ่มฉากวินยีนอยู่หน้าบ้านเพื่อยืนยันว่าวินที่เห็นนั้นคือความคิดของฟาและถ่ายเพิ่มฉากเด็กนอนจมกองเลือดอยู่หน้ารถเพื่อยืนยันว่าฟาชนคนจริง ๆ

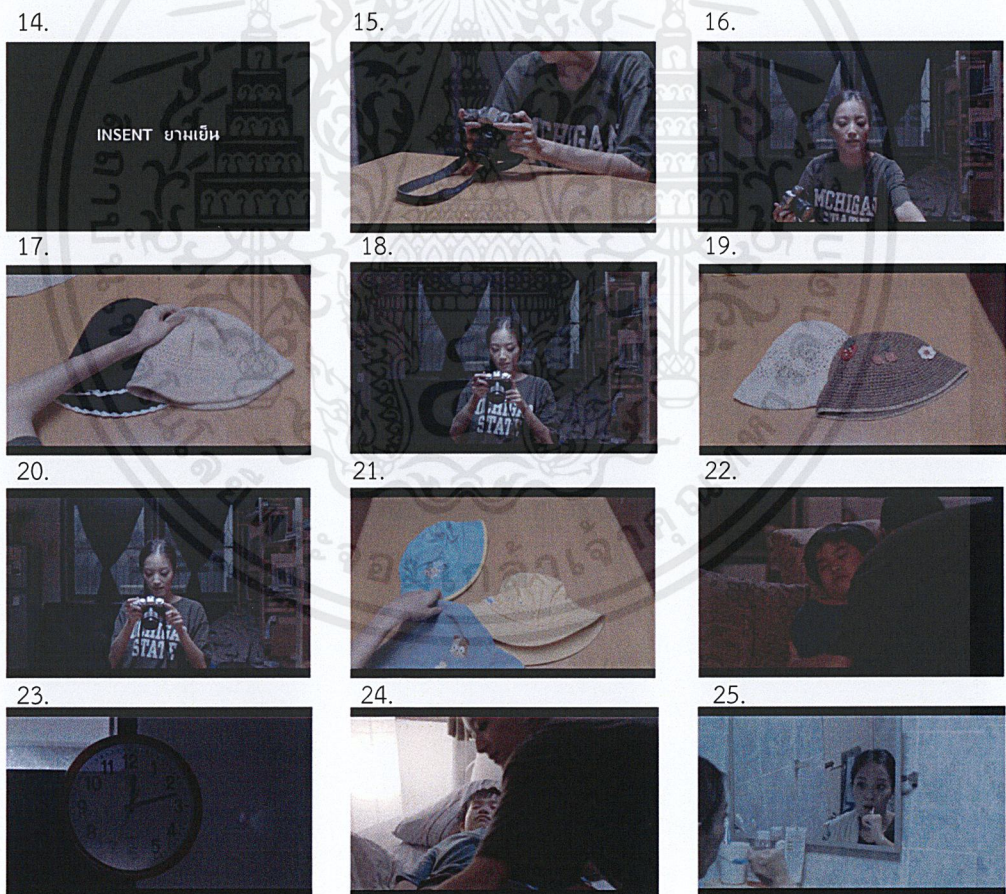

รูปภาพที่ 5.53 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.54 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 2

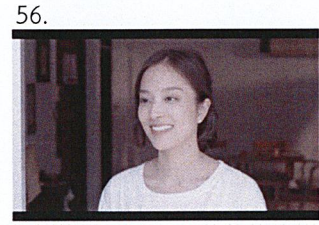
รูปภาพที่ 5.55 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.57 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.58 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

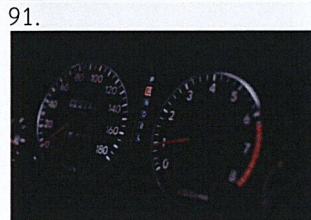
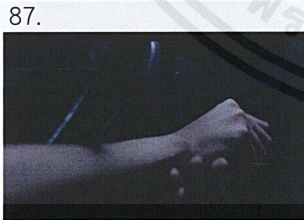
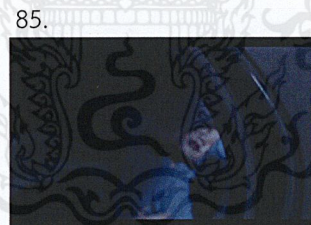

รูปภาพที่ 5.59 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

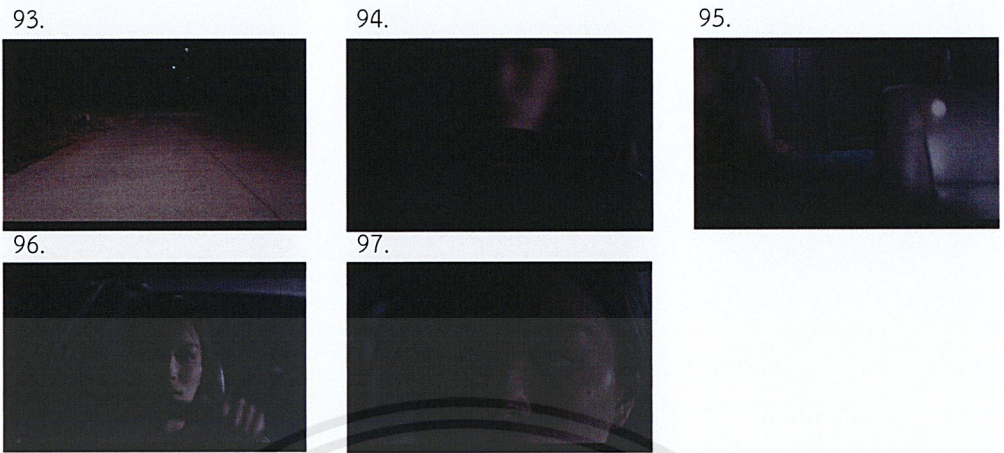

รูปภาพที่ 5.60 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 6

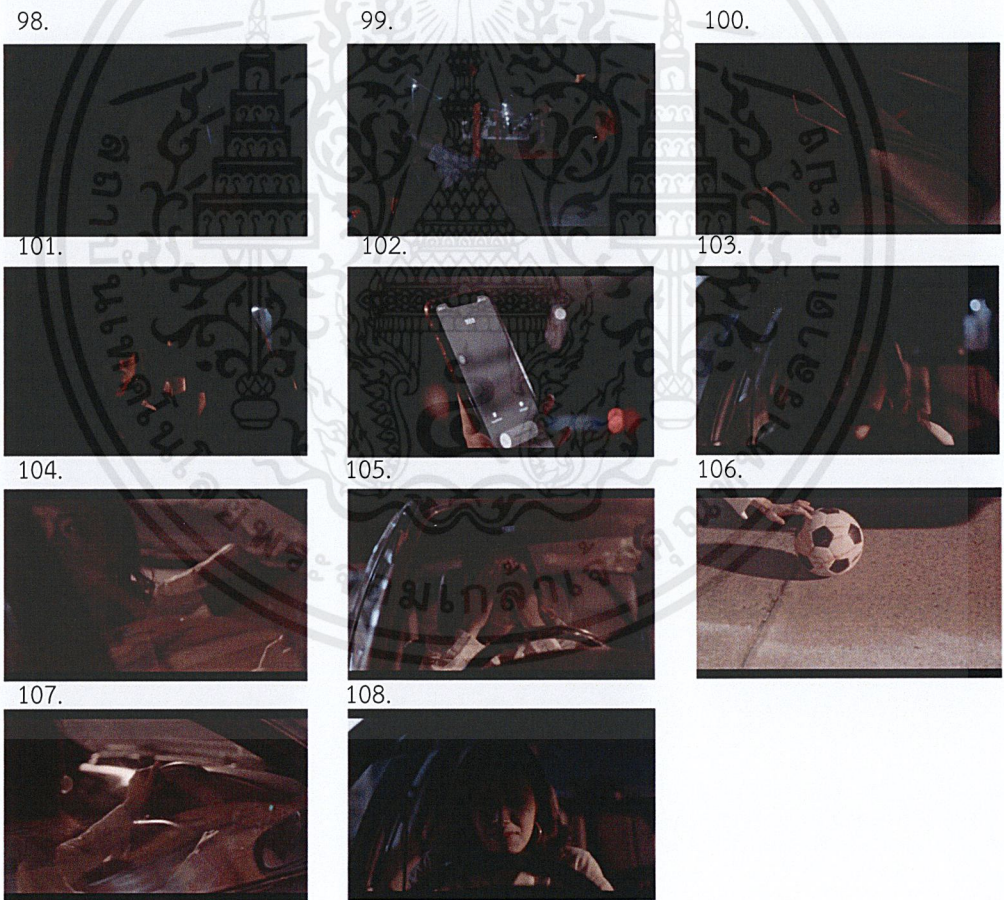

รูปภาพที่ 5.61 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.62 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 8

รูปภาพที่ 5.63 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.64 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.65 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.66 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.67 ภาพตัดแบบหยาบฉากที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อแบบละเอียด (Fine Cut)

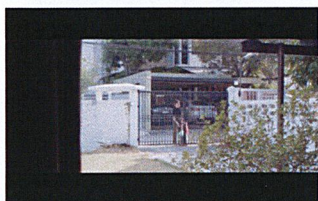
หลังจากทำการตัดแบบหยาบแล้วก็มาสู่ขั้นตอนการตัดแบบละเอียดโดยหลังจากได้ทำการแก้ไขจากจุดที่มีปัญหาแต่การตัดต่อครั้งที่สองเมื่อเรื่องกระชับแล้วแต่ขาดการทิ้งช่วงอารมณ์ของตัวละครนั้นหายไปจึงทำการแก้ไขอีกครั้งและจนในที่สุดจึงได้การตัดต่อที่เสร็จสมบูรณ์ โดยภาพรวมของเรื่องที่เปลี่ยนไปจากเดิมคือมีการสลับเรียงฉากใหม่ในบางจุด เรื่องมีความกระชับ มีการทิ้งช่วงอารมณ์ตัวละครมากขึ้น ถึงแม้ว่าภาพยนตร์ยังมีบางจุดที่ดูไม่รู้เรื่องบ้างเนื่องมาจากบทภาพยนตร์ที่ถูกเขียนขึ้นแต่แรก

รูปภาพที่ 5.68 ภาพตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13.

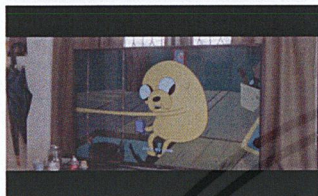
14.

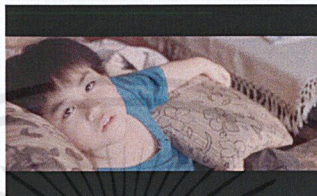
15.

16.

17.

18.

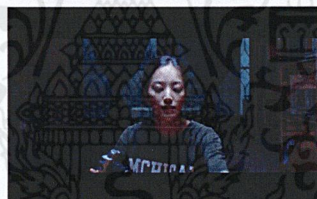

รูปภาพที่ 5.69 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 2

19.

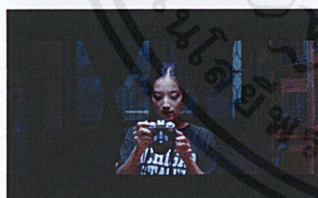
20.

21.

22.

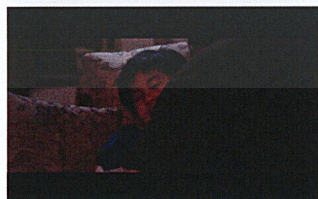
23.

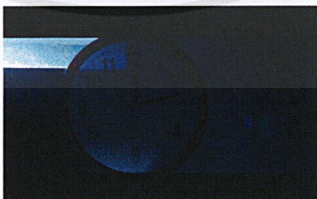
24.

25.

26.

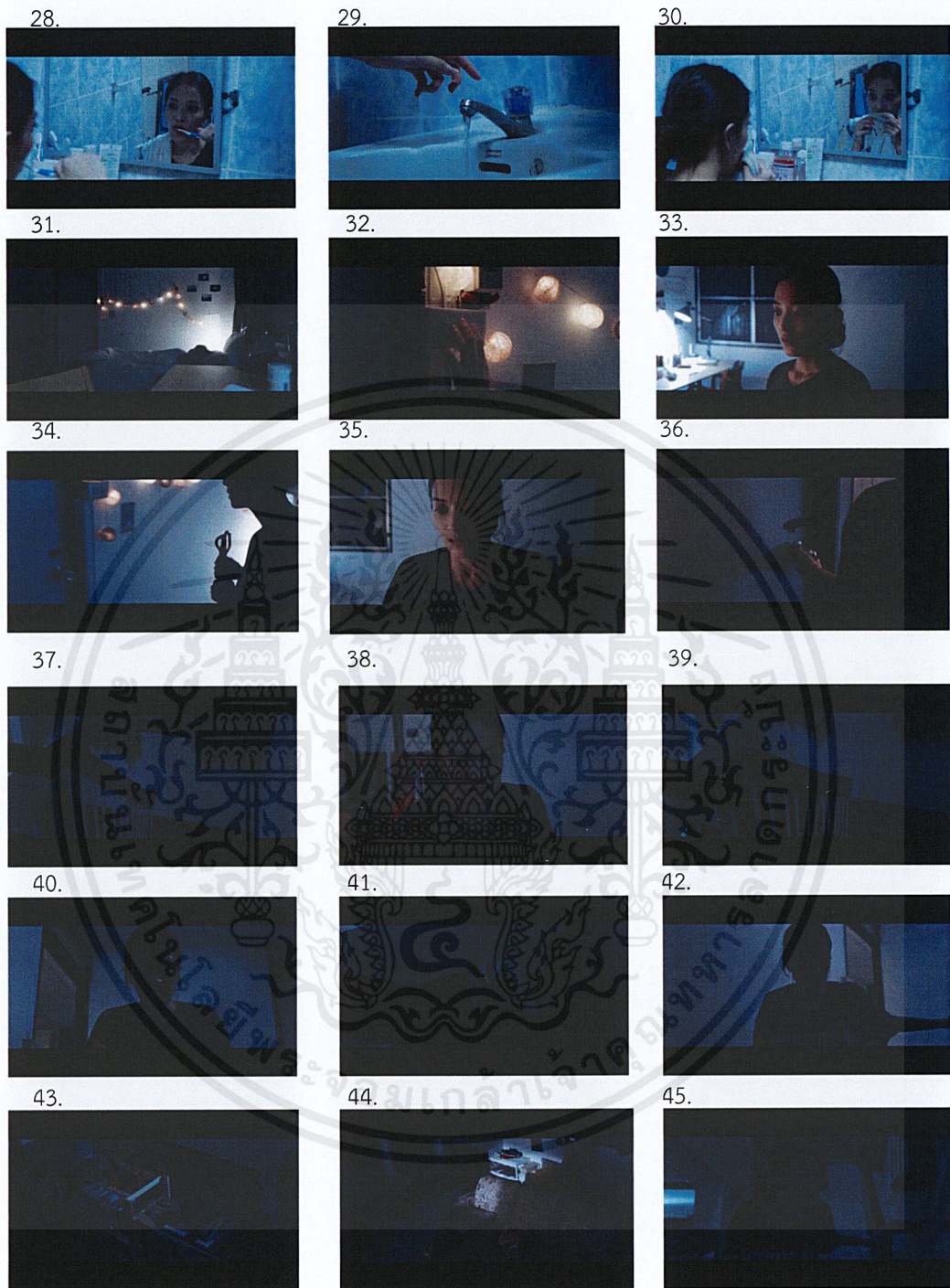

27.

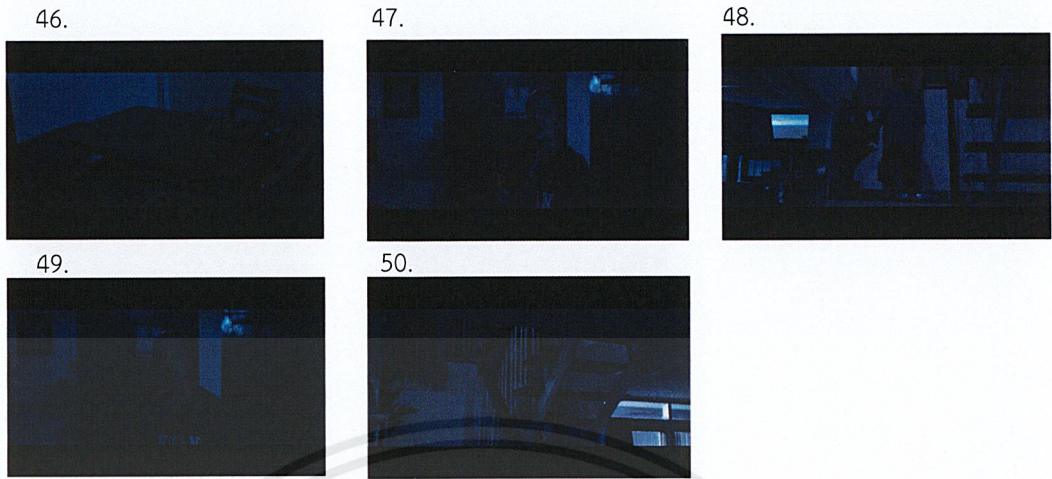
รูปภาพที่ 5.70 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.71 ภาพตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.72 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 3

รูปภาพที่ 5.73 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.74 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 4

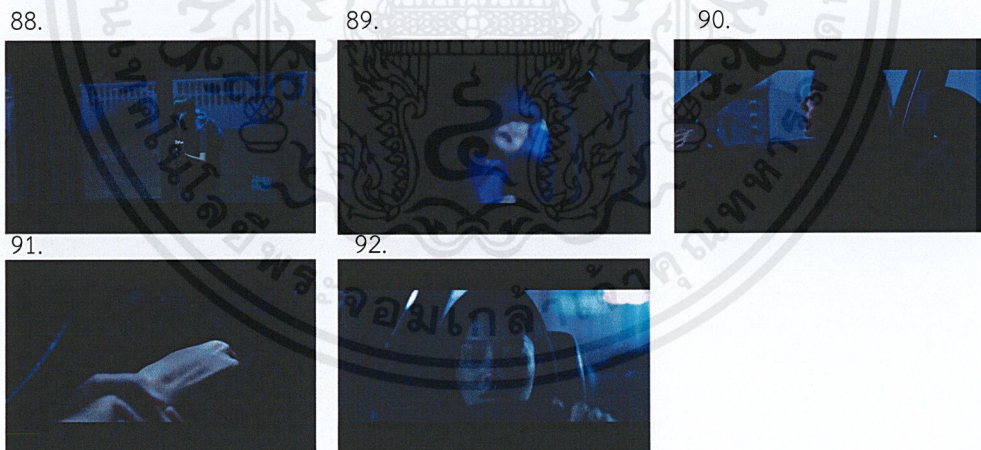

รูปภาพที่ 5.75 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.76 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 6

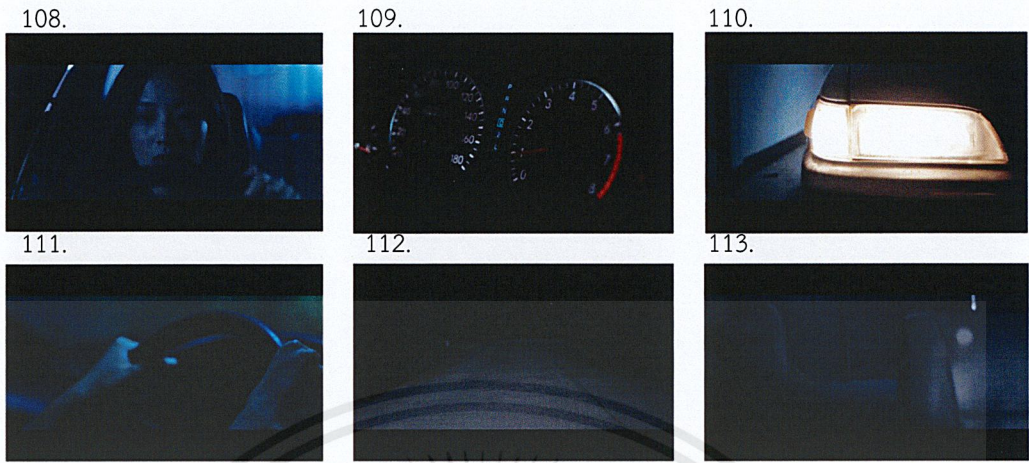
รูปภาพที่ 5.77 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.78 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.79 ภาพตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 7

รูปภาพที่ 5.80 ภาพตัดแบบสมบูรณ์ฉากที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.81 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 11

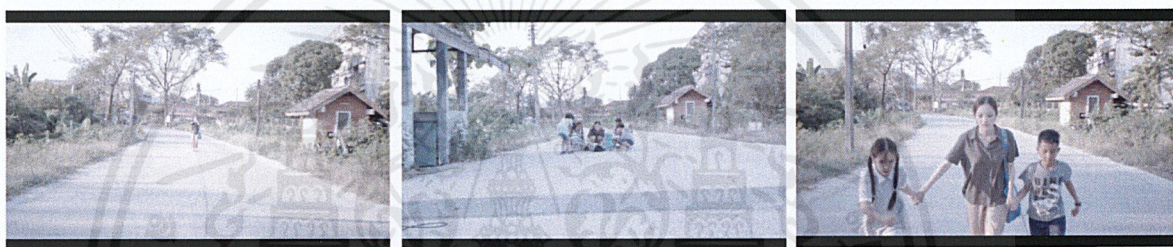
รูปภาพที่ 5.82 ภาพตัดแบบสมบูรณฉากที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

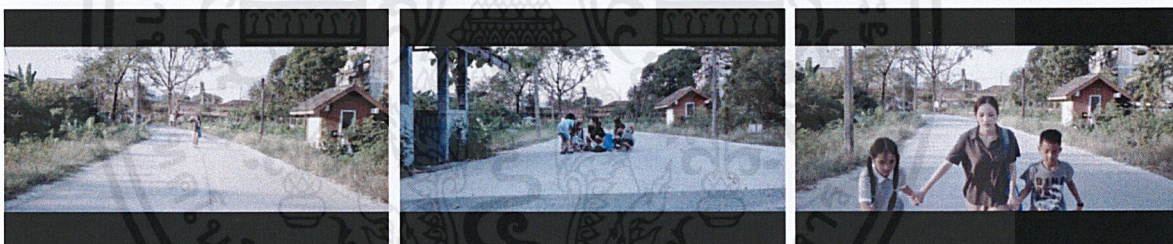
ขั้นตอนการทำสี

การเคลือบสีในภาพยนตร์เรื่องนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งเพราะจากที่ทำการถ่ายทำมีเรื่องของแสงและอุณหภูมิสีที่เปลี่ยนแปลงจึงต้องทำการเคลือบสีเพื่อให้มีความต่อเนื่องของภาพยนตร์ เช่น ฉากที่ฟาเดินออกจากบ้านเพื่อไปส่งของแล้วระหว่างทางเดินกลับบ้านมาจะพบเด็กที่ได้รับบาดเจ็บนอนอยู่ ซึ่งฉากนี้เวลาในการถ่ายทำแสงของดวงอาทิตย์มีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนทำให้ต้องมีการเคลือบสีให้ฉากมีความต่อเนื่องโดยไม่ผิดสังเกต

ก่อนเคลือบสี

หลังเคลือบสี

รูปภาพที่ 5.83 ภาพก่อนเคลือบสีและหลังเคลือบสี

การเคลือบสีนอกจากจะช่วยในเรื่องความต่อเนื่องของช็อตแล้ว ค่าของสียังช่วยเสริมอารมณ์ของหนังได้ดีอีกด้วย

เสียงในภาพยนตร์

เพลงที่นำมาใช้ในการประกอบภาพยนตร์เป็นเพลงที่ถูกแต่งขึ้นใหม่ทั้งหมด โดยข้าพเจ้านั้นมีเพลงเป็นแนวทางให้ผู้แต่งฟังพร้อมกับอธิบายอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครในฉากนั้น ๆ แล้วผู้แต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงเริ่มแต่งเพลงแล้วให้ข้าพเจ้าลองฟังเพื่อทำการเพิ่ม ลดหรือทำการปรับแต่งเพิ่มเติมเพื่อให้ได้เพลงที่ตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

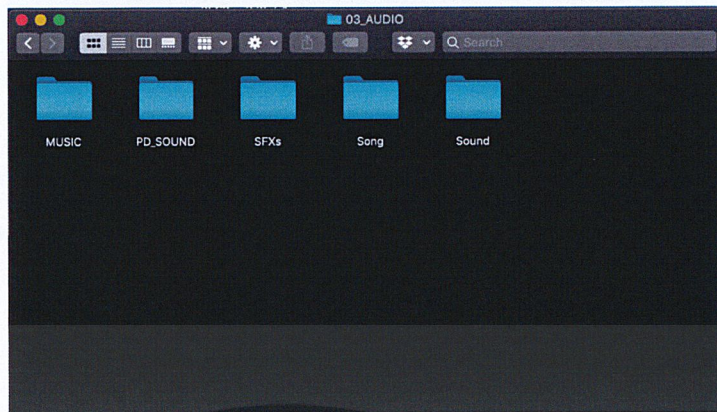

รูปภาพที่ 5.84 ภาพเบื้องการทำเพลงประกอบ

หลังจากการทำเพลงประกอบเสร็จแล้ว ต่อมาก็เป็นการผสมเสียงในภาพยนตร์โดยเริ่มจากการแก้ไขเสียงพูดของตัวละครให้มีเสียงพูดที่ชัดเจนความดังเบาของเสียงพูดที่เท่ากัน แล้วจึงเริ่มใส่เสียงบรรยากาศ เสียงโทรศัพท์ สีสังเคราะห์เพิ่มเติม

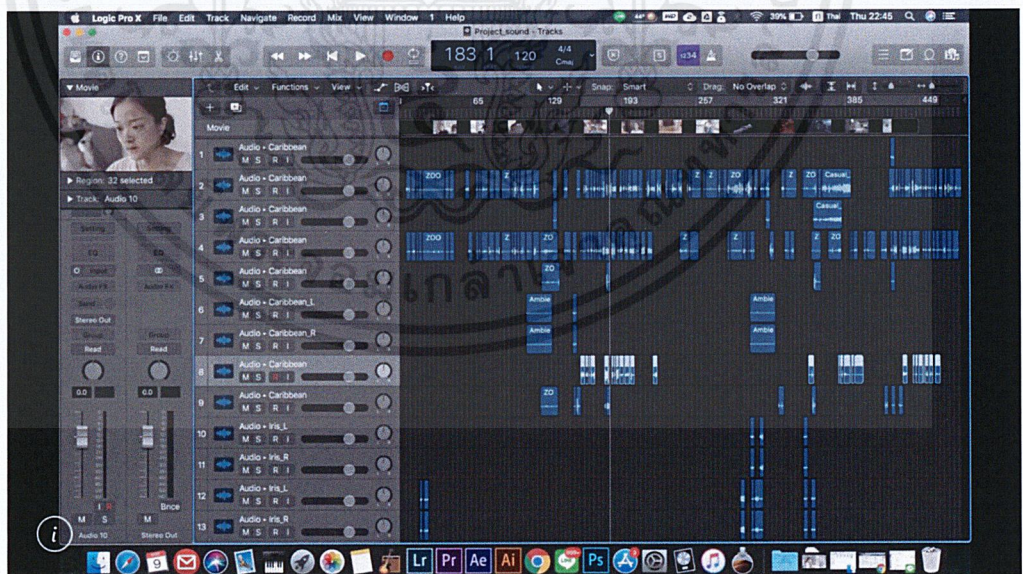
เมื่อผู้ผสมเสียงได้รับไฟล์ที่ถูกจัดแยกโพลเดออร์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้มีความเป็นระเบียบและง่ายต่อการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.85 ภาพการแยกไฟล์

หลังจากนั้นผู้ผสมเสียงก็เริ่มกระบวนการทำงานผสมเสียง (Sound Mix) โดยเริ่มจากในส่วนเสียงพูดของตัวละครให้ทุกๆ ฉากมีเสียงที่เท่ากันตามความเหมาะสมแล้วจึงค่อยๆ ใส่เสียงสังเคราะห์ต่างๆ ตามลำดับและสุดท้ายจึงใส่เพลงประกอบลงไปและปรับผสมเสียงให้เหมาะสม เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการ ผู้ผสมเสียงก็ทำการเรนเดอร์(Render) เสียงออกมาเพื่อนำไปประกอบกับภาพที่ทำการเคลียสตี้คือเป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการ

รูปภาพที่ 5.86 ภาพการแก้ไขเสียงในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

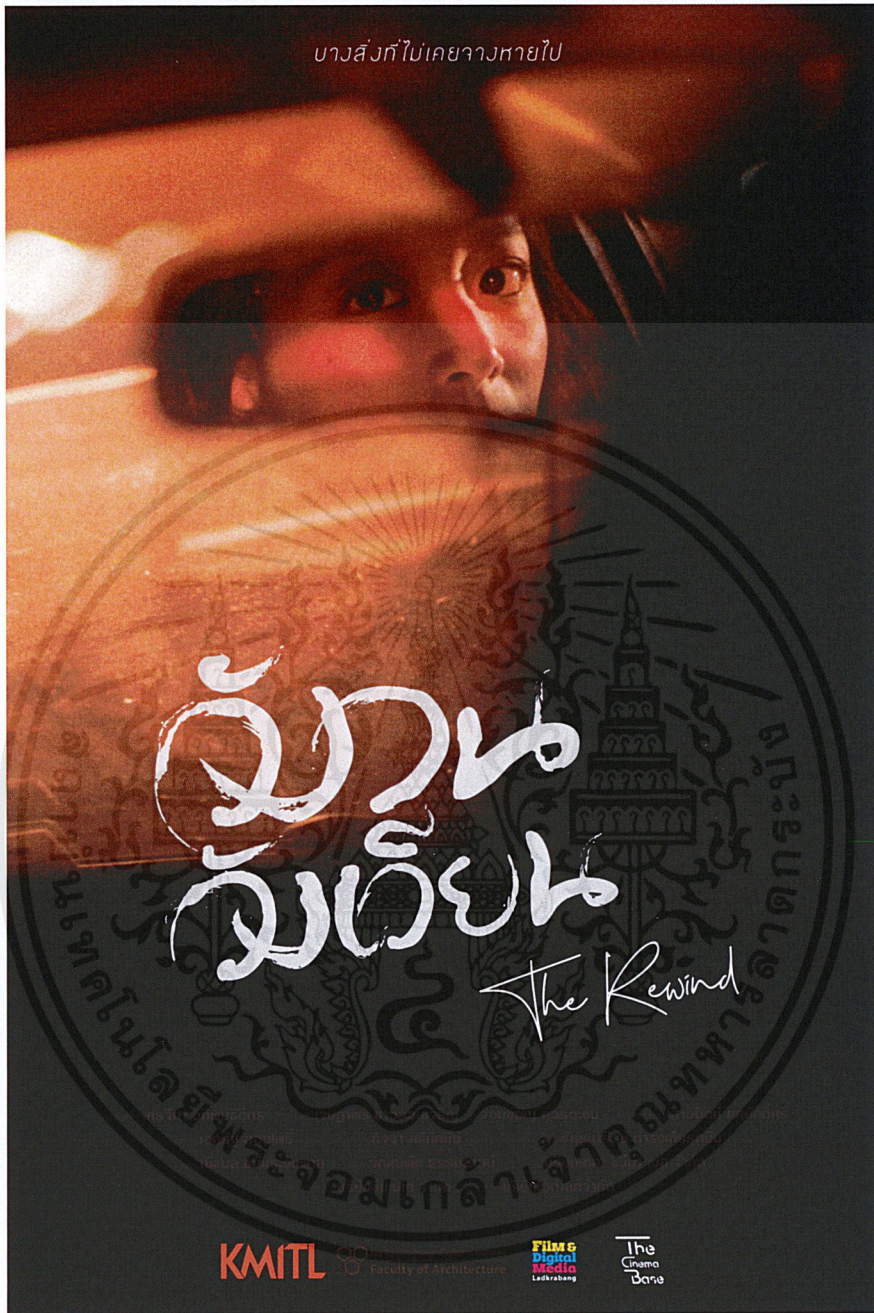
การออกแบบใบปิดภาพยนตร์

เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ในวันถ่ายทำจริงเพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการนัดนักแสดงและการจัดเตรียมต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องทำการออกแบบโปสเตอร์ที่จะใช้ถ่ายในวันถ่ายจริงโดยเริ่มจากข้าพเจ้าต้องการที่จะสื่อสารว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เกี่ยวกับความหวาดกลัวความผิดที่ติดอยู่ในใจของตัวละครโดยผ่านทางสีหน้าแววตาของนักแสดง ที่จะสื่อออกมาถึงความหวาดกลัวหวาดระแวงโดย องค์ประกอบจะเป็นนักแสดงหลักเพียงคนเดียวเพราะเป็นความรู้สึกของตัวละครเพียงผู้เดียว โดยตัวละครจะนั่งอยู่บนรถซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องนี้

ภาพที่ 5.87 ภาพ Reference ใบปิดภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.88 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง วังวนวังเวียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง “วังวนวังเวียน” ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้หลายอย่างมา โดยที่ตัวของข้าพเจ้าเองเป็นตัวกำหนดหลักๆ ของภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าหนักใจและได้เรียนรู้สิ่งนี้เป็นหลัก แต่ก็ยังมีอีกหลายๆ เรื่องที่ได้เรียนรู้ เช่น การทำงานร่วมกับตากล้องในโปรเจกต์เดียวกันอย่างจริงจัง การประสานงานแบ่งงานให้กับทีมอื่น ๆ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลนั้นทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และเติบโตขึ้นจากการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ถึงแม้จะเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้เป็นภาพยนตร์ที่ดีที่สุดแต่ก็เป็นภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าตั้งใจทำมากที่สุด

ภาพยนตร์เรื่องนี้อาจจะไม่สามารถบอกตรงไปตรงมาเกี่ยวกับผลของการทำความผิดได้แต่บทสรุปของเรื่องนี้คือการที่เราไม่สามารถลบความผิดที่เรากระทำออกไปได้แต่ต้องยอมรับมัน เรียนรู้ที่จะอยู่กับมันจึงจะสามารถก้าวผ่านความรู้สึกผิดนั้นไปได้

ปัญหาของบทภาพยนตร์

เมื่อเริ่มเขียนบทภาพยนตร์ข้าพเจ้าก็ได้เจอปัญหาในการเขียนบทไปต่อไม่ได้ เพราะจากแรงบันดาลใจแรกที่ได้เขียนขึ้นเมื่อตอนปีสองแต่เมื่อเริ่มเขียนบทภาพยนตร์ก็เริ่มยึดเยื้อไม่สนุก จึงทำให้ต้องปรับบทแก้ไขจนไม่มีเค้าโครงเดิมและอารมณ์ของภาพยนตร์ที่เปลี่ยนไป ซึ่งเนื้อเรื่องใหม่นั้นมีความสลับซับซ้อนของตัวละครมากและด้วยตัวบทภาพยนตร์ที่พัฒนายังไม่เสร็จสมบูรณ์แต่ต้องถึงเวลาที่ต้องแบ่งงานให้กับตากล้องที่ทำคู่กันและแบ่งหน้าที่ให้ตำแหน่งอื่นๆ ได้เริ่มทำงาน จึงทำให้บทภาพยนตร์นั้นยังมีช่องโหว่และความไม่เข้าใจในการกระทำของตัวละครออกมาอย่างชัดเจน ทำให้มีปัญหาในภายหลังหลังจากการที่ถ่ายทำและตัดต่อออกมาแล้วทำให้ภาพยนตร์ดูไม่รู้เรื่อง

ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาที่ข้าพเจ้าพบหลัก ๆ ในการถ่ายทำคือข้าพเจ้านั้นมีปัญหาทางด้านสื่อสารกับตากล้องที่ทำร่วมกัน ตั้งแต่การเห็นภาพที่ไม่ตรงกันตรงนี้ได้แก่ปัญหาโดยการวาดสตอรี่บอร์ดแต่เมื่อต้องการให้เป็นการเปลี่ยนหน้ากองปัญหานี้ก็กลับมาอีกครั้งเมื่อภาพที่ออกมาไม่ตรงตามที่ข้าพเจ้าคิดไว้หรือต้องการให้เป็นแต่ไม่สามารถสื่อสารหรือทำให้ตากล้องเข้าใจหรือเห็นภาพได้ชัดเจนเท่าที่ควรจะเป็น ปัญหาต่อมาคือนักแสดงหลักที่รับบทเป็นพามีปัญหาคือเขาติดการแสดงที่เล่นน้อยและการแสดงแบบโฆษณาที่ไม่ต้องรู้สึกกับบทมากเพียงแค่จำว่าต้องทำอะไรต่อไป ทำให้การแสดงที่ออกมานั้นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดูไม่สมจริงดูไม่เข้าถึงบทของตัวละครและด้วยเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดในการถ่ายทำทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถผลักดันให้นักแสดงเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้ดี ข้อนี้เป็นปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งจึงทำให้ภาพยนตร์ที่ออกมานั้นผู้ชมไม่รู้สึกร่วมไปกับตัวละครไม่รู้สึกร่วมไปกับภาพยนตร์

ปัญหาของสถานที่การถ่ายทำ

ปัญหาของสถานที่ถ่ายทำอย่างแรกเลยคือบ้านซึ่งเป็นสถานที่ถ่ายทำหลัก ในความตั้งใจแรก ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทำบ้านที่มีคนอยู่จริง ๆ เพื่อให้สมจริงกับเนื้อเรื่องแต่หาไม่ได้ทำให้ต้องจัดหาบ้านขึ้น แล้วผลที่ตามมาคือฉากบ้านนั้นดูไม่สมจริงอย่างที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่แรก ต่อมาคือสถานที่มีปัญหาคือตลาดข้าพเจ้าได้ทำการหาตลาดบริเวณใกล้เคียงตลาดกระบี่มากที่สุดและได้เจอกับตลาดเทิดไท้ข้าพเจ้าก็ได้เข้าไปทำการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไว้และดูไม่มีปัญหาอะไรทำให้ข้าพเจ้าสบายใจแล้วไปวนวายเป็นการติดต่อเรื่องอื่น ๆ แทนทำให้เมื่อใกล้เวลาถ่ายทำข้าพเจ้าได้ไปติดต่อยืนยันการถ่ายทำกับเจ้าของตลาดอีกครั้งแต่พบว่าทางเจ้าของตลาดนั้นปฏิเสธการให้ถ่ายทำจึงต้องรีบหาสถานที่ถ่ายทำใหม่ ซึ่งจุดนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงความไม่รอบครอบไม่ติดตามเรื่องให้เรียบร้อยทำให้เกิดผลเสียภายหลังและสถานที่สุดท้ายที่มีปัญหาคือโรงพยาบาล โรงพยาบาลลาดกระบี่เป็นโรงพยาบาลแรกที่ข้าพเจ้าได้ติดต่อทำเรื่องอย่างถูกต้องและได้รับอนุญาตเรียบร้อยแต่ด้วยเหตุนักแสดงไม่วางกระหน่ำหันทำให้ข้าพเจ้าต้องเลื่อนการถ่ายทำฉากโรงพยาบาลออกไป 2 สัปดาห์ ข้าพเจ้าได้ทำเรื่องติดต่อขอใช้สถานที่อีกรอบและข้าพเจ้าได้ติดต่อทางโทรศัพท์เพื่อติดตามเรื่องขออนุญาตใช้สถานที่กับโรงพยาบาลก็ได้ทราบว่ามีผู้อำนวยการได้อนุญาตเรียบร้อยแล้วและกำลังส่งเรื่องให้กับเจ้าหน้าที่ที่ดูแล ซึ่งอีกเพียง 3 วันก็ถึงวันถ่ายทำทางเจ้าหน้าที่ก็ได้ติดต่อกลับมาทางโทรศัพท์แจ้งว่าไม่สะดวกให้ใช้สถานที่ถ่ายทำเหตุนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องเลื่อนวันถ่ายทำออกไปเพื่อหาโรงพยาบาลใหม่ จากเหตุการณ์ข้างต้นทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าควรทำเรื่องขออนุญาตใช้สถานที่ล่วงหน้าให้เรียบร้อยก่อนเป็นระยะเวลาหนึ่งจึงจะไม่มีข้อผิดพลาดและควรติดตามเรื่องให้บ่อยครั้งขึ้นกว่าเดิม เมื่อมีเหตุข้อผิดพลาดก็ต้องขอเหตุผลของการไม่อนุญาตให้ทำการถ่ายทำทั้งที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอนุญาตแล้ว โดยติดตามเรื่องกับฝ่ายบริหารอีกครั้ง ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าต้องทำงานให้มีความรอบครอบมากขึ้นไม่ควรประมาทเพราะอุปสรรคย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ

ปัญหาของการทำขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

ปัญหาที่พบในขั้นตอนนี้คือเมื่อเก็ลีสี่เสร็จเรียบร้อยแล้วแต่ไม่สามารถเรนเดอร์(Render) ออกมาได้พยายามหาวิธีมากมายและหาว่าปัญหาอยู่ตรงไหนแต่ก็กลับไม่เจอปัญหาที่ชัดเจนจึงพยายามหาวิธีเพื่อให้เรนเดอร์(Render) ออกมาได้จนสำหรับใช้เวลาไปทั้งสิ้น 12 ชั่วโมงและข้อสันนิษฐานว่าปัญหาน่าจะอยู่ที่การจัดการไฟล์ โดยการตั้งชื่อไฟล์มีการใช้จุดซึ่งอาจมีผลต่อการอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของโปรแกรมได้และการใช้โปรแกรมเปลี่ยนชื่อไฟล์อาจจะไม่ได้ทำแค่เปลี่ยนแค่ชื่อไฟล์ แต่อาจมีการแปลงไฟล์ไปเป็นไฟล์อย่างอื่นได้เช่นกัน ซึ่งสิ่งนี้เป็นข้อผิดพลาดของข้าพเจ้าในการจัดการไฟล์ต่างๆ

ข้อเสนอแนะ

เมื่อข้าพเจ้าได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง จากการทำงานตั้งแต่เริ่มคิด เขียนบท หานักแสดง หาทีมงาน ถ่ายทำจนถึงกระบวนการตัดต่อและทำเสียง จะเห็นได้ว่าแต่ละกระบวนการที่ได้กล่าวมานั้นล้วนแต่เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาคิด วิเคราะห์ กลั่นกรองและการกระบวนการทั้งหมดนั้นข้าพเจ้าไม่สามารถทำด้วยตัวเองได้ทั้งหมดจึงต้องพึ่งพาทีมงานต่าง ๆ เพื่อให้งานในแต่ละส่วนออกมาได้ด้วยดีโดยอาศัยการปรึกษาพูดคุยจนทีมงานเข้าใจในภาพยนตร์ให้ได้มากที่สุดและช่วยกันประคับประคองแก้ไขปัญหาจนภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาเสร็จสมบูรณ์

เนื่องจากข้าพเจ้านั้นไม่ได้มีความสามารถในการกำกับภาพยนตร์ได้ดี ทำให้การทำงานแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลาที่มากกว่าผู้อื่นและสิ่งที่สำคัญในการกำกับภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้คือ ต้องเข้าใจบทภาพยนตร์ รู้สึกชอบและรักบทภาพยนตร์นั้นมาก ๆ ราวกับกับเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวแล้วภาพยนตร์เรื่องนั้นจะเป็นภาพยนตร์ที่ตั้งใจ หุ่นเทอยากที่จะเห็นออกมาเป็นรูปเป็นร่างและจะเป็นภาพยนตร์ที่รักมากที่สุด เมื่อเราเข้าใจบทภาพยนตร์ได้อย่างทะลุปรุโปร่งแล้วก็จะสามารถอธิบายสิ่งที่ต้องการให้แก่ทีมงานได้และงานก็จะออกมาตามต้องการของผู้กำกับ

สำหรับข้าพเจ้าศิลปินพันธ์เป็นเพียงบททดสอบความสามารถก่อนออกไปเผชิญกับโลกภายนอกหลังจบการศึกษาว่าสามารถทำงานทำหน้าที่นั้นได้ดีเท่าที่ควรแล้วหรือไม่ หรือควรไปหาความรู้พัฒนาตนเองให้ดีขึ้นสิ่งที่บกพร่อง สุดท้ายแล้วศิลปินพันธ์อาจจะประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จก็ได้เพราะถ้าพยายามทำออกมาอย่างสุดความสามารถและทำงานส่งได้ตรงต่อเวลาแล้วนั้นถือว่าบรรลุเป้าหมายในการทำงาน

บรรณานุกรม

- [1] สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา,พระราชบัญญัติการจรทางบก พ.ศ.2552 [Online].
Available: <http://web.krisdika.go.th>. [Accessed: 18 ตุลาคม 2561].
- [2] นายเจตศิศิลป์ สุขุมินท.2558.โรคกลัว.วิทยานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- [3] คลินิกจิต-ประสาท,ภาวะ PTSD [Online]. Available: www.psychclin.co.th. [Accessed: 18 ตุลาคม 2561].
- [3] คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี,ภาวะป่วยทางจิตจากเหตุ PTSD [Online]. Available: <https://med.mahidol.ac.th/ramachannel/home/article/ptsd-ภาวะป่วยทางจิตจากเหตุ>. [Accessed:18 ตุลาคม 2561].
- [4] วิกิพีเดียสารานุกรม,ประสบการณ์ผิดธรรมดา[Online]. Available: https://th.wikipedia.org/wiki/ประสบการณ์ผิดธรรมดา#cite_ref-17 [Accessed:20 ตุลาคม 2561].

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำในแต่ละวัน

LOOP DATE
: 07/02/2562
LOCATION
: RAMA 9 HOME

SHOOT : 8.00 am.

DIRECTOR : KOYKOY
ON LOCATION : 6.30 am.
DOP : EKARAT
Estimated warp : 16.00 pm.
AD : BAMBAM & KENGGENG

Time	Scn.	I/E	D/N	Description	Cast	Set	Props	Remark
8.00 - 8.45	4 1 (master)	I	D	พำกำลังจัดเตรียมหมวกใส่ของเพื่อเตรียมส่งให้ลูกค้า	พำ	ห้องนั่งเล่น	หมวก ลัง ของต่างๆ	
8.45 - 9.00	4 1.1 (insert)	I	D	พำกำลังแพคของ หมวก ลังต่างๆ	พำ	ห้องนั่งเล่น		
9.00 - 9.15	4 2	I	D	รินเดินมาหาพำ ยืนมองสักพักก็ดึงแขนพำให้ไปเล่นด้วย	พำ ริน	ห้องนั่งเล่น		
9.15 - 9.30	4 3	I	D	พำถามว่าเมื่อไร สักพักก็โดนดึงแขนไปให้เล่นด้วย	พำ ริน	ห้องนั่งเล่น		
9.30 - 9.40	4 3.1 (insert)	I	D	รินกำลังดึงแขนพำ	พำ ริน	ห้องนั่งเล่น		
9.40 - 10.30	4 4 (master)	I	D	รินพาพำมาวิ่งเล่น ก่อนที่รินจะยื่นหุ่น2ตัว รินถือคันหนึ่งก่อนจะเล่นกับพำสักพัก	พำ ริน	ห้องนั่งเล่นอี กด้าน	ของเล่นรถ	ย้ายเซต
10.30 - 10.40	4 5	I	D	รับหน้ารินกำลังเล่นของเล่น	พำ ริน	ห้องนั่งเล่นอี กด้าน		
10.40 - 10.50	4 5.1 (insert)	I	D	รด โหม้อวันที่ทุ่งโล่หุ่นของเล่น พำปล่อยหุ่นท่าเหมือนว่าตาย แต่วินก็ชนเข้าๆ	พำ ริน	ห้องนั่งเล่นอี กด้าน		
10.50 - 11.00	4 6	I	D	รับสีหน้าพำตกใจ ที่เห็นวินเอาของหุ่นชนเข้ามาไม่หยุด	พำ ริน	ห้องนั่งเล่นอี กด้าน		* โทรตามบุ รุษไปรษณีย์
11.00 - 11.30	4 7 (master)	I	D	อยู่ๆก็มีเสียงกบกริ่งหน้าประตู พำเลยดูกริ่งแล้วเดินไป	พำ ริน	ห้องนั่งเล่นอี กด้าน		อาจจะเห็น บุรุษไปรษณีย์
11.30 - 11.40	4 8	E	D	ข้ามไหล่พำ บุรุษไปรษณีย์ยื่นคุกกี้กับพำ หน้าประตู	พำ บุรุษไปรษณีย์	ประตูหน้าบ้าน		
11.40 - 11.50	4 9	E	D	ข้ามไหล่บุรุษไปรษณีย์ พำฝากส่งของ	พำ ริน บุรุษไปรษณีย์	ประตูหน้าบ้าน	กล่องส่งของ	
11.50 - 11.55	4 9.1 (insert)	E	D	เดินรับของ	พำ บุรุษไปรษณีย์	ประตูหน้าบ้าน		
11.55 - 12.00	4 10	E	D	บุรุษไปรษณีย์เดินออกจกหน้าบ้านพำไป ส่วนพำเดินกลับเข้าบ้านผ่านกล่องไป	พำ บุรุษไปรษณีย์	ประตูหน้าบ้าน		

พักรับประทานอาหารกลางวัน 12.00 - 12.45 pm.

13.00 - 13.30	2 4	I	D	รับหน้าพำที่เดินเข้ามา สักพักก็หยุดเดินด้วยสีหน้าสงสัยแล้วหันไปมองขวา	พำ	ห้องนั่งเล่น		
13.30 - 13.50	2 6	I	D	รับหน้าพำถามวินว่ามาตั้งแต่เมื่อไหร่	พำ	ห้องนั่งเล่น		
13.50 - 14.00	2 7	I	D	รับหน้ารินหันไปตอมพำ	ริน	ห้องนั่งเล่น		
14.00 - 14.15	2 8	I	D	รินหันมาดูทีวีดอ	ริน	ห้องนั่งเล่น		
14.15 - 14.35	2 5	I	D	ถ่ายผ่านช่องของตู้วางของ เห็นวินกำลังนั่งดูทีวีและพำที่ยืนมองวิน	พำ ริน	ห้องนั่งเล่น		
14.35 - 14.45	2 4.2 (insert)	I	D	มือรินกดเปลี่ยนช่องทีวี	ริน	ห้องนั่งเล่น	รีโมท	
14.45 - 15.00	2 4.1 (insert)	I	D	POV พำมองทีวี	ริน	ห้องนั่งเล่น		
15.00 - 15.30	2 1 (master)	E	D	ฉากเปิด พำเปิดประตูรั้ว เดินเข้าบ้าน	พำ	หน้าบ้าน		
15.30 - 15.40	2 2	E	D	เดินผ่านต้นทุเรียนๆหน้าบ้าน พำ กำลังจะเปิดประตู	พำ	หน้าบ้าน		
15.40 - 15.50	2 3	E	D	พำเดินผ่านรถ	พำ	หน้าบ้าน	รถในบ้าน	
15.50 - 16.00	2 3.1 (insert)	E	D	เห็นเงาประตูเลื่อนที่ท่าดังค่อยๆเปิดออกมา	-	หน้าบ้าน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LOOP DATE : 08/02/2562 LOCATION : RAMA 9 HOME	SHOOT :
DIRECTOR : KOYKOY	ON LOCATION : 7.30
DOP : EKARAT	SUNSET : 18.21
AD. : BAMBAM&GENGGENG	Estimate warp : 19.00

Time	Scn.	I/E	D/N	Description	Cast	Set	Props	Remark
8.30 - 9.00 MLS (shot เคี้ยวกิน)	5 2 (master)	I	D	วินเดินลงมาจากบันไดเพื่อมากินข้าวและสวนทางกับฟา จนถึงฟามาเก็บงานข้าววิน	ฟา วิน	โต๊ะกินข้าว	ของบนโต๊ะอาหาร	
	5 1	I	D	ฟากำลังเตรียมน้ำข้าวและเรียกวินลงมา	ฟา	โต๊ะกินข้าว	ถ้วย-จานข้าว	
9.10 - 9.30 MS รับหน้าวิน	5 3	I	D	วินเริ่มกินข้าวสักพักไต่ยืนเสียงเด็กข้างนอก	วิน	โต๊ะกินข้าว	ของบนโต๊ะอาหาร	
	5 6	I	D	วินรับกินข้าว	วิน	โต๊ะกินข้าว	ของบนโต๊ะอาหาร	
9.35 - 9.45 MS	5 4	I	D	ด้านนอกเห็นเด็กกำลังเล่นกันอยู่	วิน	โต๊ะกินข้าว	ของบนโต๊ะอาหาร	
9.50 - 10.10 MS รับหน้าฟา	5 5	I	D	ฟาบอกว่ากินเสร็จเมื่อไหร่ถึงจะออกไปเล่นได้ ในขณะที่เธอกำลังจัดของ	ฟา	ชั้นวางของ	ของบนชั้นวาง	
10.20 - 10.40 MLS	5 7 (master)	I	D	ฟาเก็บงานจากนั้นเดินไปหยิบถุงที่เตรียมไว้และเดินไปหยิบถุงแฉะบ้าน/รถที่และออกจากบ้าน	ฟา	โต๊ะกินข้าว	ของบนโต๊ะอาหาร ถุงแฉะบ้าน/รถ	

Time	Scn.	I/E	D/N	Description	Cast	Set	Props	Remark
10.50 - 11.20	5 1.1 (insert)	I	D	ฟาจัดข้าว/น้ำ	ฟา	โต๊ะกินข้าว	ของบนโต๊ะอาหาร	
	5 6.1 (insert)	I	D	ความรีบร้อนของวินขณะที่เขากำลังกินข้าว	วิน	โต๊ะกินข้าว	ของบนโต๊ะอาหาร	
	5 7.1 (insert)	I	D	ฟาเก็บงานข้าว	ฟา	โต๊ะกินข้าว		
	5 7.2 (insert)	I	D	ฟาหยิบถุง	ฟา	อีกด้านหนึ่งของห้อง	ถุง	
	5 7.3 (insert)	I	D	ถุงแฉะบ้าน/รถ	ฟา	อีกด้านหนึ่งของห้อง	ถุงแฉะบ้าน/รถ	
	5 7.4 (insert)	I	D	ฟาปิดประตูบ้าน	ฟา	ประตูบ้าน		
11.30 - 12.00 Shot เคี้ยวกิน	5 8 (master)	E	D	ฟาเดินอ้อมรถไปหยิบถุงใบใหญ่ จนถึงออกจากบ้าน	ฟา	ที่จอดรถหน้าบ้าน	ถุงใบใหญ่ ถุงแฉะรถ	
	5 10	E	D	ฟาเดินออกจากบ้าน	ฟา	หน้าบ้าน		
12.10 - 12.25	5 9	E	D	ฟาสะกักรักบี้ที่ตึงถุงแฉะรถออก	ฟา	หน้าบ้าน	ถุงแฉะรถ	
12.30 - 12.40	5 8.1 (insert)	E	D	เสียงถุงแฉะจะเปิดประตูรถ	ฟา	ที่จอดรถหน้าบ้าน	ถุงแฉะรถ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พักเที่ยง 12.40 - 13.20 (30 นาที)

Time	Scn.	I/E	D/N	Description	Cast	Set	Props	Remark
13.30 - 13.50	11 1 (Master)	I	D	ฟากำลังนั่งดูทีวี ฟาได้ยินเสียงกริ่งและหันไปมอง	ฟา	ห้องนั่งเล่น		
13.50 - 14.15	11 2	I	D	POV ฟามองไปนอกบ้าน	ฟา	ห้องนั่งเล่น		
	11 1.1 (Insert)	I	D	มีกอดรีโมทเปลี่ยนช่อง	ฟา	ห้องนั่งเล่น	รีโมท	
14.30 - 14.50	11 3	i	D	ฟาเดินออกมาจากประตูบ้าน	ฟา	ห้องนั่งเล่น		
15.00 - 15.40	11 5	E	D	ฟาเดินออกมาเจอเด็กที่เคยช่วยไว้ ฟาปิดประตูรั้วและคุยกับเด็ก	ฟา วิน	หน้าบ้าน		มีวินปลอมอยู่ในบ้าน
	11 6	E	D	ฟาปิดประตูรั้ว และเดินเข้าบ้าน	ฟา เด็กที่ ฟาช่วย เหลือ 3 คน	หน้าบ้าน		วินปลอมหายไป
	11 5.1 (MCU)	E	D	ฟาพยักหน้ายิ้มรับ	ฟา	หน้าบ้าน		
16.00 - 17.00	11 6.1 (Insert)	E	D	ฟาถือประตูหน้าบ้าน	ฟา เด็กที่ ฟาช่วย เหลือ 3 คน	หน้าบ้าน		
	11 7	E	D	ฟากำลังเดินเข้าบ้าน และซอลก็มาถึงพอดี	ฟา ซอล	หน้าบ้าน		
	11 8	E	D	ฟาเดินมาเจอซอลและเปิดประตูรั้วให้	ฟา ซอล	หน้าบ้าน		
	11 9	E	D	วินเดินลงมาจากรถ สวีตตีฟาและเข้าไปกอดฟา	ฟา ซอล วิน	หน้าบ้าน		
	11 10	E	D	ฟาและซอลเดินคุยกัน	ฟา ซอล	หน้าบ้าน		
	11 11	E	D	สีหน้าที่กังวลของฟา	ฟา ซอล	หน้าบ้าน		
Time	Scn.	I/E	D/N	Description	Cast	Set	Props	Remark
17.20 - 19.00	7 1	I	D	รับหน้าฟาที่รับเอาเด็กที่บาดเจ็บมาวางบนโซฟา	ฟา เด็กที่บาดเจ็บ	ห้องนั่งเล่น	โซฟา	
	7 1.1 (Insert)	I	D	ฟารื้อของในกระเป๋าหูกญแจ	ฟา	ห้องนั่งเล่น	กระเป๋	
	7 2	I	D	รับสีหน้าฟาหลังพบกญแจในกระเป๋า กางเกงของเธอ	ฟา	ห้องนั่งเล่น	กญแจ	
		I	D	Cu สีหน้าฟา	ฟา	ห้องนั่งเล่น		
7 3	E	D	ฟารับขึ้นรถก่อนที่จะสตาร์ทรถ	ฟา เด็กที่บาดเจ็บ	ในรถ			
7 3.1 (Insert)	E	D	Cu สีหน้าฟา	ฟา	ในรถ			
7 3.2 (Insert)	E	D	จับพวงมาลัย	ฟา	ในรถ			
7 3.3 (Insert)	E	D	ใส่เกียร์	ฟา	ในรถ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LOOP DATE : 09/02/2562 LOCATION : RAMA 9 HOME				DIRECTOR : KOYKOY		ON LOCATION : 17.00		
				DOP : EKARAT		SUNSET : 18.21		
				AD : BAMBAM & KENGGENG		Estimated warp : 00.00		
Time	Scn.	I/E	D/N	Description	Cast	Set	Props	Remark
18.00 - 18.20	3 2 (master)	I	N	ฟ้าถ่ายรูปสักพักก็เอารูปที่ถ่ายไว้ มาเปิดดู ด้วยสีหน้าพึงพอใจ	ฟ้า	ห้องนั่งเล่น	กล้องถ่ายรูป หมวกของ ตกแต่งต่างๆ	
18.20 - 18.30	3 2.1 (insert)	I	N	มีหมวกวางอยู่บนโต๊ะพร้อมของ ตกแต่งจัดวางไว้รอบๆหมวก	-	ห้องนั่งเล่น		
18.30 - 18.45	3 3	I	N	ฟ้าดูรูปด้วยความพึงพอใจ	ฟ้า	ห้องนั่งเล่น		
18.45 - 19.00	3 4	I	N	ก่อนจะก้มหัวลงไป เห็นวินกำลังดู ที่วีอยู่บนโซฟาข้างๆ	ฟ้า วิน	ห้องนั่งเล่น		
19.00 - 19.15	3 5	I	N	ฟ้าเก็บของหลังจากถ่ายรูปเสร็จ	ฟ้า	ห้องนั่งเล่น		เซตรางdollyไว้ (ถ้ามี)
19.15 - 19.35	3 6	I	N	ภาพdollyออกมาให้เห็นวินที่หลับ บนโซฟาโดยที่วีเปิดทีวีไว้	ฟ้า วิน	ห้องนั่งเล่น	ทีวีเปิด	
19.35 - 19.45	3 7	I	N	รับหน้าฟ้าหันหน้าไปหาวิน	ฟ้า	ห้องนั่งเล่น		
19.45 - 20.00	3 8	I	N	ฟ้าเดินมาเปิดทีวี	ฟ้า	ห้องนั่งเล่น	รีโมท	
20.00 - 20.10	3 8.1 (insert)	I	N	ฟ้าปิดทีวี	ฟ้า	ห้องนั่งเล่น		
20.10 - 20.25	3 9	I	N	ฟ้ากำลังยิ้มวันชื่นมา	ฟ้า วิน	ห้องนั่งเล่น		*เตรียมเซตด้านบนห้องนอน วิน
20.25 - 20.40	3 10	I	N	ฟ้ายิ้มวันเดินเข้าหากลิ้งจนบัง กลิ้งมิด	ฟ้า วิน	ห้องนั่งเล่น		
20.40 - 21.00	3 11	I	N	ภาพตัดไปที่ห้องนอนวิน ฟ้ายิ้มวัน นมานอนบนเตียงของวิน	ฟ้า วิน	ห้องนอนวิน		
21.00 - 21.15	3 12	I	N	วินกำลังนอนหลับพลิกตัวไปมา	วิน	ห้องนอนวิน		
21.15 - 21.30	3 14	I	N	Ls ฟ้ากำลังเดินจะเอาผ้าไปตาก ก็ได้มือนวิน กำลังหลับอยู่	ฟ้า วิน	ห้องนอนวิน	ตะกร้าผ้า	
21.30 - 21.40	3 13	I	N	หลังส่งวินเข้านอน ฟ้าก็เข้าห้องน้ำ พร้อมล้างหน้าแปรงฟัน	ฟ้า	ห้องน้ำ	แปรงสีฟัน	*เซตห้องนอน ฟ้า
21.40 - 21.50	3 15	I	N	ฟ้าเดินกลับมาหาห้องตัวเองก่อน จะเดินไปปิดไฟ	ฟ้า	ห้องนอนฟ้า		
21.50 - 21.55	3 16	I	N	ฟ้าค่อยๆเอื้อมมือเพื่อจะปิดไฟ แต่ก็ต้องหยุดเพราะได้ยินเสียงบางอย่างด้านล่าง	ฟ้า	ห้องนอนฟ้า		
21.55 - 22.00	3 17	I	N	CUหน้าฟ้า ที่ชะงักเมื่อได้ยินเสียง บางอย่างที่เต็มไปด้วยความ ตกใจ	ฟ้า	ห้องนอนฟ้า		
22.00 - 22.15	3 18	I	N	LS เมื่อฟ้าได้ยินเสียงจึงรีบเดิน ไปหยิบกรรไกรอยู่ปลายเตียง	ฟ้า	ห้องนอนฟ้า	กรรไกร	
22.15 - 22.45	3 19 (Long take 1)	I	N	Tracking รับหลังฟ้าที่กำลังเดิน ลงมา มุมกด	ฟ้า (วิน)	บันได	กรรไกร	
22.45 - 23.15	3 20 (Long take 2)	I	N	Tracking ฟ้าลงมาจากบันไดช้าๆ โดยในมือมีกรรไกรที่คนถือไว้ พร้อมสีหน้าหวาดกลัว	ฟ้า (วิน)	บันได	กรรไกร	
23.15 - 23.45	3 21 (long take3)	I	N	POV แทะสายตาฟ้า โดยค่อยๆ เลื่อนผ่านกำแพง จึงได้เห็นว่ามี ทีวี เปิดอยู่	ฟ้า (วิน)	บันได	กรรไกร	*หมดคิวห้อง ใต้เต
23.45 - 00.00	3 22	I	N	ฟ้าถอนหายใจเอือกใหญ่ ก่อน ค่อยๆขึ้นบันไดไปหาวินด้วยการ เดินเข้าห้องแล้วตัดไป	ฟ้า	บันได		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LOOP
DATE : 19-03-62
LOCATION
: โรงพยาบาลบางเสาธง ,ตลาดสุวรรณฯ

DIRECTOR : KOYKOY ON LOCATION : 18.00 pm.
DOP : EKARAT SUNSET : 18.39 pm.
AD : BAMBAM & KENKENG Estimated warp : 03.00 am.

Shoot : 19.30 pm.

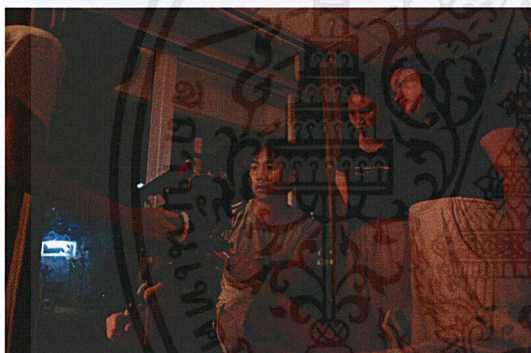
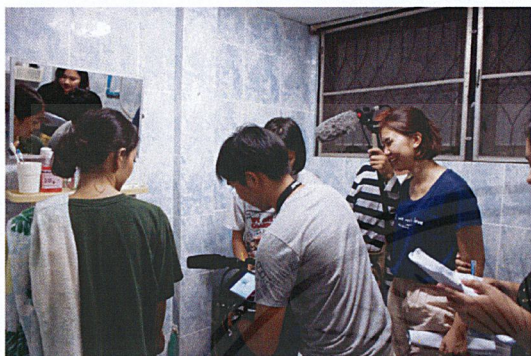
Time	Scn.	I/E	Story board	Description	Cast	Set	Props	Remark
19:30 - 20:30	10 1	I		Match cut s9 สีหน้าฟ้ากำลัง เคร่งเครียด	ฟ้า	โรงพยาบาล		หลังคาแล้วลืม ตา
	MS							
20:30 - 20:40	10 2	I		Cu สายตาฟ้าที่เป็นกังวลและ เหลือนมองตามเสียงมือถือที่ตั้งขึ้น	ฟ้า	โรงพยาบาล	มือถือ	
20:40 - 21:00	10 4	I		Ms หน้าฟ้าคุยมือถือ และตา เหลือนไปมองที่กระจกหลัง	ฟ้า	โรงพยาบาล		
21:00 - 21:15	10 5	I		กระจกหลังเห็นบุรุษพยาบาลอุ้ม เด็กออกจากรถ	ฟ้า เด็ก บุรุษพยาบาล	โรงพยาบาล		
21:15 - 21:45	10 6			ฟ้ารับสายแล้วพูดคุย (หน้าชัดหลัง เบลอ) ฟ้าหันไปมองเด็กที่ถูกส่งเข้า โรงพยาบาล (หน้าเบลอหลังชัด)	ฟ้า เด็ก บุรุษพยาบาล	โรงพยาบาล		ย้ายโลเคชั่น
	MS							
21:45 - 22:00	10 3	I		Mcu รับมือถือว่าใครโทรมา	ฟ้า	โรงพยาบาล	มือถือ	
	(Insert)							

ย้ายโลเคชั่น ไปตลาดสุวรรณภูมิ 22.00 -23.00

Time	Scn.	I/E	D/N	Description	Set	Props	Remark
00.00 - 01.00	9 5 (Long take)	E	N	หลังที่รถชนฟ้าเดินออกมาเพื่อดูว่าเกิด อะไรขึ้น เจอลูกบอลตกใจวิ่งชนรถแล้ว ขับออกไป (ลูกบอลอยู่ที่เดิมฟ้าเดิน เข้าไปเตะเอง)	ถนน	รถยนต์ฟ้า ลูกบอล เลือด	Match cut เดียว กับซีน8 (เตรียมฟุต ซีน8)
01.00 - 01.15	9 insert 1 (5)	E	N	มือที่จับลูกบอล เบือนเลือด	ถนน	ลูกบอล เลือด	
01.15 - 01.30	9 insert 2	Int car		ฟ้าตกใจกับมือที่เบือนเลือดอีกครั้ง	ถนน	เลือด	
01.30 - 02.30	9 2 (master) หน้ารถ MS	E	N	ฟ้ากำลังขับรถมีเสียงโทรศัพท์ ฟ้า เอื้อมมือไปหยิบกระเป๋าเทออก รถชน ฟ้าเงยหน้าอย่างตกใจ ฟ้าเดินออกจาก รถ / เข้ารถ คังสติและขับรถออกไป	ไนรต	กระเป๋า มือถือ	เซตของไนรตกระเป๋า
	9 3 LS	E	N		ไนรต	กระเป๋า มือถือ	เซตของไนรตกระเป๋า
	9 6 MS			ขับรถออกไปด้วยความกลัว ลูกสี่ลูกสี่			MATCH CUT กับซีน 10 หลังคาcutกับซีน 10
02.30 - 02.40	9 4 รับด้านข้าง MS	Int car		เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นไนรตกระเป๋า ฟ้า เอื้อมมือเทกระเป๋า เก็บมือถือ รถชน	ไนรต	กระเป๋า มือถือ	เบรครด
02.40 - 02.50	9 insert 3	Int car	N	เทกระเป๋า หามือถือ	ไนรต	กระเป๋า มือถือ	
02.50 - 03.00	9 insert 4	Int car POV		ฟ้ามองไปที่หน้ารถ	ไนรต		
03.00 - 03.10	9 1 LS	E	N	รถพาที่ขับบนถนน	ถนน	รถยนต์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล เสาวนิตย์ ยศศักดิ์ศรี
 ที่อยู่ 77/3 หมู่ 2 ตำบลบ้านดอน อำเภออุ้มทอง
 จังหวัดสุพรรณบุรี 72160
 E-mail : sy.koy36@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2550 สำเร็จการศึกษาประถมศึกษา โรงเรียนयोแซฟอุปถัมภ์ อุ้มทอง
 ตำบลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี
 พ.ศ.2553 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสงวนหญิง
 ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
 พ.ศ.2556 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสงวนหญิง
 ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
 พ.ศ.2561 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
 สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ. 2560 Production manager ภาพยนตร์เทิดพระเกียรติ เรื่อง “ยังคงสี่คราม”
 พ.ศ. 2562 Production manager มิวสิควีดีโอเพลง “ธารารัตน์” ศิลปิน Yongohm
 Production manager โฆษณา Ultra Shot Throw Projector
 สินค้าบริษัท ริกโก้ ประเทศไทย จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้